

କୁଳାଳ ପରିଷଦ

ସାଧ୍ୟା ଦ୍ଵିତୀୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ପାଇବା ।

ଲକ୍ଷ ଶୁଭୁଗାରିତାରୁ ସମ୍ପଦାକ ଥାଏ
ଏହାର ଯତ୍ନକୁ ଅମ୍ବେମାରେ ବୃଦ୍ଧି
କରିବାର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରି ଅମ୍ବେମାର ଜୀବାଦ
ପାଠେ, ସମ୍ବଦିତା ଓ ଶୁଭୁଗାରିତିମାନକୁ
ପାଠେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାହାର ତେ
ଅମ୍ବେମାର ପ୍ରକାଶ କରିବାର କାହାର
କାହାର କରି ଦିଇଲାରେ ପ୍ରକାଶ କଲା ଏବଂ
ଅମ୍ବେମାର ଏହାର ପରିଚାଳନା ଏହାର
ପରିଚାଳନା ଅମ୍ବେମାର ହୋଇ ଏହା ହୋଇ
ଅମ୍ବେମାର କହିବାରୁ ସମ୍ପଦ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏହାର ଅମ୍ବେମାରେ ଆନନ୍ଦ ସହି ସ୍ଵାକ୍ଷର
କରି ଏହି ସେ ସମ୍ବଦିତ କଲାରେ ହେବେ
ଏହାର ଅନ୍ଦର କବି ହେଉ ଏହି ଏହି ଅପଣା
ନିର୍ମିତିକର୍ମ ମେମେତିକୁଣ୍ଡ କହାବ କବୁ
ଏହାର କବିତାରେ ସାଥୀରଙ୍ଗର ଅନୁଭବ
ଏହାର ଶିଖାଟି ହୋଇ ପାରି ଏହି ଅମ୍ବେମାର
ଏହାର କଲାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ଦେବକ । ପଥ
କରିବେ ଅମ୍ବେମାର ପାର୍ଟ୍‌ନ ଏହି କାହାର
କାହାର ପରିଚାଳନା କରିବର୍ଷରେ ସମ୍ପଦ
କରିବାର କାହାର

ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଲେଖା ଅଛି ଏ ଧରବେ
ଯାହାର ଏକ ଭାବର ଗମ୍ଭୀରେ ନଥରେ
ଯାହାର ଲେଖା ପଡ଼ା ଦୟାରୁ ଥାବ୍ୟ ହୋଇ
ଏହାର ତେଣୁ କେବଳମାନେ ସରବାସ

ବର୍ଷଦେଶର ପରେ ନୟକୁ ହୋଇ ଥାଏ -
ବେ । ଦେଖୀୟ ଲେଖକର ସହ ବେଳେ
ପାଠକାର ହେଉ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ ଅଟେଣି
ଏବଂ ଏତେ ବଜା ସୁଖଦର ଅଟେ ।

କଲିବରା ଦୟବିଦ୍ୟଳପୁରୁ ନିଜପଣ ବା-
ହାର ଅଛି କି ସତ ଧ୍ୟାନ ସାଇର ପ୍ରବା-
ଦିବା, ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥିଷ ଏତ କି, ଏ, ପରମା-
ପ୍ରଗାନ୍ଧି ଅଙ୍ଗ୍ରେ ମାତ୍ର ତା ହେ ତଥ୍ ସେମା-
ହାର ଅବସ୍ଥା ଦେବ ଏହ ତି, ଏହ ତି ତଥ୍ବା
ପରମାପାଦ ମାର୍ଜ ମାତ୍ର ତା, ତଥାରେ ଅଚ୍ୟା
ଦେବ । ପ୍ରବେଶିକା ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥିଷ ଦେଖାଇ
ପରମାପାଦ ଅବେଦନ ହୁ ମର୍ତ୍ତମାନ ତା
ଦୁଃ ଶରକା ଉତ୍ସବ ପଦ୍ମାବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକ
ଦେବ । କୋଣୀୟ ଏହ ଦିନମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁ
ପ୍ରଥମ୍ବ କୋଣୀୟ ଏହ କାହାର ପ୍ରମତ୍ତର ଦେଖ
କିମ୍ବ କୋଣୀୟ କାହାର ହୋଇ ଥାଏ ।

ପରିବର୍ତ୍ତର କଷ୍ଟମୁଖ ଦିଲ୍ଲାଗର କର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦ-
ରଣ ସନ୍ତୋଷକରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠମହାତ୍ମା ସହେ
ବହୁବ ଯେଉଁ ମନୁଷୀ ବାହାର ଅଛୁ ତହୁଁ ଚାହୁଁ
ଖଣ୍ଡଶାର ଆଶୀର୍ବାଦ ଏହିପରି ବର୍ତ୍ତନା ଦୋଷ
ଅଛୁ କି ଏତାର ବଦଳିମାନକର ବାଧିତାର
ନେଇ ପରିବର୍ତ୍ତାପେମା । ୫୫, ୮୮, ୧୫୫୯ ଦିନ
ପର୍ବତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ୨୦୨୨ ବଜି ଜାତୀୟ
ମନ୍ଦିର । ମାନେଶ୍ୱରମାତ୍ର ନାହିଁ ଏ ମନ୍ଦିର

ମନ୍ଦିର ଅପେକ୍ଷା
ଜୀବିତ ଟ ୫୦
ଜୀବିତ ଟ ୫୦

ଏହି ମୟୁରକୁ ଲଟକାତାରୁ ଦଳମୋଜୁ ଏହି
ପ୍ରସାର ସିନ୍ଧୁରକୁ ଅଛେକ ଧୂରଣ କଷ୍ଟକ
କୋର ଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ବନ୍ଦରରେ ଫମ-
ଦାରର ଅଧିକ ପ୍ରଥାନରୁ ଯେ ଅଧିକାରୀ,
ଭାଗୀରଥ ନାଥାରେଲ ଏହି କେବେଳିକ ହେ-
ଲିବେ ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିରୁ ଦେଖା ଯାଏ
ଯେ ତେବେର ପ୍ରଥାକ ବସ୍ତାମ ବାରିଜ୍, ଧୂରଣ
ଅଟ୍ଟିର ଏହି ପାଦା ପ୍ରୟୁ ସମାଜ ଲାଭଦେ
ତେବେର ସମସ୍ତ ବନ୍ଦରରୁ ପ୍ରେତ ହେଲା
ଅଛି । କେବେ କିମ୍ବାରୁ ତ ପ୍ରସାରେ ପ୍ରେତ
ହେଲା ଅଛି ସବସଭାରଙ୍ଗକ ବାରିଜ୍ ନିର୍ମିତ
ପରାଶ ହୋଇ ଥିଲେ କିମ୍ବା ହୋଇ ଆଗ୍ରା ।

ବିଷ୍ଣୁମୂର୍ତ୍ତି ଦେଇଖୁଥା କରିଲା ଅଜ୍ଞ
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମାର କନ୍ଦାସ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସହିତେ
ମାନ୍ୟବର ଘୋଷଣା ଯାଏକ କହୁଥିବ କହ
ଅଜ୍ଞା ଏବଂ କହୁର ଛବିଶାଖେ ସେ ଏହାପରି
ବ୍ୟବ୍ୟବର କହିଅବ୍ଦମୁ କି ଏହି ସମ୍ମାନ ରେଜି-
ଖୁଲ୍ଲ ଦେଲେ ପଦମା ଅଭିଭବ ଅଧିକ ଦେବ
ସତ୍ୱଃ ଏଥୁର ଅଳକା ଦିନା ପ୍ରେତମାରେ
ସରସର ନିଳମ୍ବାସ ଥିଲାସ କେବଳ କର୍ତ୍ତାମାନ
ଏହିକାର ସହିତ ଦେଇଖୁଥା କେବଳ ତତ୍ତ୍ଵ-
ବାଚକ ବିଷ୍ଣୁରେର ଦୃଢ଼ତ କନ୍ତୁନ୍ତକ ଆଜିନ
ଦେଲେ ଜୁମିଯାଇ ବିଷ୍ଣୁ ଜୀଜା କନେନିତ
ପରେ ରେଜିଖୁଦୀ ହେବୀ ପ୍ରତିମେ ସ୍ଵର୍ଗ
ମହେ ତ ପରିବାରରେ ଦିନ ହେଲା ରେଜି

ପୁଣ୍ୟ କମଳବାବୁ ହେବି । ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲିପି ବାଦା
କମେ କହିର ବିଶେଷ ପାଠକମଳକୁ କଣା-
ଦ୍ଵୀର । ନୋଇବୀ ମୋକବା ଓ ମୋତଥା
ସବିବସବାସ୍ଥ ପ୍ରଭାବ ଏହି ଆଲୋକ ଅଠାଳ
ହୋଇ ସରସର ଚିଲ୍ଲମହାଲୁ ସେ ସମ୍ମୁଖ
ସବିବ କଣ ଆବାୟ ହେବାର ବୟସ ହେବ
କମିଦାରମାନଙ୍କୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵା ଆବାଧିର ସୁଯୋଗ
ଦିନେର ଏହି ଆଲୋକ ଅବିଭାବା ଦୋଷଙ୍କା

୪୦ ବନେଜର ସ୍ତରମାନେ ବ୍ୟାପ୍କମ୍
ସାଧକ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧର ପହଞ୍ଚାନ୍ କୋର ଭଣ୍ଡର
କ୍ଷିପକରଣମାଲ ସର୍ବତ କରିବାର ଦେଖୁ ବରୁ
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଧରିବାର ଦିଲ୍ଲି ବାର୍ଷିକ ନିବାଦ
ମିଶି ଗୋଟିଏ କବି ସ୍ଥାପନ ଭବ ଅଛନ୍ତି ।
ଆମେମାନେ ଆଜିର ସହିତ ଅବରତ ହେଲୁ
ସେ ବଳିବେବର ବ୍ୟାଜା ଏ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶିତ
ସାହାଯ୍ୟ କରିଛି କଟିଛି ଠ ୫୦ ହେବା
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ମନ୍ଦାରର ଏବଳ ଦାନକୁ
ଆମେମାନେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରମିଳା କରୁ । ଆମେ
ବିବ ବିବ କଷୟରେ ଚାରିଜାହ ଅପ୍ରବର୍ଯ୍ୟ
ଅଛିଏକ ଗଢ଼କାଳ ସଜାନିର ଏ ବିଷୟରେ
ବାଜ କରିବା ସ୍ଥାନରକ ଅଟିଲା । ଆମେମାନେ
ବିଷୟା କରୁ କ ଥିଲାରେ ବ୍ୟାଜା ଓ ଧାନକୁ
ବ୍ୟାହର ଏହିପରି ଦାନଦାର ଗମନକୁ
ଦ୍ୱାରାହର ଦହିବେ । ମାତ୍ରମିକ କଳ ସଙ୍ଗେ
କରିମାନଙ୍କ ଘାସରକ କଳ ଦୂରି ହେବା
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଦୟନ୍ତମାତ୍ର ଏହି ଘାସରକ କଳ
ଦୂରିର ଏକ ମାତ୍ର କିପାଥୀ ବ୍ୟାପ୍କମ ଅଟିଲା ।
ଏଠା ବନେଜର ସ୍ତରମାନେ ଏବର୍ବ ବ୍ୟାପ୍କମ
ଶିଥାର ଘୋରାତ୍ମା ଦେଖାର ସମ୍ବନ୍ଧରାଖିଲେ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାହର କାଳର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବି ରହ-
ଣାର ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ହେବାର ଭଣ୍ଡର ।

— * —
ପ୍ରକଟିତ ବିଷୟର ବିନିଯାଳର ବିଧେୟ ଗର୍ଭମୁଦ୍ରା
ବିଲେଖରେ ବାହୀର ଅଛି ।
ମେମାକଳ୍ପର ନାମ ଅମେମାଳେ ମୁଦ୍ରାରୁ ପରିଚୟ
କର ଅଛି ସୁରକ୍ଷା ଅଛି ଏବେ ବୈଶିବାର
ପ୍ରୟୋତ୍ତନ ଲାହ । ବେଠା ମାତ୍ରମୁଦ୍ରା
ତଥେ ବିଶେଷର ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା ସହି-
ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ପାଇଁ
ମୁଦ୍ରାମୁଦ୍ରା ଠିକ୍ ବାହା ନ ହର ଶ୍ଵରଙ୍ଗୁ ବୁଝ
ଆବେଦନ ନାମ ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ବିଷୟ ବର
ଅଛନ୍ତି । ଏହିର ଜୀବନ ଏହି କି ମାତ୍ରମେ

ସାହେବ ଅପଣା ପଦ ଉପରେ ଜୁମେ
କମିଶକର ହେଲେ ଲାହୁ । ଗୁପ୍ତ ମାଦେବ
କୁଳାଳ ଲାଗେଇ ଏହିହିଁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କାହାରୁ
ଥେବେ ନୂତନ ମାନ୍ୟକୁ ଆପଣାରୁ ଅଧିକା
ଅନ୍ୟ କାହାରକୁ କମିଶକର ହେବା ପାଇଁ
ଗର୍ବମେଷ୍ଟରେ ପ୍ରାଥମିକ ହେବେ କର୍ମପ୍ରତି
ବିହିତ ଅଛି ଦେବ । ଯେବେ ଏହିର ଦେଲୀ
ତେବେ ମାନ୍ୟକୁ ବର ମିଳିବିପରି କମିଶ-
ନ୍ୟ ସବାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଗୌରବର
ବିଷୟ ନୁହଇ । ଏହା ହୁଏଇ ପାଇଁ ଯେ
ଦେହେଁ କହିଁ ସକାରେ ପ୍ରାର୍ଥି ଦେବ ଅଛନ୍ତି
ଏଥୁବୁ ଦେବକ ଏହିକ ଜଣା ଧାରାବିତ୍ତ ଯେ
ଆସିଥିଲୁ ବିଧରେ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ
ନାହିଁ ଏବଂ କାହାରୁ ସଫଳ କରିବା ଦେଖିବେ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ।

• ସମ୍ବଦ ବାହିତାରେ ପ୍ରଚାରିତ କଣ୍ଠରେ
ପଢ଼ି ପ୍ରକାଶ ମେ ବିଦୁଷତାରେ ଏଥିଲା କିମ୍ବ
କିମ୍ବ ପ୍ରାପନ ପ୍ରୋତ୍ସହ କମ୍ପାଇସନ୍ କାମରୀକା କାମରୀକା
କିମ୍ବ ପ୍ରାପନ ପ୍ରୋତ୍ସହ ଏବଂ କିମ୍ବ ପଦ୍ଧତିକାମରୀକା
କିମ୍ବ ପ୍ରାପନ ପ୍ରୋତ୍ସହ ଏବଂ କିମ୍ବ ପଦ୍ଧତିକାମରୀକା
କିମ୍ବ ହେବା ଧ୍ୟାନକାମରୀକା ଦେଇଅଛି । କିମ୍ବ
ପଦ୍ଧତି ନିମ୍ନଭାଗରେ ବେଳଦାତାକାମରୀକା ଗରା
ମଧ୍ୟରେ କାଉସୁରର ଜୀବନ ଧୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରୀତି ଗରୁ
ଟ କ୍ଷେତ୍ର ଗ୍ରାମର ଜୀବନକେ ଗରୁ ଟ କ୍ଷେତ୍ର କା
ଏବଂ ଅଜାହେଷେଯାର ଜୀବନ ଅଜାହେଷେଯାର କହା
ଟ କ୍ଷେତ୍ର କା ହେବା ଦେଇଅବାର କେବେ ଆଖି
ମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ ହୋଇଅଛୁ ।
ଜିହ୍ଵାଦେଶୀୟ କଳାକାରିମାନଙ୍କର ଶୁ
ବିଦ୍ୟା ବିଜ୍ଞାପନ ଅପ୍ରା ଫେଝାଇଦାର ଏହାକୁ
ସ୍ଥାନ ଦ୍ରିଦିତର ବୋଲି ଆମମନ୍ତର ବୋଲି
ଦେଇଅଛି ଏବଂ ଏହା ବର୍ତ୍ତନାକ କାନ୍ଦର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ କୃତିତବ ଅଟିର । ଏଥରୁ ଧ୍ୟା
ବୋଧ ଦେଇଅଛୁ । ଅପ୍ରାଦେଶୀୟ ମୌଳିକେ
ଧୀରିଣୀର ଅବଶ୍ୟକତା ଉତ୍ତରମୁକେ ଦୂର୍ଧ୍ୱ-
କାମ କରିବାକୁ ପକ୍ଷୀ ଦେଇଅଛି । ଏହି
ଯେ ସଙ୍କେ ମୌଳିକେ ଏ ହରିଦ୍ଵାରା ଦେଇ
ଦେବାକୁ ଅବସର ଦେଇଅପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ କୁଳେ
ଆମମାନଙ୍କର ଶୁ ବିଜ୍ଞାନ ଦୂର୍ଧ୍ୱ ପକ୍ଷରେ ହିନ୍ଦୁ
ଅକ୍ଷମାକଳର ଶୁ ବିଜ୍ଞାନ ଦୂର୍ଧ୍ୱ ପକ୍ଷରେ ହିନ୍ଦୁ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବା ଯେ କେମନ୍ତ ଗରୁହର
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେତୁଅଛୁ ଗାତା କହାଇ କହିବାକାମ
ପଦ୍ଧତିକାମରୀକା ଏହି ସେହି ମାନେ ସନ୍ଦେହ କରିବା
ଯେ ମୌଳିକେ ପରି ଶୁ ବିଜ୍ଞାନ ଦୂର୍ଧ୍ୱକାମରୀକା

ମାନେ ଏହ ଭକ୍ତବରଣହାର ପଢ଼ିବ ଅପରାଧ
ଭବର ଲାକୁ ଦୂରଭବତ ଦେଖିବୁ ଓ ଆଜ୍ଞା
କର୍ମବାଧାଳକରେ ଅଧିକରି ଶ୍ଵେତଦେଶୀ
ଅମ୍ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ଅନ୍ତର ଅଶା ଦୁଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଦୂରଭବରୁ ଅନ୍ତର ଘର ଅମୁଦେଶୀ
ଅନ୍ତରାଳ୍ୟ ମହିଳାମାନେ ଶୁଣିବାପ୍ରତି ସହିତ
ସହାୟ କରିବାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବେ ।

ଓଡ଼ିଆର କଳାକାରଙ୍କମେଳୁ ସହ ମନ୍ଦିରକାର
ସୂଳଦୀର ଓଡ଼ିଆ ଲୋକପ୍ରାଚ୍ୟ ହେଲାକାର
କାହିଁ ସାକଳାଥୀ କଲେଗାଥାଙ୍କୁ ପଲ୍ଲୀଜୀ
କରିଥିଲେ । ସେ ଦିନ ଦେବତାର ବିଷୟର
ଉତ୍ତର ଲୋକ ହାହାକୁ ବିହାୟ ଦେଲୋ ଏ
କଲାକାର ଲୁନଲୀଗୋବିଠାରୁ କଲାକାର ଦେବତାର
ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରେସର କାରସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାନ୍
ବନ୍ଧୁଭାବୀ ପଣ୍ଡା ଆହୁ ଦୂର ତଥାତକ ହେବାର
ସ୍ଥଳ ପାଇଁ କାମ କରେ ଛାହିଁ । ଏହାର
ଅନ୍ତରେ କାମାଳା ପ୍ରକାଶ ଆଜିଲ୍ କାହା
ପତି ନାହିଁ ପାରସ୍ୟକରର ବାହା ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥିଲେ ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ ଛପୁଁ ଦୋଷ
ଆନ୍ତର ଏବଂ କମେଲାର ତ ପଞ୍ଚମାଳର ରହୁଁ
ବିଷଦେଶ ଲାଭ କରିଲେ । ସୁମୁଖ ଲକ୍ଷଣାହୁ
ଏ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଯାହା କହ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରହୁଁ ରୁ
ଏତେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ କ ଉତ୍ତରସମ୍ବନ୍ଧ
ସମ୍ବନ୍ଧର ବାହି ଗୋଟିଏକର ରହୁଁ କମେଲାରକୁ
ଯେଉଁ କରିବିମାନ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ୍ତି
ଯେ ମନ୍ତ୍ର ନିଃନ୍ତର ପରିରକ୍ଷା ଏ ହାହିଁରେ ତେ
ଅପାଳା ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ ଦେଖାଇ ଆପିରକ୍ଷା ।
ଏଥିରୁ ଅମେରିକାରେ ଅବସର କାହାରକୁ ଯେ
କମେଲାରମାନେ କରୁଣ ସବୁର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ଯେ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧର
ରହୁଁର ଯେ ଭାବୁ ଫେରିଥିଲେ ରହୁଁର
ଏକପ୍ରତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯଜର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ନିର୍ମିତ ଏହି ମର୍ମରେ ଅବସର୍ପନ ଏ ମନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା
ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରିଥିଲୁର ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ବିଷୟରେମାତ୍ର
ବାହୀନାମୁକ୍ତରେ କୈବି ପଠାଇଲେ ଏହି
କଳାକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଣ୍ଠାଳମାର
ହେବ ସେ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ କରାଇବା ବାରାଏ ପ୍ରକାଶ
ପଠାଇଗାଏ ଯଜା କଲେ ପଠାଇପାରିବେ ।
ସୁତମୁଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମର୍ମର୍ଯ୍ୟ ଅବସରିବେ
ଏହି କମେଲାରଙ୍କରେ ଯଜର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପାରିବେ
ଏ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାରଙ୍କରେ ମୁହଁ କରିଥିବେ
କାହାରଙ୍କ କାହାରଙ୍କ ଅବସରିବେ କୈବି

ପାଇଁ ଦୁଇ ଜକାର୍ତ୍ତା ସବୁ ୧୮୮୫ ମସିବା

କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଜଳବର କାଗଜମାଳ ଦେଖାବେଳେ
ନିର୍ମଳେ । ସେଇ ଘରେ ସେମାନେ
ଛାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏହା ଯାଇଥିଲା
ଯେ ସେମାନେ ଅଧିକାଳ ଦେବାରେ ହିତ
କରିବାକୁ ଏକ ଏହା ଦେଖି ଅମୃତମଳକର
ଦୂର ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରକୃତ କଥା
ଅକ୍ଷୟ ବାଦାଇବ । ସଥି ମଧ୍ୟରେ ମୋଟାପଲର
କେତେକ ଜନିତାର ଓ ପ୍ରକାଶମାନ ଆପଣା
ଶବ୍ଦାଳ ଦେଇ ଏ ନଗରକୁ ଅଦିଲେଖି ।
ପ୍ରାଚୀର ଯେଉଁ ବସିଥିରେ ଦୁଃଖଅଛି ସେମାନେ
ସତସଭାବରେ ଜଣାଇବେ ଓ କମେଶନରମାନେ
ମୋଟାପଲକୁ ଲାଲ ଆହୁତି ଅନେକ କଥା
ଦେଖିବେ ଓ ଶୁଣିବେ ।

ପ୍ରଦେଶରେ ଅନୁମାନେ ଅଳକ ସହିତ
ଅଳକର ଫେରୁ ଯେ ବାଲେଷବର ଜାଗିଥୀ
ମଧ୍ୟ ଏ ଗଣ୍ଡରେ ଉତ୍ତଳ ସଙ୍ଗ ସହିତ ଏକ
ଯୋଗରେ ଭାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲାନ୍ତି ଏକ କାଗଜପତି
ଶ୍ରୀ ଶର୍ମି ସାହେବ ପଠାଇଥିଲାନ୍ତି ।

ନୁହିଲ ଶାର୍କ ସମ୍ରକ୍ଷଣରେ ଲିର୍ ରପନାଳ୍
ଦେଖା ।

ମହାମାତ୍ର କୁର୍ର ପ୍ରସନ୍ନମେଣ୍ଟ୍‌କୁ କଳାଚାରେ
ହେଲ୍ପେ ବୁଦ୍ଧିକରେ ମହା ସମାବେହ ସହିତ
ସମ୍ମାନିତ କହାଏସିଲା । ବନ୍ଦାରବାଦିମାନେ
ଜାହାଙ୍ଗ କଇଛିରେ ଅଧିକା ହୃଦୟ ପିଟାଇ
ଦିଆଇବାକୁ କଲୀଏସି ପ୍ରକାରେ କୁଠ କର
ନାହାଯା । ଦେଶମଳ୍ଲ କାଳିତଥାଦିକର ପ୍ରଗାଢ଼
ପ୍ରେମ ଓ ମଳିତକୁ ମହାମାତ୍ର ପଛେ ଗୋ-
ତ୍ରାନ ବିମେଳର ସମ୍ମଦ୍ର କୁଳରେ ଠକ ହୋଇ
ଥିଲ ଏହି ତୈଳେନେନେ ସେ ଜୀବତ ଥିବ-
ନାଲୁ ଥକୁଇବେ କହ ଫାଲ ଭବରେ ଜରିବ
ପାଥକର ତର୍ଜୀ ଅଧିକର ମନୋବିଭୂତେ
କାହାକୁ ସମର୍ତ୍ତ ଦୋଷଥିଲେ । ଜାହାନର ତେ
ଭାଇର ବନ୍ଦାରାଳ ସମ୍ମ କାହାକମିଲା
କରି ହେବାନ୍ତିକାଳ ତଥ ଯାଠମାନକି କହିଲୁ
ଏକେ କି ଦେଇ ମାଳ ଗୋଲ କି ମାରୁ
ଏ ମରିବେବୁ କାହାପ୍ରେସରେ କିନ୍ତୁ
ଅଧିକାଶରେ ଜନନଶିଖ କଥା ଗାତିଲା
ଏ ଯଥା—

କୁଳ ମୁଗଳର ମେଟିହା ଦିନ୍ଦି ଶବ୍ଦ
ଦିନ୍ଦି ଲିଖି ମହେ ପଦ ଅଧିକାରୀ

“କରେ ଯେଉଁ ଶାନ୍ତିପଣାଳୀ ଲେବା
ପଣାଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ଅନ୍ତି ପମ୍ପରେ ସେ ପବି
ତ୍ତି ହେ

ର ଶାସନପ୍ରଖାଳୀ ଅଛି ତଥ ଲକ୍ଷଣ ଜାହ ।
ବେମୀପୁ ଦିବଳ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ପ୍ରାପଳ ଏବଂ ଦିଶ୍ୱର
ରୁକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପଳ ଏବଂ ଦିଶ୍ୱର
ପାଳନ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ଦମଳକୁ ଶାଶକ ବୋଲି
ଚଢ଼ିଲା ରିଆଜନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବୋଲେ ଏବଂ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତରପୁ ଶାଶକ କହିର୍ତ୍ତ ଜାହ ଏବଂ କେ-
ବଳ ପେଶିଆରାରୁ ସିଲେଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସ୍ତାଟି
ଦୁଷ୍ଟରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପଳ ଓ ନିପାତିତର ରକ୍ଷା
ଓ ଦୁଷ୍ଟର ଦମଳ ମାତ୍ର ରଙ୍ଗଶୁର କଳ୍ପନାର
ଜର ତବମ ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହିଲ । ରଙ୍ଗଶୁର
ତରମ ଉଦେଶ୍ୟ ରୂପରେଣ୍ଟିଯୁକୁ ଗୋଟିଏ
ସମ୍ବନ୍ଧ କାହି କରି ଦେବା ଏବଂ ରଙ୍ଗଶୁର
ନିର୍ବଳ ପ୍ରେତ୍ତ ମୁଖ ଭେଦ ବର୍ଚୁଆଳ ସେ ସମୟ
ରଖେ ଏକାଙ୍କ ପ୍ରତା ପ୍ରଥାଳ କରିବା ।

କମେ ଏନାକଣ୍ଠୁ ସବା ପ୍ରଦାଳ କରିବା
ଲଂଗୁଣ୍ଠ ନିଜର ମନ୍ଦର ପ୍ରାସି ଉଦେଶ୍ୟରେ
କରିବାର ପାଇନ କରୁ ନାହିଁ କେବଳଃ ଭାବ-
କର୍ଷର ମଙ୍ଗଳୋତ୍ତର ଓ ଉପକାର ସାଧନ
ଉଦେଶ୍ୟରେ କଥା କରୁଥିଲା । ଲଂଗୁଣ୍ଠ
ଭାବବର୍ତ୍ତ ଶାଖନର ଭାବ କ୍ରଦଶ କରିଥିବାକୁ
ତହିଁର ଛାଇ ଓ ଉପକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ
ଏବଂ ଅଭିଷ୍ଟ ଉଦ୍‌ଘାତଂ ପରିଷମ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତରେ
ଲାହୁ କରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ୟବସରୀୟମାନଙ୍କର
ବଜାରର ଶିଖ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବ ସକାଣେ ଲଂଗୁଣ୍ଠ ଅବଶ୍ୟ ଆମ୍ରାଦ୍ୱାରା
ବରିବେ । ଆସ ଦୂରିତରେ ଭାବବର୍ତ୍ତ ପ୍ରାସାଦ
ଲଂଗୁଣ୍ଠର ଧର୍ମଭାବ ଏହିପରି ଅଟିଲା ଏବଂ ଏ
ବୃଦ୍ଧିରେ ଥିଲେ ସ୍ଵର୍ଗ କର୍ତ୍ତା ଅମ୍ବ ପ୍ରାସାଦ
ଅର୍ପିବ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସାଧନ କରିଅଛି
ଦୃଢ଼ ଅମ୍ବେ କଣ୍ଠ ଯେ ଅମ୍ବକୁ କେ ଯେ କାହା
ଅମ୍ବ ପରିମାଣରେ ସିଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ
ପେଇମାନେ କହୁଥିଲା କି ଅମ୍ବ ଶାଶ୍ଵତ
କାଳରେ ବୌଦ୍ଧ ସାର ଉତ୍ସବ ହୋଇ ମନ୍ଦିର
ସେମାନଙ୍କ କଥାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଅମ୍ବ
ଦେଖି ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ
ଆମାଦିମାନଙ୍କ କରିବେ । ଅମ୍ବ ବକ୍ରଦ୍ୱାରା
ଯେ ଅମ୍ବ ନିଜରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟାପକ ସନାତନ
କରିଅଛି ବିଜନ୍ତେଷ୍ଟର ପ୍ରଦଶୀତ ହେବା
ତାହା ଅମ୍ବ ଶାଖା ମହାବିଜ୍ଞାନ ଭାବରେ
ନିବେଦନ କରିବୁ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ସଜ୍ଜକୁ ପ୍ରକାଶକୁ ତାହାକୁ ଭାବବର୍ତ୍ତର
ଦ୍ୱାରାନ୍ତରିତ ମୂଳ୍ୟବାନ ଉପକାର ସମ୍ପଦ
ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅହ ଅମ୍ବ ନିଜକଥା ଥା
ଏକବି କହୁଥିଲା କି ପେଇମାନ ଦିଗନ୍ତ

ଆମ୍ବର ସାପୁତ୍ର ଶକ୍ତି ଅଭାବକ ରଖିବେ
ତେବେବି ଆମେ ଏ ଦେଶର ହିତ ଚେଷ୍ଟା
ରେ ଉଥିଥିବୁ ?

ଲକ୍ଷ ରପଳ ତ ନିମ୍ନ ଭାଇବଦ୍ଧିର
ସବୁରେ ଗୁଡ଼ଦେବତା ଦୂରିଥ ମାନ୍ୟ ପାଇ
ଅଛନ୍ତି ତହୁଁର ନଗୁଳ ଜାରଣ ଭାବାକର ନିଜ
ଦେଖାଇରେ ପ୍ରକାଶ ଦର ଅଛନ୍ତି । ଉଠିଗୀ
ଆପଣା ଗୋରବ ଦରି ସବାଶେ ଭାବିତ ଅଧି-
ବାର ଦର କାହିଁ ଭାଇବର ଜନନୀ ଓ ଭୂଷାବାର
ସକାରେ ତାହା କରିଥିଲ ଏହି ଭାବ ମହାମ୍ଭା
ଲକ୍ଷ ରପଳଙ୍କ ମନରେ ସବାହା ଜୀବିତ ଥିଲ
ଓ ଏଥିର ଦଶବଢ଼ୀ ଦୋର ସେ ସବାହା
ଭାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଦେଖ ଆମେମାନେ
ଭାବାବର ବିଶାଳନ ପରି ଦୋଳିଥିଲୁ ।

ବଳାକୀ ଏକ ଉଦ୍ଘାସ ।

ଗର ଦିମ୍ବର ମାତ୍ର ତା ୨୦ ଲକ୍ଷର ଖୁଟକେ-
ମନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଏହି ଜଗରର ଫାଟା ଘର-
ଶର ଏହି ପଢ଼ି ପ୍ରଭାସିତ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବାଦ-
ଦାତା ଦେବନ ଏଠା ମିଳିନିଧିଲାଇଛି ନିର୍ବିଚଳ
ସମ୍ବରେ ଲେଖିଥିଲାନ୍ତି ଏହି ଲେଖ୍ଯୁ ଅନ୍ଧା
ନନ୍ଦର ବିଥା ଅଞ୍ଜଳି ଜୀବରେ ଥରୁଥିଲା ଦେଇ
ଥିଲାନ୍ତି । ଏଠା ମିଳିନିଧିଲାଇଛି ନିର୍ବିଚଳ
ଗର ମାତ୍ର ତା ୨୦ ଲକ୍ଷର ଦେଇଥିବା ଓ
ଛାତ୍ରର ପାଇଁ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ବୁଝି ହୋଇଥିଲା
ଥିବା ଏହି ଫେର୍ହ କି ୮୦ ଲକ୍ଷର ଲେଖକ
ଚର୍ଚାକ ନମୋନାତ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦିଗୀ ସରକାରୀ ବର୍ମଗାରକ ଏବଂ
ଅବସ୍ଥାକୁ ଦୂରନେତା ସ୍ଥାପନ୍ୟ ଓ ଜୀବ ସହାଯ
ଲେଖି ସମ୍ବାଦଦାତା କହାଇଥିଲା ସେ —

“ଏଠା ଯେବେ ଅଥାହ ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଲୁ-
ମାନେ ଦ୍ୱାରମ୍ଭ ଦେବତା ଓ ଅମଳକ ଅର୍କ
ଦେବତା ଶୁଣୁ ଜୀବ କରିଛି । ଆଏଁ ବିଦ୍ୟାମ
କରୁଁ ଏମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଘାଗିବର୍ଷରେ ସବୁ-
ପେଶା ଅଧିମଙ୍ଗାତି ଅଟିଲା । ସହିତା ଏବଂ
ଶିଖାରେ ସେମାନଙ୍କର କହି ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଉ
ନାହିଁ । ବଜ୍ରାଳୀ ଭ୍ରାତାକୁ ସେମାନେ ହିଂସା
ପଥରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଛି । ସେମାନଙ୍କର ନାମରେ
ଇପଦବୀ ଅଥାହ ଏଠା ଶାଶନବର୍ତ୍ତିନ୍ଦ୍ରାଜା
ସେମାନେ ଏଥିର ଶିଖ ଲାଭ କରିଅଛି ।
ଦେବନନ୍ଦା ପାଦେବ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚ୍ୟମେଶ
ଦୁଇଜୁ ବନ୍ଦନାକଷ୍ଟା ହଠାତ ଦେଇ ଦେଇ

କୁଳମନ୍ଦିରରେ ଅପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚତ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ସମ୍ମାନରେ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦାର ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଦିଲକଣ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଶମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଶମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାର ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଶମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ ।

ମନ୍ଦିର ନାହିଁ କବିତା କାହାର ହୁଏଇ ପରିବାର
କେବଳ ଜୀବିତ କାହାର ଏହି ଅନ୍ଧରେ ନାହିଁ କାହାର
କାହାର ଅନ୍ଧରେ ଦୋଷିତାରେ ? । ଏହି ଦୋଷିତାର କାହା
ହୁଏଇ ଦୂର କାହାର ? । କେବଳ ଅନ୍ଧରେ ନାହିଁ ।

କରୁଥିବ ନହାଇଦ୍ୟ କଲୁହତା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୀ
ପାଦ ଆମେର କରୁଥିବ ଠାରେ ଖୋଲା କରିଯାଇଲା ଏହି
ନହାଇପାଇବ କରୁଥାର ହେଉ ସାଥେବିଦ୍ୟା ପ୍ରକାଶ ଦେଇବା
ହେଉ + କରୁଥାଇବ ଏହାର କରୁଥା ବଢ଼ିବ କୁଞ୍ଚାନ୍ତି
ନହାଇବ କରୁଥିବ ଉତ୍ତାର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବାକାରୀ

ମାନେମ ତହେଟାରୀକୁ ଶବ୍ଦରା ପାଇ ଦେଇଲୁ
ଆଗେ ଯାଏବେଳେ ଧୂର୍ବିତି । ମାନେମଠାର ସମ୍ବାଦ
ପାଇଲୁ ଯେ ସମେତର ବୁଝୁଣୁ ବନ୍ଦରାର ଲିଙ୍ଗାବାନ
ମୁଖରୀ ମୁଖରୀରେ କାରମା ବନ୍ଦରାର ଅନ୍ଦାବରେ
ଦେଇ କରିବେଳରୀରେ ବନ୍ଦରାର ବାନ୍ଦରାର ଦେଇସୁ
ଦେଇ ବନ୍ଦରାର ବନ୍ଦରାର ବନ୍ଦରାର ଅନ୍ଦାବରେ
ବନ୍ଦରାର ବନ୍ଦରାର ବନ୍ଦରାର ଅନ୍ଦାବରେ

କୁରାଯିଟେ ଶହୁ ଅଳ୍ପକଥ ଦେଲୁ ଯେ ଜନ୍ମିତ ଏବଂ
କିମ୍ବା ଦୁଇତିନାଙ୍କ ବସା ମାତ୍ର ତ ୫୫୦୦ ଲା ଘଟିବା
ପାଇଁ କେ ଅଭିଭାବ ତ କହୁଛି ପ୍ରତିକ କଥି ଘରୀବା ।
ନାହିଁ ଏହି ବିଷ ପାଇଁ କୋଇତମା ଜାଲରେ ପଞ୍ଚମାଧ୍ୟ
ସମ୍ଭାବ ଦେଇ ଦେଖିବା ।—ପାଦ୍ମି—ଘରୀବ ଦୁଇତିନ
ପାଇଁ କେ କେ କେ କେ କେ କେ । “ବୁଦ୍ଧିଶକ୍ତି ବିଦ୍ୱାନ
କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ।”

ଦେବତାର ପାଦ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏହି ମହାକଲର
ଦୁଃଖର ଅନ୍ଧାର କରୁଥିଲେ ଜୀବିତର ମହାବିଦ୍ୟା
ଏହି ବନ୍ଦିକୁ କଣ୍ଠର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲି
ଏହି ଶକ୍ତି ଉଚ୍ଛଵେ ଦେଖି ।—ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ

ପଞ୍ଚମେରବଳ ପ୍ରକାଶିତ

ଶ୍ରୀ—ବାମନପାଠ ମହାକୁମାର କଥିତ୍ୟଗଣା-
ଚୀରେ ବେଳେବ ଦୋଷ ଦେଖାଇ ଅଛିଲୁ
ବନ୍ତୁ ଏହିପ୍ରେରବ ତିନା ଦେଇ ନ ଥିଲା
ଯେ ସମୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆନନ୍ଦ ହେଲୁ
ଦରସା କରୁ ଶୁଣୁଗୁ ମାନେନର ସାହେବ
ଏ ମହାକୁମା ପ୍ରତି କିଶେଷ ମନୋପ୍ୟାମ
କୋର ବୌଧି ମାତାନ ଥିଲୁ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳ
ବସ୍ତ୍ର କରିବେ । ତରୁ ପ୍ରଦେଶର କନେକ୍ଷନ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିତ କ୍ରମକୁ ଗଜାଥବତି ସାହେବ
ଚେତିତ ହୋଇ ଥିଲୁ ।

ଚାରିକାଳୀ

ପ୍ରେସ୍‌ରେ ମାତ୍ରମେ କିମ୍ବା ଅମେରିକୀୟ ବାବୁ କୋଷ୍ଟ ।

ନିର୍ମଳାତ କେବେଳ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅପରାଧ
ଦିଶ୍ୟାତ ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଦାଳ ଦେଇ କାହାର
ଲୋଭେ ।

ଏହି କଥାର ବୃଦ୍ଧଶାସନମାଳା
ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ନିକଟତାରେ ଖୋଲିଗ ମୋ
ବାହୁଦା ପାମକ ପ୍ରଧାକ ଅଟଇ । ଏ ଆହୁ
ବୃଦ୍ଧଶାସନମାଳେ ପରମପରାଯାମୀ ଯତ୍ତ ଛାପ

ରେ ପଦ୍ମମ କଥାରେ ସିଂହା ଥାଣାନୟପ
ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତିର ଅଭ୍ୟାସରୁ କବିତ ଶବ୍ଦରେ ଲଙ୍ଘି
ପନ୍ଧୁକମାରଙ୍କୁ ଶିଖା ଦେଇ ଆଚନ୍ଦ । ଅହୁରୁ

ପୁରୁଷ ଦିଗ୍ବୟୁ ସେ ଏହି ଶାସନ କ୍ରିତ୍ୟାମାଳେ
ଏହାର ହୋଇ ସରବରାଜୀତାରେ ଘୋଟିଏ
ଯାଇବ ସମାଜ ସ୍ଥାପନ କର ଅଛନ୍ତି । ଏହି
ସମାଜର ପ୍ରସ୍ତାବ ମରେ ଯାଇ କରିବାକୁ
ଧ୍ୟାନ ଦିଲ୍ଲି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶାସନରେ ମଧ୍ୟ-

ଶାସକ ତ ନାହିଁ ଅଭ୍ୟାସ ଜୀବନରେ କାହା
କମେ “ଅର୍ଥମାତ୍ର ପ୍ରସବ” ଓ “ଛଳମଧ୍ୟ-
ସୁଧାଲାଭ” ନାମରେ ଦନ୍ତଗୋଡ଼ୀ ଭର୍ମନିଷ୍ଠା
ଦକ୍ଷ ସମାଜ ଜାତିର ଦୋର ଅଛି କମାଳାଧ
ରା ୯୮ ଉତ୍ତରେ ଅର୍ଥମାତ୍ର ପ୍ରସବ ସମାଜର
ଅସବେଶନ ଦୋର ସୁନ୍ଦର । ଏହରେ ଯାଥୁ

କ ୪୦ ଟଙ୍କା ପଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିର ଜୀପାନ୍ତ ଥିଲେ ।
ପ୍ରଥମେ କଠ ଅଧିକରନରୁ ମନ୍ଦିରର ପାଠ
ଦେଲ ଭାଷାରୁ “ଜାହାଙ୍ଗରାଜ” ଓ “ଉତ୍ତର
ଦର୍ଶକ” ପାଠ ଦେଲ । ସବେଳା ଆ ଭାଷା-

ଜୀବ କାହାର ପାଇଁ ମହାମାନ୍ୟ କିମ୍ବା
ଧରଣୀର ପ୍ରସ୍ତର ଓ ଲଞ୍ଚ ଉପରିଦର୍ଶକ ଅଗ୍ର-
ମନୁଷେ ଜଥିବିବେ ଦୂର ଓ ଅନୁଭବୀତର
ଦୂରଳିପ୍ତ ଦେଖିବା ପ୍ରତାଙ୍କ କରି ମହାମାନ୍ୟ
ଆସିଯିବ କିମ୍ବା ଥିଲା । ତାହା ଦୟାବିହୀନ
କୋଡ଼ିଗତି ଲେଖିବ ବାଲବିଧାର ପ୍ରଶନ୍ତ ଓ
ବିଦବାଦିବାହି ପ୍ରତ୍ୟେ ପାଇଛିଏ ବିନିମ୍ୟା
ବାଟ ଦେଇ ଆଶାମୀ ଅଧିକରଣରେ ନାହିଁ
ପଢ଼ିବ ଏହି ଅନେକବୀ କରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପ୍ରିଭେ
ରଚିବ କାହାର ସମସ୍ତ ସହଯୋଗେ ପ୍ରତିକାଳ କଲ
ପର ସବୁ କାହାର କେବଳ । ୧୦୫ ।—କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଏ କାହାମାନ୍ୟରେ କହି କିମ୍ବାର
ସୁଖ ପ୍ରାପ କାହାର ପାଇଁ । କର୍ମଧାରୀ ଏବଂମେହି
କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ ପ୍ରାପିତା ଯେ ଏକବେଶିତ୍ତ
କରିବାର ଓ କାହାମାନ୍ୟ ବାଦମାନେର ଅମ୍ବା
ମାନୁଷର ଆଶା ସଫଳ କରିଲ ।

ପ୍ରମାଣିତ } ଦସମ୍ବକ
ଲାଭକରସଂହେତ } ଶି ମଳକଥ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରକାର ସାମଜିକ ଚକ୍ର

ତେଣୁ ସ୍ମୃତି ଯେତ କେତେବେଳେ
ଯୁଗାଯୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭୂମିକ ଆପଣ
ଜନ କବ ଅସୁଖୁ । ଅପଣ ଏ କାଳେରେ
ଶବ୍ଦବନାହୁକା ଏକ ଆଚିତ ଏକ ଉତ୍ସବ
ଦ୍ୱାରା ଅବ୍ରଦ୍ଧା ମାରିବ ଉପରେରେ

ବାଲେଇ ସୁନ୍ଦର ଅଧିକପରିମ-
ତକର ଦେବାବା ହଜୁରିବା ଦୋଷଗୁଡ଼େ ଥିଲେ-
କେ ସପରି ଅପରି ଜରିଥିଲାଗୁ ଏ ଯେବେ
କଟକରେ ବେହୁଦଳ ବା ଶାଖାଠି କରୁଥି
ପୁରୁଷ ମେଳିଥିଲା ତେବେ କବରୀ ବର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ
ପେଶୁଥିଲା ପ୍ରତ୍ୟୁଷଦେଲେ ଖାତ ବୋଲି ଦିଲା
କବ ଯାଇଲା, ମନ୍ଦ ଅଣେ କହୁଁ ଏହି ଘରକୋ-
ରି ପୁରୁଷରେ ଯେବେଳେମେଇ ଆବା ବାଦାରୂ
ବାଦାର ପଢି ଅଛି ମେ ସମୟର ପ୍ରମାଦାର
ହୋଇ ପାଇବାର କେବଳ ମନରେ ଦିଲାଯାଇ
ତ ଦେବାବାର ଦିବ ବାହିର ଯୁଦ୍ଧକ ଲେଖି
ହରବର ଦେବାବୁ ମଞ୍ଚ ଦିଲାଯାଇ ଏକୁଖାଲ
ବାଣିଜ୍ୟ ବରାଗାରେ ବାଦାର ଅଣ୍ଟା ଥାଏ ?
ଏବାତର ଦିବ ଦେବି ପିଲାରାବୁ ନହୁବରେ ?
ଅନ୍ତା ପ୍ରେସରୁ ଝଣ୍ଟେ ଏ ବଲସ୍ତୁର ବାହାବୁ
ପେହି ଉଷ୍ଣଦୂର ଝଣ୍ଟେ ସ୍ଵର ଦେବାକୁ ହେ-
ତ ପରିବେଳେମେ ପ୍ରେସରୁ ବାଦାର ପତ୍ରାର
ଦେଖି ମାନପତ୍ର ଦେଖି ପାଇସ୍ତୁ ପୃଷ୍ଠାମାର୍ଜନ
କାରାର ପାଇସ୍ତୁ ବକ୍ରମ ମନାଦ ଅଣି ମନା-
ମନେରେ ଉତ୍ସପ୍ତି କରିବ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ଏ ବାହିର ନିର୍ମିତରେ ଦାହୁରିଲାବାବୁ
ଅଛୁବର ହେବ । ପ୍ରଧାନର ଅର୍ପାନ୍ତ ହୋଇ
ଦିଲାଯାଇରେ ନଗାଲିଦି ବରାବାର ଦେଖି
ବାଲୁ ପତେଖୁ ହେବାର ସମ୍ମ ପରିଷ ଡେଇବା-
ଦେ ତୋରନାହିଁ ଏ ପାଣ୍ଟୁ ହେ ଦେବ ପର୍ବତ
ମନ୍ଦ ଘାଗା କାଢି । ଶବ୍ଦମୁଦ୍ରା କେତେବେଳେମେ
ଅନ୍ୟଦୂ ବାର୍ଷିକର ପ୍ରତିବାର କରିବାର କରିବା
ପାଇବାର ନ ହେଲେ ଅଛି ଉପର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ
ଏହି ଯେହି ଅନ୍ୟଦୂ କରିବାରେ ଲାଖାର
ପେଶର ଅବଜାହ ଏ ବକଳାବିଶ୍ୱାସ ବିକାଶ
କରିବା ଦେବ ପ୍ରେସର କରି ଥାରକ କାହିଁ ।

ଦର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଗାରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ
ପ୍ରକାରେ ସଥାବଧାରୀ ଭବନମହିଳାର ଉପରୁ
ଦସ ? ଅମେ ଧରିଲୁ ଅଛି ଅପରାଧର ଭବନ-
ଧରୁ କି ଏକାଧିମୂର୍ତ୍ତରେ ଦ୍ୱାରା ଶେଷ
କରି ।

ବୁଦ୍ଧି } ଶାଶକରୀ
ମହାତ୍ମା } ଲେଖଣ ।

20-310

ପାତ୍ର-ପଦକ ପାତ୍ର	ପଦକ	ସମ୍ମାନ
ପ୍ରଧାନ ପାତ୍ର	ପଦକାର୍ଯ୍ୟ	ସମ୍ମାନ
ପାତ୍ର-ପଦକ ପାତ୍ର	ପଦକାର୍ଯ୍ୟ	ସମ୍ମାନ
ପାତ୍ର-ପଦକ ପାତ୍ର	ପଦକାର୍ଯ୍ୟ	ସମ୍ମାନ

ପାତ୍ର ମହାନ୍ତିର
ପାତ୍ର ମହାନ୍ତିର

ସାଧୁଦେବପାତ୍ରପତ୍ରିକା ।

二九〇

୩୧ ୦୫ ମାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରସମ୍ପର୍କ କରିବାକାରୀ ହେଲା । ମୁଁ ଯେତେ ଏହା କରିବାକାରୀ

ମନ୍ଦିର	ଅଷ୍ଟମ	ବଜାରୀ
କାହାର	୩ ୫	୩ ୮
ଜୀବମାତ୍ରା	୩ ୦	୩ ୯

ପ୍ରଥମରେ ଶ୍ରୀ ଏ ମନେବ ତେଜ୍ସୁଧାର
ଦ୍ୱୀରୁ ଏ ଲଗଭରେ ବାହାବାଦରେ ଏବି
ଅମେରିକାରେ ଚର୍ଚାର ପ୍ରଥମ ସଙ୍ଖ୍ୟା ଯାଏ ହୋଇ
ନାହିଁ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଦୋଷିତ ଆଣ୍ଟି । ଏ ପ୍ରତିକାଳରେ
ମୁହଁକଳଙ୍ଗର ସେଇ ବାହାର ଅଛି ଏକ ଅମେ-
ରିକାନ୍‌ସାନ୍ ଏବାର ପାର୍ଟିକଲ କାମକାଳୀ ଭବୁଁ ।

ନିବ୍ୟାତିରମ୍ପରାଳୀ ରକ୍ଷଣରେ ସହାଯ
ଏକାଶ୍ରୁ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଆମେମାନେ
ଅଭିନ୍ୟାନ ଆଜିରି ହୋଇଥାଏ । ବାବୁ କିମନୀର
ମୋଟ ଧୋଠ ଦେଇଥିପାଇଛିର କେବେଳମେନ୍
ଏବଂ ବାବୁ ମୟୁଳକୁ ପଣ୍ଡିତ ଘରସ୍ଵରୂପେଇବା
ମାନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦୋଷତତ୍ତ୍ଵରେ । ମୟୁଳ ବାବୁ
ଏ ଲଗଭଗ ଅପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି ।

ଅମେରିକାରେ ଆମ୍ବାଟୁ ଜୀବ ସହିତ ଦର୍ଶନ
କରି ଦେଲୁ ଯେ ଅମ୍ବାକାଳେ ଲେଖାନ୍ତଙ୍କ
ଜବଣ୍ଟିର ମାନ୍ଦିରର ପାଦେବ କେ, ସି,
ଆଜି ଉଥାଥ୍ ପାଇଅଛନ୍ତି । ଯଦ୍ବୀପି ଏ ଅମେରିକା
ନାକେ ଏବଂ ସନ୍ଧୃତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରୁ ମାତ୍ର ଯେ ଯେ
ଜଣେ କିମ୍ବାର୍ଥ ପ୍ରକାଶର୍ତ୍ତୁ ଶାବଦବର୍ଗ
ଯେ ଉତ୍ସୁକେ ଅନେକ ପ୍ରମାଣ ଧୟା
ପାଇଅଛନ୍ତି ।

କଳିବାନ୍ତରେ ସେଇଁ କିମଜଗ
ଅଛିଲୁ କଳ ନୟକୁ ଦେବାର ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ
ମନ୍ତ୍ରର କରୁଥିଲେ ତହିଁରେ ଶୟକୁ ମାକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସାହେବ କାହା ଜନ୍ମପାଦବ ଦୋଷ ଏବଂ କାରି-
ପୁର କିରିପୂନ ସାହେବ କରି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ମାକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହେବ କରିମାଜ ପାଞ୍ଚ
କୋଠିର ପକ୍କା ଲଜ ଦେଲେ ଏବଂ ଦିଗିଲୀ
ସାହେବ ଭାବାଙ୍କ ପୁଣିରେ ଏବଟିଂ ଜଳ କି-
ପୁଣ୍ଡ ଦେଇଲେ । ଏଥର ବାଲବୋର୍ତ୍ତର ମୋକ-
ଦମାନାଳ ଶାସ୍ତ୍ର ନିଷ୍ଠି ହେବ ଅନୁଭବ ବରାତ୍ରି
କାର୍ଯ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ନିକାଶ ହୋଇ ପାରିବ ।

ଅମ୍ବାଳକ କମିଶୁର ସବେବ ଛତ୍ରହୀ-
ଲର ଗୟରୁ ଫେରିଥିଲେ ଗତ ରହିବାର ଏଠା
ରେ ଧୂରୁ ଅଲୁରି ଯାଏସେ ପଦ୍ମହବା ପ୍ରତି
ପ୍ରକଳପ ଉପରୀ ସମ୍ମାନକାଳୀ ଅଖାଙ୍କାରେ
ରଖି ବେଳଳ ବିଦ୍ୟାବାଚଳ୍ମୁ ସଙ୍ଗେ ଦେଖି
ଯାଇପୁରେକୁ ଆଖିଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ସବୁକ୍ରତାର
ଓ ସବୁବିଜନ ସିରପ୍ରା ତଥାରବ କର ଦୁଇ
ଏବଂ ସଦରଥାଳା ସହରଣ କଲେ । ତହିଁ ଡି-
ଇବୁ ଅଶ୍ରୁମୁକ୍ତ କାନରେ ହୃଦୀ ଅଷ୍ଟବ୍ରଣ
ପଢ଼ିବ ତେପୁଣି ବାହିକ ସମରିବ୍ୟାହାରରେ
ନଗର ଦ୍ରୁମର କଲେ । ରଧରେ ଏତାକୁର
ରହି ଥରିବଳ ଅଖୁଅପଦା ବାଟେ ଏ ବେଳ-
ରକ୍ତ ଯାହା କଲେ । ପୁଣି ଅନ୍ଧରେ ସାହେବ

ମୋପଲକୁ ଯିବେବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ଏହି
ତତ୍ତ୍ଵମାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବାର ସକଳ ଅଛି ।

ସାହିତ୍ୟ କାଳ ।

ଥମୁମାଳଙ୍କ ସାହେବର ସମ୍ବନ୍ଧବାଟା ଲେଖି
ଅଛୁଣ୍ଡିବି “ଏ ନଗର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବେଳେଲ
ଶ୍ଵେତାମା ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତର ଦୋଷରେ ତୃତୀୟ
ଏ ନଗରନିବାସୀ ଅନେକ ଲେବନ୍ଦର ବିଦ୍ୱ-
ବାସ ଓ ବାଗବିଶ୍ଵର ନିଷ୍ଠ ଦେବିତ୍ୱବାବୁ
ସେମାନେ ବିଶେଷ କୁଣ୍ଡିତ ଆର ସବାଦ
ଜେନାଲ ଇନ୍ଦ୍ରବାର କର୍ମଶୂନ୍ୟ ନିବଟରେ
ଆପଣା ଦୁଃଖ ଜୀବାତ ଅକ୍ଷୟ ସେମାନଙ୍କ
ନିବଟରୁ କୌଣସିପ୍ରମାଦାର ନ ପାଇ କର୍ତ୍ତମାନ
ଆପଣା ଦୁଃଖମାନ ଦରଖାସ୍ତହାର ଆସି
ଜେ କମିଶର ସାହେବଙ୍କ ଦଳରେ ଅଗର
ଜୁମାରିଲୁ ମାତ୍ର ଲାକ୍ ଘରରୁ ଓ ଉଚ୍ଚବରେ
ଓ ଫଳ ହେବ ଦିଦ୍ଦା ମିଳ । ସାଧାରଣ
ଲେଜମାନଙ୍କ ରହା ଯେ ଏ ଅଛନ୍ତରେ ଲାଲ-
ହାର କୌଣସି ପ୍ରବାର ଦୁଃଖବାର ଦେବାର
ସମ୍ମାନବାନୀ ନାହିଁ । ନିମାକିଲାଟ କୁମାରଙ୍କ ବିଶେ-
ଷତଃ ବଢ଼ିଯାଏ ପଟ୍ଟଦୁଃଖ ଦୁଃଖଶକ୍ତି ପ୍ରଦିବର୍ଷ
ଲାହ ବର ଆପନ୍ତିରୁ ପଳବଜ ହୁଏ ବିନ୍ଦ
ପେଟେ ମୁକରେ କେନାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା
ସେ ସ୍ଥାନକରେ କୁମାରଙ୍କର ଅବସ୍ଥା କଥା
ପଟ୍ଟ ଆଗରେ ଏଥର ମନ ବୋଲିଥିଲା ଯେ
ପୁରେ କୁମାର କମିଶର ସେପଞ୍ଜମାରେ ଫଳ

ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ପହିର କରୁଥିଲୁ
ଲହ ଦେବା କିନ୍ତୁ ବିଜାଯାତ୍ମକ ଅନ୍ତର
ନେବାକାଳେ ଜଳତର ଜୀବ ବଦଳ ବର ଯେ
ପର୍ଵିନ୍ଦୁ ସନ୍ଧାପିତ ଦେବିଅଛନ୍ତି ତାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହେଉଥିଲା । ଅବେଳ ଯେଉଁ ପ୍ରାକରେ
ବେଳାର ଦେଖାର ପ୍ରସାଦ ଦୋହାଯାତ୍ରି ମାତ୍ର
ଅବରୁ ବାର୍ଷିକର୍ମ କୋର ନାହିଁ ସେ ସ୍ନାନ-
ମାନଙ୍କରେ ବେଳାର କଣ୍ଠର କରିବା ପବିତ୍ର
ଦିଲ ମନ କଣ୍ଠର ବାର୍ଷିକରିବାର ଗବହୁମେଣ୍ଡା
କର ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଥିଲା ଲଚେହି ଅନେକ
ବିଦ୍ୟୁତୀର୍ବା ଧଳାକ କରିବାର ଆଶାରେ ନାନା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଯେତରେ ଗବହୁମେଣ୍ଡାର ଶି
ଦେଖ ନାହିଁ ଓ ଦୂର୍ମାନ ଓ ପ୍ରାକରେ ଲାନାନ
ପ୍ରକାର ବାଣୀ ଭାବ ଅଳ୍ପ କିନ୍ତୁ ଏକ ଦେବ
କାହି ବରଂ ଏହି ବନ୍ଦୁରେ ତେଣୁ ପ୍ରଦେଶ
ମଧ୍ୟରେ ରେଳମୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଷାଯ୍ୟରେ
ଗବହୁମେଣ୍ଡାର ବନ୍ଦୁ ପରିମାଣରେ ଲହ ୫
ପ୍ରକାରର ଲାନାପ୍ରକାର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ଦେବାର
ସମ୍ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା । ଉପରିକୁ କଷମ୍ବ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ବଟକ ମହାନରେ ଜଳର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ବାର୍ଷିକାଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସକାଗେ ବିଦ୍ୟୁତୀ
ବନ୍ଦୁର ସତ୍ତାମାନଙ୍କ ମାତ୍ରାରେ ଉପରେ
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ କହିବ ବନ୍ଦୁର ଦେବାର
ଆମ ଦେଇଥିଲା ।”

ସାହୁର ବାଦିମାନେ ହନ୍ତ କି କିମ୍ବା ଏହି ଏହି
ସମୟରେ ଥପଣା? ଶୁଣାଉ ଜଳକର କମେଶୁର-
ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ କରନ୍ତି ଏହି ସେ
ଆଜରେ ଯେ ସମ୍ରାଟୁଳରେ ଲାଲ ପାଇଅଛି
ଏଠା ପକାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଥଣା? ଦୁଃଖ
ଜଗାରବାବୁ ବସୁ ହେଉନ୍ତି । ଜଳକର
କମେଶୁରମାନେ ଗଛ ଦୂରବାର ସେହି ଅଳମ୍ଭ
ସାତା କରିଅଛନ୍ତି । ସେଠାର ଅବସ୍ଥା ହେଲେ
ଅବି ଥାଳୀ ଘୋନବାର ଏଠାରେ ବରେବ
ଦୟନେ । ପକାମାନେ ସେବେ ଏଥମଧ୍ୟରେ
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ଶୁଣାଉ କଲୁ
ନ ଥିବେ ତେବେ ଶାତ୍ର ତାହା ବରୁବାର
ଦିନର ଲାଭର କମେଶୁରମାନେ ତାହାର ଜଳେ
ଅତି କୌଣସି ପ୍ରତାହାର ହୋଇ ପାଇବ
ନାହିଁ ।

ନେଟ୍ ଡିଫେଲ୍ ୯ ଗର୍ବ ଶାସନ ।

ସୁର ସଗାନ୍ତର କାଷିତ୍ତି ଶୁଣିଲାରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଆର ଭବିତବାଧି ଏଗାବେଳରେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖ

ହୋଇ ଯାଏ ଥିଲେ । ସେହି କାଷରୁ ପୂର୍ବକର
ଉଦ୍‌ଦୋଚନ ପାଦରୀଯୀ ପ୍ରକଳ୍ପକ ଜଗତିର
ନିରାକୁ ବିକ୍ରମୟ ହେଲେଟେ ଉପରକ ଶାବ-
ନାମିକରେ ରହିବା କିମ୍ବା କରିବିବାରୀ
ଏକାନ୍ତ ହେବ ଅଛିନ୍ତି । ତଥାପି କରୁ ମାଧ୍ୟର
ପଶରର ଦିଶାଯ ଲୋକବା ସ୍ଥାନକର ବିଥା
ଏହି ପାଞ୍ଚାଳୀ ଜାବକୁ ସାହିତ୍ୟର ଯେଉଁ ପ୍ରେସ୍
ରାଷ୍ଟ୍ରର ପରେ, ପ୍ରତ୍ୟେ କରୁ ଅବରକ
କଳ, ଥିଲେବେ ଜରାଯୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଅଛି
ତଥାର ଉତ୍ତରବାରୀ ସତ୍ୟ ଲଙ୍ଘନ ମହିମା
କାନ୍ଦନ କର ଅଗଣ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ମୁହଁଳ କରିବା
ବିନ୍ଦୁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ଏହିଦେଖାଯୁ
ବିଜ୍ଞକମାନେ ଉଚ୍ଚ ଅଛିନ୍ତି, ଯେ ଜରାଯୁଦ୍ଧର
ଏହି କଳିରେ ସେମାନେ କେବେ
ସାଧାରଣ ଦେବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କର ହିତ୍ରୋହ
ପଥକା ବିଭାଗକାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବିବା
ଉତ୍ତରବାଟେକ ପରି ରକ୍ଷଣାହିଁ ଧରନାରେ
ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଜ୍ଞକ ଯେଉଁ ମହିମାଲାପ ପରାମର୍ଶ
ଦେଇ ଅଛି ତାହା ସତ ଓରକ କୁଳା କୁଳାକ
କରୁ କାନ୍ଦନ ଏବ ଏହି ଉତ୍ତରକିର ବରବରୀ
ଦୋଷ ସେମାନେ କେବଳ ଜରାଯୁଦ୍ଧର
ଅବରକ ସମ୍ଭାବରେ କଳି ଲାଗାଇ ଅଛିନ୍ତି ।
ଆସୁମାନେ ଅତ୍ୟ ଏଥାର ବିବର କରିବା
କିମ୍ବା ଧାରକକ ସହାଯରେ କୁଣ୍ଡପୁର ହୋଇ
ନାହିଁ । ଲର୍ଦ୍ଦ ରପନ ଥିମାନିକ ପିଠିରେ
ହାତ ରୁକ୍ଷର ପରୁର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ପ୍ରଦାନ କରିଯାଇ
ଅଛିନ୍ତି । ମୁର୍ମା ଆମ୍ବେମାନେ ସତ୍ୟ ପ୍ରଜାନୀ
କରି ବସିଥିବୁଁ ଯେ ଭାବାକ ପରି ଗର୍ଭିତ
କେନେବଳ ଚିରକାଳ ଥିମାନକୁ ଟିକୁ
ଆହୁ । ଲର୍ଦ୍ଦ ରପନ ଜରାଯୁ ସଂବାଧକ କୁଣ୍ଡ
ବର ଶୁଣି ଗଲେ ଏବ ଲର୍ଦ୍ଦ ଉତ୍ତରକ ଭାଙ୍ଗ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉଚ୍ଚ ବିଜ୍ଞାପନ ଶୋଭା କରି ବସି
ଲେ । ଆଜି ଲେବକର ପ୍ରଧାନ କାନ୍ଦନ
ଉତ୍ତରନ ମହୋଦୟ ଭାଙ୍ଗ ପିଠିରେ ସେହି-
ପର ବିପ୍ରାର୍ଥନ କପବେ ହ ନା ଏବ ସେହି
କିମ୍ବା ଅନ୍ତରର ଭାଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେତୁ
ମହେନ୍ଦ୍ରନ ଶବଦ ବରଗୀ କିମ୍ବା ଏବାକୁ
ବୌଦ୍ଧମାନାଙ୍କ ଦୋଷ ଅଛିନ୍ତି । ମମେମାନେ
କେବଳର ଏହି ବୟନା ଅଛିତୁଁ କରାଯୀ
ଲର୍ଦ୍ଦ ଉତ୍ତରକ ମହୋଦୟ ଜରାଯୁ ଗଲିବାରେ
ପଦାର୍ଥ ଧୂରବ ବୋମାରାତିରେ କିମ୍ବା ବନ୍ଦ
କରୁ ଧରେ ଏବ ବିଦଳନ୍ତର ବନିହିତାକ
ଅତି ସଙ୍କଷ୍ଟ ଶର୍ମାରୁ ପ୍ରତି ଦିନ ପରି

ଦେଶ ମିଶନ୍ସିପାଲାଇଟୀର ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର ଖୁବାଙ୍ଗ
ଦେଶ ଯେଉଁ ଭାରତ ପ୍ରଦାନ କର ଥିଲୁ
ଆମ ପାଠ୍ୟକମ୍ପାଇସନ୍ ଦେଖ ଥିଲୁ । ଏତମାଜ
ଭାରତ ସହ (Indian Association)
ର ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର ଭାରତରେ ଯେଉଁ ଦକ୍ଷତା
ସମ୍ପଦ ସହିତର୍ଥିବ ଉତ୍ତର ସହାଯ କରି
ଅଛନ୍ତି ତହିଁରୁ ମୁଖ ବ୍ୟୁଧିତ ପାଠ୍ୟକମ୍ପାଇସନ୍
ଉପଦ୍ୟାର କି କେନ ଅମ୍ବୁମାନେ ମାନ୍ତ୍ର ଦେଇ
ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ଗର ଦସମବେଶର ତା ୨୪ ଟଙ୍କା ଏବେ ଜୀବି-
ଭବ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ମନ୍ଦିରର ହେ, ଏଥା ବାଲ୍ଯାର୍ଥୀ
ପ୍ରଦୂତ କେବେକ ପଦ୍ଧତି ମେଳାମେଳ ଚାରିରେ
ଲର୍ତ୍ତ ଉପରକ ମହୋଦୟରୁ ଅଛି କରନନ୍ତିପତି
ଦେଖିବା କାରଣ ଦୟାପୁର ହୋଇ ଦୟାକା
ସଥାବଦୀ ମେମାଳେ ଅବଳ ଶୁଦ୍ଧ କଲାକୁ
ସାଧିତ ହେ, ଖର୍ମ, କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ
ଗଠ କଲେ । ପରିମଳ ମେଳାମେଳ
ଲର୍ତ୍ତ ଏ ଭବିଷ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କେବେ ପ୍ରଧାନ ଦିଷ୍ଟିଯୁ ସଥା ଆଶ୍ରମ
ଅମୃତାର ତଥା, ବଜାୟ ବକ୍ଷସି କଷ୍ଟପୁର
ଆଜନ ରବ୍ୟାଦ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଦିଷ୍ଟିଯୁର ଚର୍ଚା
ହୋଇ ଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ତରରେ ଲର୍ତ୍ତ ଉପରକ
କଳ ମେଳାଦୟ ପ୍ରଥମେ ସମୟାବିତରେ
ଲିଖିତ ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ଅସମର୍ଥ ଦୋଷ
ଦ୍ୱାରା ଏବା ସେପରି ପ୍ରାଚୀରେ ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର
ଅଠ ଦେଲ ଉଚ୍ଛଵରେ ପାଠୀ କର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହିନ୍ଦୀ-
ବିଶ୍ୱର ପରିମଳ ମୈତ୍ରିମନ ଏବା ଅଭିନନ୍ଦ-
ପତି ଭାଷାରୁ ଦୟାପୁର ସହାଯ କେବଳମ-
ନାକରେ ପରିଷ୍କାରକ ଥିବାର କହ ବ୍ୟାପ୍ତ
ବିଲେ ।—

“ଆପଣମାନେ ଅଜଳେ ବନ୍ଧୁରୁତ୍ତରୀ କର
ଯେଥୁପଦି ଅମ୍ବର ଦୃଷ୍ଟିପତି ହୋବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦର ଅଛନ୍ତି । ଅପଣମାନେ ଶୁଣୁଣେ ଦୂରେବେ
ସେ ଅମ୍ବର ପାଇଲ କର୍ଯ୍ୟ ଧରିମୁକ୍ତେ ଏ
ଥର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପମେ ଅମ୍ବର ନନ୍ଦନଙ୍କ
ପମେବାର ଉଚ୍ଛବିର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅପଣମାନଙ୍କ ଦେବା
ଅଜଳ ଅତ୍ୱିତିନ ଅଜଳା ଶୁଣେବା ଶିଖେ ଉତ୍ସବ
ଅପଣମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନାବି ଧରାଇଲେ ମନୀ
ଅଜଳ ଧ୍ୟାନପଦେ ସେ ସବୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ଦେବା ଏବେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ କେବଳ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ
ଦରିକ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନପଦେ ସବୁହିଁମେଧକୁ
ପଦିବାରୁ ଆଜଳ ମେ ପମୁକ୍ତର ଅବ୍ୟକ୍ତିରରେ
ଯଥାବାଦ ପ୍ରକ୍ରିଯା କର ଅପଣମାନୁ କିମ୍ବାପରି

କରିବା ପରିଦେଶ ଦଳ ପଯ୍ୟନ୍ତ ଅମୃତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ସୁରୂ ହାଏଇ ହେବ । ତଥାପି ଆମେ
ଆପଣମାନଙ୍କ ଅକାରରେ ବହୁ ଅଛୁ ଯେ
ମେହି ଅମୃତାସନ ବିଧ କି ଅମୃତ ପୁଷ୍ଟବଦୀ
ଗନ୍ଧର୍ମ ଲେଜନରି ଏକେ ସରକ ଜୀବିତ
ପ୍ରଦାନ କରି ଯାଇ ଅଛିନ୍ତି ତାପାରୁ ଏ ଧରନର
ପରିଵର୍ତ୍ତନ ଓ ପ୍ରତିପାଦନ କରିବାରେ ଆମେ
ଅଛନ୍ତି ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରେସର ଉଠିବୁ । ଏ
ବିଧ ଉପସ୍ଥିତିରୁଥେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେ-
ଲେ ଯେ ମୁଦ୍ରୟ ଆମନପ୍ରକାଳୀ ଏହି ଶାକ
ଭାବରେକେବେଳେ ସମସ୍ତ ଶୈଳୀଦ୍ୱାରା ଭାବିତୁ
ପ୍ରଚାର ପତି ମନ୍ଦିରର ହେବ ତାହା ଆମେ
ସମ୍ମାନରେ ବୃଦ୍ଧପୂର୍ବମ କରି ଅଛୁ ଏବଂ
ଆମେ ଆପଣମାନଙ୍କ ବରପା ଦେଇ ବହୁ ଅଛୁ
ଯେ ଏ ବିଧି କୁରାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପକ୍ଷରେ
ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅମୃତାରୁ ଅଧିକ କେହି
ଅନୁଭବ କୁବି କାହାରୁ । ଅମର ଭାବରେ
ଏହିଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଭାବିତୁ ସ୍ରକ୍ତାଙ୍କ କିମ୍ବା ଏହି
ପୁରୁଷା ଲଭ କରିବା ଅମୃତ ଅଭିନାଶ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ଯେ ଆମେ ଅବଶେଷରେ
କର ପାଇଗୁ ଉତ୍ସରେ ଅମୃତ ଲେଖିମାତ୍ର
କରେ କାହିଁ ମାତ୍ର ତଳ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏ
ହେବ କରିବାର ପରିଧୀନ କରିବା ଅମୃତ
ପକ୍ଷରେ ସୁଲିଖିତ ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ଅଛି ନ
ପାଇଲୁ ତାହା ପ୍ରସ୍ତୁ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାକୁ
ଆମେରେତେ ମୂଳବାଳ ବୋଲି ମନେ କରିବୁ
ନାହିଁ ।”

ପାଠକ ! ଉପରେକୁ କଥାଗୁଡ଼ିକ ବଡ଼
ମରଳ ଓ କୋମଳ ଏବେ ବାର୍ଷିକ ଜଳରେ
ଶଳ ଓ ଦେହ ତେବେ ଯାହୁ ।

ଭାରତର ଦୂରନ୍ତ ଦେଶକ ବାହୁ ଗୋଟିଏ
ତୁ ସେଇ ଏହି ଅଧି ଅକଣିଲାପୁ କୃତି
କୌର୍ବିର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଯୁଦ୍ଧର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନେମାତ୍ର
ଦେବାକଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଆରଦ୍ଧ ଦୂର୍ପତ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ସେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଓ ଫରତ୍ତି ସହକାରେ
ଏ ଖୋର ଲାଗୁ ନିବାବ କରୁଥିଲା ବିଜ୍ଞାଧନିରୁ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ । ଅମ୍ବିମାତ୍ରର ଉତ୍ତରରେ ଦୂର
ଦୂରଗାର ପ୍ରାୟଜଳ ଲାହି । ବିଧ୍ୟବିର ରାଜା
ମଧ୍ୟ ଦେଶରେ ହାର୍ଷିରେ ସଥୋତିତ ମନୋଧି

ପ୍ରକାଶ କଥ ଆପଣା ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ବିଜ୍ଞାପନକ
ଏଯୁକ୍ତ ସ୍ଵପ୍ନକାଳ ସହିତ କବିତାକୁ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମଙ୍କେ ଏହାକୁ ଆଖା କରୁ ବି
ଅପର ବିଦ୍ୟାକାଳର ଦେବାନନ୍ଦାଙ୍କେ ଏହି
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ପଣ୍ଡାନ୍ତାମୀ ହେବେ ଏପରି ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରକାଶରେ ଯେମନ୍ତ ଏକ ପଥରେ ଦେବାନନ୍ଦ
ବାର୍ଷିକାନଗାର ପରିଚୟ ମିଳିବ ଦେମନ୍ତ
ଅପର ପଥରେ ବ୍ୟକ୍ତାବ୍ୟ ଯ ଗଜିର ଶାସନ
ପ୍ରତି ମନୋଧୋଗୀ ଦେବାର ଅସ୍ଵକ ପ୍ରଦୂରି
ହେବ ଏବଂ ପ୍ରକାମାଳକର ବଜାକୁ ପରି ଉଚ୍ଚି
ଓ ଦେସ୍ତିବ ଦରିବ । ବ୍ୟକ୍ତା ଭାବାକୁ ହତ ଶମ୍ଭବ
ଯାହା କରୁଥିଲୁଛି ତଥା ସେମାନେ ଜାଣି
ପାରିବେ ଓ ଆପଣାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଭିଭବମାନ
ତାହାକୁଠାରେ ପକାଯ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ
ହେବେ । ପାଠ୍ୟମନ୍ତ୍ର ଜାଣିବା କାରଣ
ବିଜ୍ଞାପନ ଏଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲ ସଥା—

“ସଙ୍ଗ ୧୯୯୯ ସାଲ ଜତି ହୋଇ ଅବ୍ୟ ସଙ୍ଗ
୧୯୯୫ ସାଲ ଅରମ୍ଭ ହେଲ । ଗତିବିର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ଏ ଦୟାର ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୋଷମୂଳ । କାହା
ହାତେପରେ କଣ୍ଠାରିଗାର ଦ୍ୱାରିବ ବୌଧ କରି
ପାରିବେ ତଥାପି ସଥା—

୬। ଶତବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶି ଶିମୁ ପନ୍ଦିତଙ୍କୁ
ଏ କଣ୍ଠର ଭାବରଥ୍ୟ ପାପକ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ
ଛୁପରେ ଲଖୁ ଥୁବାକୁ ଅନ୍ତିଳ ଭାବା ଯାଦା
ଯୋଗିବ ଓ ସାଧାରଣେ ଶି ଶିମୁ ଅଭିଜାଗ
ଅନ୍ତିମରେ ସାଧା ବଜାଇଛି ।

୨ । ଗତର୍ଥ ଏ ଦେଖାଇ ଫସନ୍ ଲୁହା
ଧଳରେ ଭରମ ଦୋଷଥିଲା ଗର ଅଛେକ ତେ
କାହିଁକି ମଧ୍ୟରେ ବଢ଼ୁ କରି ଯିବାରୁ ସନାନା
ପ୍ରଭାତ ଏ ଦେଖାଇ ଉଦ୍‌ଦିନ ଫଳକର ବୁମିମାଳ
ଜଳ ଅବ୍ରବଳୁ ଶୁଣ ଦୋଳ ଗଲ ଏହି ସନାନ
ପଚାମାଙ୍କେ ଅର୍ଦ୍ଧଧଳ ମଧ୍ୟ ଦରଖତରେ ଅଥାଳ
ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରାଚେ ଫମରା କର ଆବ
ଶ୍ଵର ମନେ ପ୍ରତାମାଳକରେବରେ କଳ ଦେଇ
ଭାଙ୍ଗ କଲିବାରୁ ଦେଇ ପରମାନରେ ଧସ
ଲଗାଇ ଦେଖା ଦୋଷଥିଲା ତହପରେ ତାତୀର୍ବ
ଶେଷରେ ପ୍ରଭାତ ହସ୍ତ ଦେବାରୁ ଫସନ୍ ଏହି
ପ୍ରଭାତ ଉପର ଦେଇ ପ୍ରତାମାଳକୁ ଏହି ଦେଇ
ବାଧାଦୋଳ କାହିଁ ଏପରି ଗତରେ ପ୍ରତାମାଳ
ପ୍ରତରକୂପେ ମୂର ଓ ବର ଓ ଅଲ୍ଲୁ ଓ ସା
ପ୍ରଭାତ ଫସନିଗଲ ଆମଦାଳ କିମ୍ବାରା
ସବୁହି ପ୍ରତାମାଳର ସମ୍ମରେ ଭାଲମେହା
ଦେଇ ଥିବାର ଦେଖାଇ ଏହି ମଧ୍ୟ ଏହି ଦେଇ

ଶତବର୍ଷ କର ଆଦୟ ପଶ୍ଚରେ ଚୌଥି
ପତାର ଗୁରୁତର ବାଧାଗଛ ମାହି ପ୍ରକାଶନେ
ସନ୍ତୋଚ ପୃଷ୍ଠାକ ଶି ଶମ ଅଞ୍ଜଳିନୀଶାର ଚୌଥି
ଧାର ଆଦୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

୨ । କଣ୍ଠେ କର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି
ଜୀବନସେ ପ୍ରଥାର ବଳୁତର ବୈଶା ଅହାନ୍ତି
ଦୋଷସ୍ଵର୍ଗର ଶୁଣି ମାତ୍ର ବେବଳ ଏବଂ ଆଜ
ସମୟରେ ପଶୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫାଟୁଥ ବୈମ
ଦୋଷସ୍ଵର୍ଗ ।

୪। ସନ୍ ୫୫୦ ସାଲ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ
ଦେଖିବାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର କହିବ
ମାଧ୍ୟମ କାର୍ଯ୍ୟ ନମିକ ହୋଇ ନାହିଁ ଯଦି କିମ୍ବ
ହୋଇଥାଏ ତାହା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଲିଙ୍ଗାନ୍ତରେ
ହୋଇଥାଏ ରାଜସଭାକାରକ ପଥରୁ ଏ ବିଷ-
ସୂରେ ହୋଇଥି ପ୍ରକାର ମନୋଧୋଗ ହୋଇ
ନ ଥିଲା ଗର୍ଭବତ୍ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେଇଁ ବିର୍ଦ୍ଦ-
ମାନ ହୋଇଥାଏ କମ୍ପିବୁ ଏ ବିଜ୍ଞାର ଅନେକ
ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କିମ୍ବ
ମନ୍ତ୍ର ସନ୍ଧବରାଗ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କଠାରେ ଅପ-
ଶାର ଦାୟାଭୂର ପରିପ୍ରେ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏହି
ବର୍ଷରେ ଏହି ବତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସୁବା ଉମନ୍ତର
ନାମକ ସ୍ଵର୍ଗରୀଣ କ୍ଷାତ୍ରିରୂପେ ଜୋଦିବ ହୋଇ

ଗୋରୁଷାମର ନାମସ୍ଥିତ୍ୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହୋଇ
ଅଛି ଏହି ଦୟା ନାମକ ସ୍ଵର୍ଗାଶୀ ପରିଷ୍ଠାର
ହୋଇ ଲେବିମନକର ସାମ୍ବୁଦ୍ଧବର ହୋଇଅଛି
ଅଭିଧର ପ୍ରଜାନାଳକର ନେଚରେ ଭଲ
ଯୋଗାଇବା ସକାଶ ବାହ୍ୟ ନାମକ ବହି ଓ
ବାସିଥା ବହି ଓ ଗୋପାଳପୁର ବନ୍ଦ ଓ ବାହି
ଭବନ ତେବେବୀ ବହି ଓ ଲେମାରତିଷ୍ଠ
ପୁରସ୍କାର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟଗାତବନ୍ଦ ପ୍ରସ୍ତର ମରନର ଓ
ପ୍ରସ୍ତର ଭସି ଯାଇଥିବୁ ଏହର ସାଧାରଣବର
ଭୟକାର ଓ ବାଣୀକର ଛନ୍ଦର କମନ୍ୟେ
ଅନ୍ତର୍ବରତାରୁ ଗଡ଼ ପଥକୁ ଏହିଗୋଟି ସତ୍ତା
କର ନମ୍ବା କରସାଇ ଭୟପୁରତାରୁ କିର୍ତ୍ତି
କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିଲ ସମ୍ମାନ ଓ ବାହି ଶକ୍ତ୍ୟା
ତାରୁ ଗଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନ କରି ଯାଇ
ଅଛି କେବଳ ଗୋପାଳକୁ ଲାଗି ଓ ମାନ୍ଦା
ପ୍ରାମ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ଚାନ୍ଦ ଉତ୍ତମର ହୋଇ
ଯିବାରୁ ତୃତୀୟମାଟକର୍ମ ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ
ଏଥର ଏହି ଗଡ଼ର ଭାବରୁ ଦାରୁ ଓ ଧରି
ମାନ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ କରସି ଅବସ୍ଥାରେ
ଫୁଲ ସେମାନ ସବୁ ପରିଷ୍ଠାର ହୋଇ ମମସ୍ତ ନାହିଁ
ଓ ଦାଣ୍ଡମାନ ସତ୍ତବ କରି ଯାଇ ଅଛି ଏଥର

ଗାତିଂଶୁରାରେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ କହି ପ୍ରାୟ
ରଣୀ ସୁମି ଗାନ୍ଧୀ ମୋତା ପଢି ପାଇ ଜଙ୍ଗଲ-
ବେଳୁବ ହୋଇ ପାଇ ସହାରୁ ସଥିକରାନ୍ତି
ବହୁତ ଦେଖ ଦେଖ ବୈଶୁଧିଲେ ଉଚ୍ଚ ପୁଷ୍ପର-
ଶିରରେତୁମାର୍ଗ ପରିଶାର କମ୍ପାଇ କେବେଳେ
ମାଟେ ପଥ ଖେଳା ଯାଇଅଛି ଓ ମଧ୍ୟ ସେଠାର
ଏକଗୋଟି ଦୋକାନ ଓ କେବେଳେ ଖୁବ୍ ଚାହୁଁ
ଦେଖ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଣ ଦିଆ ଯାଇଥିଲେ ଉଚ୍ଚ ପୁଷ୍ପ
ରଣୀ କେବଳବର୍ତ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିମତ୍ତୁପ ମରମତ କରିବ
ଦେବାର ବାସନା ଅଛି ଏ ଦୟା ନିରାକାରେ
ଗୋପାଳପୁର ଗୋଟିଏ ଯେଣୁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଟେ
ସେଠାରେ ନାନା ପ୍ରକାର କରିବିବିବିଦ୍ୟା-
ନିକର ଅମଦାମା ଓ ବିପ୍ରାମା ହେଉଥାଏ ମାତ୍ର
ସେଠାରେ ବୌଣୀର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କି ମୁକାରୁ
ନେବିମାନକର ଅଭି ବିଳା ପନ୍ଥରେ ହିଣେଷ୍ଟ
ଧ୍ୟାନ ଦେବିଥିଲ କରିବି ସେ ସ୍ଵାକରେ
ବଗାଟିଏ ନୂଜି ହାଟ ବସାଇ ଦିଆ ଯାଇ ଅଛି
ଓ ମଧ୍ୟ ସେ ହାଟ ଭାବରେ ସମ୍ମରି କି “ହୁଏ
ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋର ନୀମା ପ୍ରକାର ଦୋହା
ନିମାକ ଜାଣ ଦୋରଥିଲୁ ଓ ମଧ୍ୟ ଏବିଗୋଟିଏ
କାଠର ଗୋଦାମ ସେଠାରେ ସମ୍ମରିତ ଦୋର
ଅଛି ଏହି ସବୁ ଦାରମନଙ୍କରୁ ସମ୍ମରି ଗୋ-
ପାଳପୁର ଡାକା ପ୍ରକାର କରିବି କରି କରି
କାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିପାଇଁ ।

କୁ କହି ବର୍ଷ ଏ ଦେଖୁ କଲାବେ
ନ୍ୟନ୍ୟବରେ ଏକ କଳାବ ପାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କର୍ମୀ ଜଣାଇ ଓ ପରିଚ ଦୁଃଖାନ ଲୋକେ
ଧୂର କୋଳ ଅବାଦ ଉତ୍ସମାନୁ ନହିଁଥିଲା
ବିଦର ଗଜିମ ଜମା କେତେକ ମନ୍ଦମାନରେ
ଦକି ହୋଇଥାଳ ଓ ମନ୍ଦ ବହୁଧର ପଢ଼ିଲ ଛାଡ଼ି
ବହୁଲ୍ୟକୁ କରିବାର କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ଦୟା
ଆଜଦାନାର ପ୍ରତ୍ୟାମନେ ଏଣେ ରହିଲେ ଆଜାନ
ବନ୍ଦିର ମନେ କଣାଇ ବାଟ ଲୋକୁ କମେ
ପଞ୍ଚମ ପ୍ରତ୍ୟାମନ କରିବାର ଦିଦ୍ୟାସ ପରିବାନ
କରିଥିଲୁଗୁ କଳ ଖୁବ୍ ମୁହଁର ଗ୍ରାମ ଦଶର
ଦେବାର ଅର୍ଥମୁ କମ ସଙ୍ଗଥାତ୍ମକାନ୍ଧରୁ ଏକ
ଖୁବ୍ ଗ୍ରାମ ଦଶର ହୋଇ ଗୋରତ୍ତରେ ସର
ଜମରେ ପ୍ରତ୍ୟାମନ ହୋଇଥାଳ ଓ ସେ ଗ୍ରାମ
କି ପଞ୍ଚକେମାଦେହ ମନ୍ଦମା ଗୋରତ୍ତର ଜଣା
କଲେ କଣ୍ଠ ପାଇଥାଳ ଯମର ଦୟା କଣ୍ଠ ଗ୍ରାମ
ଦଶର ହେବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯମର ଧାରାମା
ବର୍ଷରେ ଚାହା ମନ୍ଦମା ହୋଇ ପାଇନ ଏ ପର
ପରିକାମନେ ଏଥି ପୁରୁ ହେବାର ଫଳକା କମ

କର ପ୍ରସ୍ତୁତିକେ ଦେବୀ ଦେବ ଅମୃତାନ୍ତି ମାତ୍ର
ଦେଶକଳେ ହୋଇବେ ସେବାକେ ନାହିଁ
ଜଗିଲ ନ ହାତ ବିଜ୍ଞମରାଜଙ୍କ ଅନ୍ତରୁ
ସହି ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାଵାକ ଆହାତ କରୁଥିଲୁ
ନି ଓ ମଧ୍ୟ ସଥି କିମ୍ବାମହାର ଜଙ୍ଗଳ କୃତିମ
ପୂଷ୍ପ ରଣକ ହୋଇଅଛି ।

୨। ଗତ ଦିନ ପୁରୁଷେ ଏ କର୍ମାର ଶାସନ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଏ ପ୍ରକାର ଅନୁରୂପ ଓ ଗୋଲମାଳ
ଅବସ୍ଥାରେ ଥର କୌଣସି ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱୟା ଆଚାରକୁ
ଅବଳମ୍ବନ କି କର ବର୍ଣ୍ଣିତମାଳେ ଅପରା
ଦିକ୍ଷାଳୁପ୍ତ ହାର୍ଦ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ପ୍ରକାଶ ପଢ଼ି
ଲାଗି ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ଓ ସଜ୍ଜନ କାରନ୍ତିର
ହୃଦୟର ପରିବର୍ତ୍ତନା ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲ ଏଥିର
ଅବସ୍ଥାରେ ସମୟ ସମୟରେ ପକାମାଳେ ହାନା
ପାରି ବାଧା ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ରଖି ଏ
ଶବ୍ଦର ଶାସନ ବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁପ୍ରେ ଶଙ୍କାବର୍ଜି
କର ପାଇଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟାଗର ବାର୍ଯ୍ୟ
ରୁହୁ ପୁଣେ ବରନ୍ଦାବନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପାଇ ଏକ ଏକ
ଶବ୍ଦମାଳା କାହା କିମ୍ବା ପାଇଥିଲା ଏକ ବରନ୍ଦାବନ୍ତୁ
ମାନେ ତୁମ୍ଭ ଶବ୍ଦମାଳାରେ ଆଚାର ଥାଏ
ପରିବାରର କେବଳିତାଟି । ପକାମାଳେ ମଧ୍ୟ
ବରନ୍ଦା କିମ୍ବା ପାଇଥିଲା ଏବଂ ଧର୍ମାଦ୍ୟ
କା ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚମାଳା କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ମଧ୍ୟ ଏ କିମ୍ବା ଲେଖାରେ ଉଚ୍ଚମାଳା
ଶବ୍ଦମାଳା କାର ଅଛି ଯଥା—

ପତ୍ର ପତ୍ର	୨ ଡାକ୍‌ଟାର୍‌କାଣ୍ଡା
ଦେଖେଥିବା ବଜାଗ	୮ ଉଚ୍ଚତା ସାଧନ
ଶୋଇଥାଏ ବଜାଗ	କର୍ମଚାରୀ ବଜାଗ
ଫୁଲର ବଜାଗ	୫ ଅବଳାଷ୍ଟା ବଜାଗ
କେଳ ବଜାଗ	୧୦ କରାନ ବଜାଗ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା	

ଏହି ବିଭାଗମାନ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟୁଣ୍ଡ ଏବଂ କା-
ର୍ମର୍ମିଶମାନେ ପ୍ରତିକିଷ ଥିଲା ଓ କିମ୍ବୁମାନଙ୍କ
ଅନୁଯାୟୀ ରମ୍ପକାଶକ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡ ପୁଲାର
ବିଭାଗର କର୍ମଚାରୀଙ୍କମାନେ ଅପରାଜୀ ବିଧାତାଙ୍କ
ମାନାଳୁଣ୍ଡ ଏ ତୋକିବିଭାଗମାନେ ମେଘ ଧେନ୍ମା-
ନନ୍ଦା ଅନ୍ତରୀର୍ଥ ଲୋକଙ୍କ ଯୋଗାନ ବିଦ୍ୱବସାୟ
ଦିନୁଥିଲୁଣ୍ଡ ଓ ସମଟେ ବରଦିନର ଦେଖା
କରିଅଛୁଣ୍ଡ ତୋକିବିଭାଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅଭିଭାବ
ଦେଖାଯାଇ ଅପରାଜୀ ଜାଗିମା କମିଶେ ବିଜଳ
ସାମ ନୁ ସୁବାରୁ ଠିକ୍ ଅନିତାବ ଧେନ୍ମାନ-
ଧେନ୍ମା ତମ ଉତ୍ତର କଷତ ଦୟାମାର କମିଶେ
ଦେଖଲ ଫ୍ରାମ୍ ଆଲାଦୁଣ୍ଡ ।

ପାଶେ କପ ମୋରେ ଏ ଦିନା ଘର୍ଜା
କାହିଁ ଟଙ୍କା ୨୦୦୫ ଟୁଳ ମୋର ଟଙ୍କା ୨୦୦୦ ଦା
ଟଙ୍କା ୧୯ ଟଙ୍କା ୩୦୦୦ କା ମୌଳିକୁ ରହିଥିବୁ
ଗୋରସାଗର ଧାରଣା ଲକ୍ଷ୍ୟବନାରାହି ଏ
ଅଳ୍ପ ଅସ୍ତ୍ରମାତ୍ରର ଦେଖୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଏହାମ ଏହା
ପରିକଳପିତାଙ୍କର ରହିବ କିନ୍ତୁ ମୁଢ଼ିତ କେତେ-
କେତେ ଉପରି କିନ୍ତୁ କୋଣାରକାରୁ ମୁଢ଼ିତ ବସ୍ତୁ
ମୋଟ ଅଛି ଡୋରିକୁ ନାହିଁ ଟଙ୍କା ୨୦୦୦ କା
କିମ୍ବା କୋଣାରକା ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟବନାରା
ଏ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା କୋଣାରକା
ଏ ପ୍ରକାର ମୁଢ଼ିତ ଦେଖୁ କୁଣ୍ଡଳ କା
ପାଣୀ କିମ୍ବା ଏହା ପାତାଙ୍କର ଏ ମୋଟକୁ ଟଙ୍କା ୨୦୦୦
କା ଅବଶ୍ୟକ କରାନ୍ତି ଏହା କିମ୍ବା

ତଥାର କର୍ଣ୍ଣ ଅସୁଳା ଥିଲେ ଏବି ଚଳିଛିବର
ଲୋଗିପି ପ୍ରକାରରେ ସମ୍ବାୟ ବିଶ ଅଦ୍ୟା
ହୋଇ ଗଲେ ଏହି କୋଷେ ପ୍ରକାର ଉପର
ଆମୀ ନ ଦିଇଲେ ଆମୀରୀର୍ଦ୍ଧକୁ ନୂହା ଅବତର
→ ୧୯୦୦୧୯ ବ୍ୟାର କିମ୍ବା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ କାହିଁ
ଏହି ଏହା ହେଲେ ବସରେ ନୂହାଧିକ
ଟ ୧୦୦୦୫ ଲା ଉଦ୍‌ବର୍ତ୍ତ ରହିବାର ବିଷେଷ
ବସ କଲା ଦେଖା ଯାଏ ଯେବସର ଜମା
ଖର୍ଚ୍ଚ ସାନ୍ତିମାନେ ଏହି କଳିତବର୍ଷର ଜମା
ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଏହି ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତର ବିଲ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଟ ୫୦୦୦ ରହୁଥିଲେ ରଖା
ଏହିର ପ୍ରସାର ହୋଇ ଥିଲ ମାତ୍ର ହିପରେକୁ
କାରମାନକୁ ଘାଟା ହୋଇ ନ ପାର
ଟ ୧୦୦୦ ଲା ରଖା ଯାଇ ଅଛି
କଳିତବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଟ ୫୦୦୫ ଲା ରଖା ଯିବାର
ପ୍ରସାର କରି ଯାଇ ଅଛି ଗଲିବର୍ଷ ବା ପରି
ସାଧାରଣ ଗାଲେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଦିନାରେ ପେତେ
ପେତେ ଟଙ୍କା ପଞ୍ଚ ଅଛି କଳିତବର୍ଷ ତେବେ
ଲା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବାର ଆକଣ୍ଡକ ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ
ପରି ପଦତ କେବେକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ
ଆମୀରୀର୍ଦ୍ଧକୁ ବୋଷ ହୁଏ ଅହୋ ଦେପର
କି ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ କେବ ନାହିଁ ଯାହା
କଲେ ମୁହଁଠରେ ଯେ ଟଙ୍କା ଉଦ୍‌ବର୍ତ୍ତ
କାଳକ ଏଥିରେ ଭୌଗୋଗି ସାନ୍ତିମାନ ନାହିଁ ।

୧୦ ଏ ଦେଖି କଲାପର ଅବାଳ ଗୁଡ଼
ତାରୁ କଙ୍ଗଳ ଓ ପଢ଼ଇ ଭୂମର ପରମାଣୁ
ପରିବ ଅଟେ ମାତ୍ର କେବଳ କଞ୍ଚମାଳ ଛାଡ଼ି
ଅପର କୌଣସି ପୁନରେ ମୂଳବଳ ବୁଝି
କାଠର କଟାଯାଇ କଙ୍ଗଳ ନାହିଁ ପେଟେ ଜଳ-
ମାଳ ଅଟେ ସେମାକ ସାଧାରଣତଃ ସାମାଜି-
କୀମାଳ୍ୟ କାଠ ଗଛ ଓ ବାନ୍ଧବରେ ପର-
ଦ୍ୱାରା ଅଟେ ଏହି କଙ୍ଗଳମାଳକଟୁ ଦେଇବ
ଅପରାଇ ଶୁଣିବାର ପଦବ ସାଠୀ କାଠ
କାର୍ତ୍ତିଷ ନିର୍ମାଣ ନେଇଆଣିତେବଜମାଳକଙ୍ଗଳ-
ମାରୁ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନୂତନ କାଠ ଥାର ଯାଏ ରଖି ରଥ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯାଏ ସମ୍ମଦ୍ୟାୟ କଙ୍ଗଳରେ କୋକ-
ରାନେ କୋମତ ତବକା କାଟି କଙ୍ଗଳ ନୟ
ଦୟ ପୁନର ଅଛିଯୁ ତେଣେ କୋମର କାଠ
ଆଣିଏ କାଠ କଙ୍ଗଳର ବିହି ମୂଳବଳରୁ ଦ୍ୱାର
ଦେଇ ଦେଇ ଅଛିଯୁ କୋମର ପୂର୍ବରୁ କଙ୍ଗଳ
ଦେଇ କାଟିଥ ବାଠମାଟ ନ କାଟିବା ଓ
କାଟିବା କୋଣସି ପୁରାର କାଠ ବା
କାଠ ନ କାଟିବା ବିଷୟର ଉପାଦାର କାହିଁ

ଅଳେ ସବୁ କାହାର କୌଣସି ପ୍ରହାର ଦୃଷ୍ଟି
କର ଦୋର କାହାର ମଧ୍ୟ ଏ କହାର କାହାର
ପଥୁମୁଢ଼ି ଶେର୍କା ଓ ନିଯୁକ୍ତ ରାଜୀବ
କଞ୍ଚଳମାନ ବନ୍ଦର ଦୋରଥିବା ଦୁଷ୍ଟରେ କାହାର
ଲୋଗର କଞ୍ଚଳମାନ ବିଧମଧ୍ୟ ରାଜା କର ନ
ଗଲେ ବିଶେଷ ହାନି ଦେବାର ବିବେଚନା
କର ଯାଇ ରାଜବର୍ଷ ଏ ବିଦ୍ଵା କଞ୍ଚଳମାନଙ୍କର
ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର ଯାଇ ଅଛି କଞ୍ଚଳ
ମାନଙ୍କର ସ୍ଥାଗିତି ଅୟତଳ ଅନୁମାନ
ସୀମା ନିର୍ଭାବର କର ଯାଇ ଏକ ଏକ ଭାଗ
ବା କୁହରେ ବିଦଳୁ କର ଯାଇ ଅଛି ପ୍ରବେଦକ
ବୁକରେ ଏକ ଜଣ ବର୍ମନ୍‌ଜୀ ରଖା ଯାଇ
ଅଛି ଏବଂ କଞ୍ଚଳ କରିବାର ସମ୍ଭାୟ ବର୍ମନ
ପୁଲିମ କୁହରେ ନ୍ୟୟ ଦୋର ଅଛି ସମ୍ଭାୟ
କଞ୍ଚଳ ନିରିକ୍ଷା ଏବଂ କାରିଯା କାଠର କଞ୍ଚଳ-
ମାନ ରକ୍ଷିତ କର ଯାଇ କେତେବେଳେ ରକ୍ଷିତ
କଞ୍ଚଳର ସୀମରେ ଝାର କଣ୍ଠ ସଂଗ୍ରାମ
ଓ ପିଲକନୀ କର୍ମ ଶେଷ ବସିଯାଇ ଅଛି କଞ୍ଚଳ-
ଯାଦି ଅଛି ତାହା ଏହି ବର୍ଷ ଶେଷ ଦୋର
ପରିବ ଉପରୁ ନଳକା ପ୍ରକାମାନେ ନିରିଧି
କଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରୁ ଆପଣୀ ବିଦରହର ସକାର
କାଳର ହଠାତେ ହେଉଥାଏ ତୁମ୍ଭାରେ ତୁମ୍ଭା ଏ
ଭାତିଶ୍ୟେ ଓ ଲକ୍ଷଣମଣ୍ଡଳ ଓ ତେବେ ପ୍ରତିବ
ଆବଶ୍ୟକ ଦୁର୍ବିମାନ ଥିଲା ନମନ୍ତେ ପ୍ରତି
ଥର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏତୁବୁଦ୍ଧିମାନ ଅନିମା ନମନ୍ତେ ପ୍ରତି
ସେମାନେ ଅଗେଲେ ଦ୍ୱାରା କଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରୁ ଅପରି
ଲକ୍ଷକାର କୌଣସିବାରୁ କୌଣସି ଦୁର୍ବିମାନ
ବାବୁ ବହିଲେ ପାଇ କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରା
ପାଇବେ ବା ଶ୍ରଦ୍ଧରେ କେବଳ କଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରୁ
କୌଣସି ଦୁର୍ବି ଅଗେଲେ ଦ୍ୱାରା ଉପକାର
ପାଇଲେ ଯେ ଦା ଦ୍ୱାରା କରିଥିଲୁ ସମ୍ଭାୟ
ଏବଂ ପ୍ରତିମାନ କରିଲେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଏବଂ
ବିଶେଷ ବାବୁ ସମ୍ଭାୟ ପଦମ୍ବକ ନମନ୍ତ ରାଜାର
ବୁଦ୍ଧି ଏହାପରି ବିଶେଷ ମାର୍ଯ୍ୟାନ ବର ଯାଇଥିବାରୁ
ବିଶେଷ ଲଳକା କଞ୍ଚଳ ତଳାଦର୍ଶ ଉତ୍ତମ-
ପ୍ରତିବ କରିଲୁ ଓ ବିନିତ ଦୋରଅଛି ଏବଂ
କାମାନେ ନିର୍ଭୟେରେ ଅଧିଶାର ଆବଶ୍ୟକ ସମ୍ଭାୟ
ଦୁର୍ବିମାନ କେଇ ପଣ୍ଡରେ କାଳମାପକ କରି
ଦେଇ ଗଣ୍ଡର୍ଭ ପାଶ ପାଇଲ ଟ ୩୦୦୦୯ ଦା
ଦେଇ ମେଲ ଦୋର ଅଛି କଞ୍ଚଳ ଲଳକାରୁ
ମୋଦ୍ସ୍ତ ବିଶେଷତବୀ ଅବଧ ପ୍ରତିବ ଦୋର
ଦେଇ କେବଳ ପସାଦିତ ନିଯୁମକ୍ତ୍ୟରେ
କାମ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଅଛି ଓ କଞ୍ଚଳ ଲଳକା

ବାର ଗାବଜୟ କଷ୍ଟ ଅନୁସରାନ କର ଯାଉ
ଅଛି ଚନ୍ଦିବର୍ଷ ବରନୀବର୍ଷ କୟମାଳୀ ଜାଗା
ହୋଇ ପାରିବ ବଡ଼ମାଳ ଓ ଘଟିଆ ମାଲର
ମାତ୍ରା ଜାଗମାନେ ଜାତିଆ ବାଠର ଜଙ୍ଗଲ
ମାନ ନେବୁ କର ତରକା କରୁ ଥିଲେ ଏକ
ଏକଦ୍ଵାରା ଭୂର୍ବ ବାଠ ମୁଣ୍ଡମାନ ନୟ ହେଉ
ଥିଲ ପ୍ରତିକିଳ ନିୟମ ଜାଗା ହେଲ ବିଜ୍ଞାନ
ମାତ୍ରାମାନକୁ ସେମାନଙ୍କ ତରକା କୃଷଣ ନିମ-
ନ୍ତେ ବେତେବ ନିୟମ ଜଙ୍ଗଲ ତିରିଳ
ବସଇ ଦିଅ ଯାଇ ବାକୀ ମୁଳଦାନ ଜଙ୍ଗଲ
ମାନ ରାଷ୍ଟର ଓ ନିର୍ମିତ କରି ଯାଇ ଅଛି ଏତ-
ଦ୍ଵାରା ମାତ୍ରାମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଏକ
କରନ ଧି ରଖା ହୋଇଥିବୁ ବଡ଼ମାନ
କଲାକାରେ ବେଳକ ବୁଝି ଶାତିଆ
ପ୍ରତିକିଳ ଜାଗଯ ବାଠର ବିଷମାନ ଦେଖା
ଯାଏ ଉପରିଚାଳାକାର ପ୍ରତି ବର୍ଷ ରଥସ-
ବକାଶେ ଅଧିକା ରହା ମହ କେତେବ ବାଠ
କାହିଁ ଅନୁଧିଲେ ଓ କେତେବ ପରାର ଦେଇ
ଅନୁଧିଲେ ଏତଦ୍ଵାରା ଜଙ୍ଗଲ ନେବୁ ହେ-
ଉଥିଲ ଓ ବିଷେଷ ବାଠା ଅନାବତ ପଢି
ରହ ଜାଣି ହୋଇଯାଇଥିଲ ବର୍ଷିର
ବର୍ଷ ରଥ ବାଠ ୦୯ ଅବଧିକ ମହେ
କଟା ଯାଇଅଛି ଓ ହତ୍ତାପତ୍ରା ଶୁଦ୍ଧିନ ବାଠମାନ
ଲେବମାନକୁ ପାଇ ଦିଆ ଯାଇଅଛି ସେ ସେମାନ
ଲେ ଗୋଟାର ନେଇ ବ୍ୟାଙ୍ଗ କରୁଅଛନ୍ତି
ଏଥ ସକାରେ ମଧ୍ୟ ଗୋ ୨୩ ବାଠର ଗୋଟାମ
ରଖିଥିଲ ଓ ଗୋପନୀୟବଠାରେ ଜାମ କରିଥ
ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ମାଲ ପଳକାରେ କୌଣସି
କଥା କାଠକୁ ଆପ ଦିଅଯାକ ନାହିଁ ତଥାର
ମାନ କଲାକାର ଜାତିଆ ବାଠ ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରତି
ବିଷେଷ ଉପରାର ଦେଇଅଛି ।

୬୦ । ଏ କଥା ରକାରେ ସେବ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍
ର କୌଣସି ଭୂଷ୍ମ ନ ଧୂଳ ଗପର୍ବ ଏହା
ବିଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ ବିଶ୍ୱାଦ ଗୋଟିଏ ଡାକୁର
ଖାଲ ସମ୍ପର୍କ କରି ଯାଇଥିର ସେଥିରେ
ଏବଜଣ ନେହାର ଡାକୁର ନିଷ୍ଠା କରି ଯାଇ-
ଅଛ ଓ ମେ ପ୍ରତିବନ୍ଦୀଯେ ଲାବାର ତେଣୀମୁଁ
ଭିଷମ ଓ ଅଧି ପ୍ରମୁଖ ରଙ୍ଗାର ଦିଅ ଯାଇଥିର
ପବିତ୍ର ବାରତାରୁ ଘୋଷିଲ ଯାଏ ହେଲା
ଡାକୁରଖାଲରୁ ଭିଷମ ଯେବନ କରୁ ଥିବାର
ଦେଖାଯାଏ ଏବ ଲୋକେ ଡାକୁରଖାନା ତ୍ରଣ
ଦୀର୍ଘ କରି ସମୟକୁଣ୍ଠାରେ ଅଗ୍ରନ୍ତବଳୀ
କାଳରଖାନାକୁ ଅବଦାନ ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରଥମ-

A horizontal row of four large, bold, black characters from the Odia script. The characters are stylized and blocky, with some internal lines and curves. They appear to be a sequence of numbers or specific symbols.

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରବିପତ୍ରକା ।

四〇四

ପା ଏହି କାଳରୁ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ

四

କୁରି ଗବ୍ହିମେଣ ରାଜୀ ସମୟରେ
ଯଂକଣ୍ଠରେ ଯେତେ ଦୂର କର ଅନୁନ୍ତ କହିଲୁ
ପରମାଣୁ ଶବ୍ଦ କେତେ ଅଟିବା । ଏଥର
ପୁଷ୍ପ ପଢ଼ କମାଇଲା କମାଇଲା କେ-
ମେବ ଦେବାର ଦେବ ଅଛି । ଏହି ଦୂର
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କୈନାକୋଟି ଟଙ୍କା ଖରବର
କାରିବ କି ୫୫ ଟଙ୍କା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ କି ୩୩ ଟଙ୍କା
କେବଳ ସୁଧାର ଦୂର ହୋଇ ଅଛି । ଏଥରୁ
ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ବିଜୁଳିରେ ପୁଷ୍ପ ଦର
ଅନୁନ୍ତ ଭାଗୀ ଏହି ମରବିବର୍ଷ ସେଠାରେ
ଦୂର ପ୍ରଦୂରା କଲେ ଲାଇ ଅଛି ।

ମହାନ୍ତିକର କଣ୍ଠର ବିଶ୍ଵାପନ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଏ ଜୟନ୍ତୀ ବଳେବୁଷ ବିର୍ମାନାତ୍ମା
କର ଯେଉଁ ପରମା ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଦେଇ
ତଥାତେ ଗୋଟିଏ କର୍ମ ପରମାମ ପଦ
ଯୋଗିଥା କରି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମାନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚ
ପରାମାରେ ଉତ୍ସାହୀ ଦେଇକେ ସେମାନଙ୍କ ନାଥଙ୍କୁ
ପ୍ରଥମ ଜ ୧ ର ଦୂର୍ମାଣରେ ଯୋଗ୍ୟ
ଦେଇବେ । ଜଗବର୍ଦ୍ଦିତର ଦେଇଲ ଜ ୨ ର
ଦୂର୍ମାଣ ହୋଇ ଥିଲେ । ଏବର୍ଦ୍ଦିତର ଦୂର୍ମାଣ
ହୋଇ ଥିଲୁ ସବୁ ଦେଖି ଥିଲା । ତେଣାରୁ
ଦେଇ ଏ ପରାମାରେ ତୁମ୍ଭିର ଦେଇ ଥିଲା ଥିବାର
ଶୁଣିଲେ ଅମ୍ବାନାନେ ଅନ୍ତର ଦେବେ ବାରଗ
ଏଥର ଦୃଢ଼ାର୍ଥିଗା ଲାଦ କରିବାର ଥିଲା
କମାରନା ଦେଇ ଥିଲା ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ନିରାମିତ ନେବା କାହାର
ଶରୀର ଶାଶ୍ଵତବାଦରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏହା
କିମ୍ବା ମେଲୋଦି ସାହେବ ନିରାମିତ ଦର-
କଳିବେ ଲୁଚକ ଫିଲ୍‌ମିଛି ନିରାମିତଙ୍କିରଣ
ଦେବ ଦ୍ରୁଷ୍ଟୋର, ବିନ୍‌ଦ ଓ ଦୂରାର କବି ପରାମର୍ଶ
କରିବାରୁ ନିରାମିତଙ୍କିରଣ ଅଭ୍ୟାସନେ ସମ-
ସ୍ଥିର ଉପ୍ରାପ୍ତି ଦେବାର ଉତ୍ସବୀଗ କରୁଥିଲୁ
ନି ।—ଏଥର ଖାକା ଅମାଦର୍ଶକ । ଅମେରି-
କେ ଦଦସା କରୁ ଅମୁମାକର୍ତ୍ତର ମଜାକାର କ୍ଷା-
ନ୍ତର ଗର୍ବ୍ୟରକ୍ଷେତ୍ରରେ ଲଞ୍ଜ ଉପରକ
ନହୋବୟ ଏଥର ବିହର ବିନ୍ଦୁର ଲଗବେ ।
ଭାବତ ପକ୍ଷୀ ଏହି ଦଳ ଦେବତା ଦୂରାର
ଅଭ୍ୟାସକ ଆଚାରରେ ଅମୁମାକର୍ତ୍ତର ସ୍ଥ-
ନେମାଟି ଦୂର ଜାତ କୁର ଏହି ଏହି ସ୍ଥା-
ନ୍ତର କେବୁଳ୍କ ହରମନ୍ଦିର ମୁହଁରେ କେବଳ
କରି ଲଗଇ ଏହିମଧ୍ୟ ।

କ୍ଷେତ୍ରମାନ ୧୯୦ ପାଞ୍ଚ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଲାଗେ
କରିବାର ଶାନ୍ତିହଳ ଘୃତରେ ଜଗଦ୍ଭାବ
ମୁଢ଼ କୃତ୍ତବ୍ୟାଧାଳକ ସୁରଖାର୍ଥ ସବୁ ଯୋଗ
ଥିଲା । ଧର୍ମରେ ଦୂରଧ୍ୱର୍ଥରୁ ଅଧିକ ସବକାର
ଓ ଶେଣୀର ଲେବ ସହବେଳ ହୋଇ ଥିଲେ
ଏବଂ ବର୍ଷମୟରେ ନିରବାଧୀ ଦଳିଗାନ୍ୟ
କେବର ମଝବା ଉଗାଥିଲା । ମଜ୍ଜାପର
ମାଳାଦର କାହିଁନ୍ତି ସାହେବ ମଜ୍ଜାପରି ଆମନ
କରିବ କରିଥିଲେ । ମୁହଁ ମହାମାରି ଅସାଧ-

ବେଦ ଯୋଗଧା ହେବନ୍ତରେତିରା ଜମୀରବିନା
ଭବାରପୁରକ ପ୍ରଦେଶ ବିଷୟରେ ଅନେକଷ୍ଟ-
ଏ ମୁଲର ବନ୍ଧୁତା ଦେଇଥିଲା । ମୁହଁ କୃତ୍ତବ୍ୟା
ସେମନ୍ତ ପରମପାରା ଦ୍ରବ୍ୟରେ ଜାତିନାମାଙ୍କ
ବିରାମରେ ଭେନ୍ତୁଛାଇବ ପରମାଣ ମେତ୍ରେ
ଭୟକ୍ଷମର ପିଣ୍ଡାନୟ ଏକ ବରାହାର
ସଞ୍ଚାର ଧାର୍ଯ୍ୟବେଳ ଏବଂ ଏଥିମନ୍ତର ଦେହ
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଏବଂ ଅଳ୍ୟାଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାନ ମାତ୍ର
ଗୋଟିଏ ସଞ୍ଚାର ଗଠିତ ହେଲା ।

ତୀଳ ଫର୍ଶବୀ ମୁକ୍ତର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଅମ୍ବୋ
ଛଳ ଲାଗେ ରହ ଅଛି ତର୍ହୁଣ୍ଣ ଅନ୍ତମାନ ଦେବେ
ଅଛି ଯେ ଶେଷ ଯେତ୍ର କ ଧୀର ଏ ସୂଚି
ତୁମର ନାହା । ତୀଳ ଗର୍ଭମେଣ ଜମୀନ
ଓ ଘରାନ ଲାଗେ କରିବେ ନିଧୁର କର
ଅପଣା ହେଲେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦିନର କରଇ ଅଛନ୍ତି
ଏହି ଅଖକ ପରମାଣୁରେ ହେଲ୍ୟ ଓ ଅଧିକ
ସମ୍ଭବ କର ଅଛନ୍ତି । ଏଥେ ପରହି କର୍ମ-
ମେଣ ପୁରୁଷ ବ୍ୟକ୍ତି ମିଶ୍ର ପ୍ରଦେଶକାଳୀୟ
ଅର୍ଥ ମଜ୍ଜର ବରଗାନ୍ତ ଦେନା ଓ ସୁକ ଆମଗ୍ରା
ଠଠିବାର ଦିଶେଷ ଦୂରୀୟ ଦେଇ ଅଛି ।
କିନ୍ତୁ ଅବସ ଫର୍ଶବୀ ଗର୍ଭମେଣ ଏହି ସୁନ୍ଦର
ଦୋଷଗାନ୍ତ ଦାନାର କର କ ଥିବାରୁ
ଅନ୍ତମାନ ଦେବେ ଅଛି ତ ସବର ଅଳା ପନ୍ଥ-
ଭାଗ କର ଲାହାନ୍ତ । ମାତ୍ର ତୀଳ ଗର୍ଭମେଣ
ଦିଶର କଥା ଅଛି ମନେ ପରାଜ କାହାନ୍ତ ।

ପ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେତୋକାଳ ସଂପର୍କର ସୁକ୍ଷମ
ଲିଖିଛି କିମ୍ବା ଏଗରବେ ଦେଖିବାରେ ଥିଲା
ତାଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଓ କୌଣସି ସାମଳି ନାହିଁ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଲିପିରେ ଅବଳ ହୋଇ କାହିଁ ।
ପ୍ରତିବର୍ଷୀୟ ଅଳ୍ପକଥ ଜାତ ମଧ୍ୟରେ ସେ
ଦେବକେଳେ ଗୋଟିଏ, ନିଷ୍ଠାତ ପ୍ରକାଶର
ପୋଷାକ ଅଛି ତେବେଳେ ବଜାରମାନ ରେ
ସେପରି ଗୋଟିଏ ଲାଖତ ସେଷାକ ଜାହିବ କ
ହେବ ତହିଁର କ୍ଷେତ୍ର ବାରଣ କାହିଁ । ସମୟେ
ଏବମତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ପୋଷାକ ସ୍ଥର
କଲେ ଆଉ ବିଦେଶୀମାନେ କହି ବହ
ଯାଇବେ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଉଦ୍‌ଘାତ କରୁଁ
ଲାଞ୍ଚାଦେବଙ୍କ କଥାରେ ବଜାରମାନେ ସତ୍ୱ-
ଦେଶ ମହାନ କଥ ଏଥିର ଉପରୁତ୍ତ ବିଦେଶୀ
ଭବତେ ।

କେବଳ ପଦ୍ମନାଭ

ବଜ୍ର ପ୍ରଦେଶର ଜଳକର ସନ୍ତୁ
ପତି ଗୋଟାଣ୍ଡ ସାଲ ଚାହିଁ ଅୟ ବ୍ୟଧି ଓ
କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣ ପ୍ରତି ବଜ୍ରୀ ବର୍ତ୍ତମେଷକ
ମନୁବ୍ୟ ବାହାରିଥାଏ । ଏହାଙ୍କଣେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରସକା ଟ ୨,୨୨,୫୧୩୨୮ ଟା କାଳ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭ୍ୟା ହୋଇଥାଏ ।

ଯେହି ନାଲକୁ ସେପ୍ତରମାରେ ସେବେ
ଅସ୍ତ୍ର କର କିନବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିଲା ତର୍ହିର
ଶାଖା କିମେ ପାରାପିତ ହେଲ ସଥା—

ମେଲିଲୁପୁର ଲାନର ଅଧ୍ୟ- ସନ ୧୯୫୪-
୮ କେ ଟ ୧୦୫୦୭୫ ସନ ୧୯୫୩ରେ
୧୦୫୦୫୦ ସହାୟାକରେ ୨୭୩୭୭
ଲୁଜଳାଲାଭର କ୍ଷେ- ୧୯୫୪ରେ

ପ୍ରକାଶ ସନ୍ଦ ଏତ୍ତମାତ୍ର ରେ ଟେଲିକମ୍ବିନ୍
ସନ୍ ଏତ୍ତମାତ୍ର ରେ ଟେଲିକମ୍ବିନ୍

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଳର ମୋଟଥିଲୁ ସନ୍ଧାନାଥଙ୍କ—
ରେ ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଏବଂ ସନ୍ଧାନାଥଙ୍କ ରେ
ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଏବଂ ସନ୍ଧାନାଥଙ୍କ ରେ
ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍

ବସି ଶେଷରେ ଯାହା ଛପୁଣି ଦେବାକୁ
ତାଙ୍କ ଥିଲା ଚହୁଁର ପରମାଣୁ ଓଡ଼ିଶାରେ
୨୦୨୦୧୦ ମେଦିନୀପୁରରେ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଓ
ଖୋଲରେ ଟେଲିଭିଜନ୍ କୌ ଅଟଳ ।

କୌଣ ମାନୁଲଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତର ବର୍ଷରେ ପ୍ରାଚୀ
ଅନ୍ତର୍ଜାର ଟଙ୍କା ଅଥବା ଶତାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର କୌଣ ମାନୁନ ଅଛଦଳ ହେଲା ତେଣୁ
ପରିମାଣରେ ଉଧା କୋଇବ୍ୟତ୍ତ ଦିହ୍ନ୍ତରୁ ବନ୍ଦେଶ
କୁଥିଲ ଶାଶ୍ଵତ ଏ କଷର୍ଣ୍ଣାୟ ଆସ ଚାହିଁ ହେଲା

କହଁ । ପୁଣେ ଗୋକା ଯାହିଲ ଛପରେ ଜଣ
ପଢି ନୀର ମାଳକରେ ଏବଧାନ ଲେଖାଏ
ମାସଲ ନିଆ ଯାଉଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବା ରହିବ
ହୋଇଅଛି ।

ମେଦିନୀପୁର ନାଳରେ ଲୌଗା ତୋଳିଲା
କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବରା ଶ୍ରୀମ ନେବିଗେସନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଅଣ୍ଟର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଡିଜିଟଲ
ବଦ୍ଧୋବସ୍ତୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲାଇଥାଏନ୍ତି । ପାଠକା
ନାଳରେ ତେ ଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ କଣେ ବସ୍ତୁବୃକ୍ଷକୁ
ଦିଆଯାଇଥାଏ ଏବଂ କେହି କମ୍ପ୍ୟୁଟା ବନ୍ଦା ଅନ୍ୟ
ବ୍ୟକ୍ତିଶୀଘ୍ର ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ନେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ପାହାକୁ ଦେବାକୁ ଯହା
କରିଥାଏନ୍ତି ।

ପରିବାଷରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାତ୍ର ସାହେବ
କହ ଅଛିଲୁ କି ଅର୍ଥିକ ବିବେଚନାରେ ବଜା-
ପଦାବର୍ଷର ଫଳାଫଳ ସନ୍ତୋଷଜନକ ବିବେଚନ
ହୋଇ ଲାଗି ଥାଏ । ନାଲର ଖର୍ଚ୍ଚ ବାର୍ଷିକ
୧୯ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ସମୟ ବଜାପ୍ରଦେଶରୁ ଟିକଣ
ପଡ଼ୁଥିଲୁ ଏବଂ ତହିଁର ଫଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କିମ୍ବା ଲୋଗ ବକୁ ଥିଲା । ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେଉ
ତେଣା ତାଳସଖାରେ ଯେଉଁ କମିଶ୍ନ ବସି-
ଥିଲୁ ତହିଁପ୍ରତି ଅଦେଶ ହୋଇ ଥିଲା କି ତାଳ
ବାର୍ଷିକୁ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟ ଯେଉଁ ଲାଭ ଥାଇ
ଅଛିଲୁ ବାହାରୁତା ପ୍ରଦୃତରେ ଉଚ୍ଚ ବାର୍ଷିକାରୀ
କେବେଳାହି ହେଉ ଥିଲୁ ସେମାନେ ତହିଁର
ଭବନୀ କରିବେ ଏବଂ ସେହି ଭବନୀର ଧର
ଦେଖିଲେ ଉଚ୍ଚଲବର ଉପରିଷଦ୍‌ର ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେ-
ଣ ଅପାରାଧକାରେ ବସ୍ତୁର କରିବା ବିଷୟ
ଦିବେଶ୍ବର ଦେବ । ଏଥିରୁ ଜଣାରୀଏ ମେ-
କାଳହାସ୍ତ ଅଳ୍ପକ ଲାଭ ହେଉ ଥିଲା କୋଳି
ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟର ଧାରଣା ହୋଇ ଥିଲା । ତାଙ୍କ
ଲେଖମାନଙ୍କର ସେବା ବିଶେଷମୁଖ୍ୟମୋହ-
ସର ବବନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଠାକେୟ ଫର୍ମର ଓ ପ୍ରକା-
ର ଅବସ୍ଥା ବୃକ୍ଷାଶାଖା କରିବେ ତେବେ ପ୍ରକାଶ
ଫଳ ଜଣାଯିବ । ଏପାରାତ୍ ବବନ୍ତ ମନୀଦ
ନାଲ ଏଲକାର ଫର୍ମରିଗାୟିରିଲୁ ସରପତି
ମିଶ୍ନେ ହରିବାର ଉଚ୍ଚକ ହୋଇ କାହିଁ
କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଣ୍ଟର ଉଚ୍ଚପଦକାର ଧାରଣା-
ର କାରଣ ଅଧିକପରମାଣରେ ସେ ଅଛି ।

ଆମେମାଜେ ଏହିପ୍ରାଦୁରେ ତାଳକଣ୍ଠରୀତି
ପୁଲ ଫଳାଙ୍ଗ ପାତାମାଳା କାନ୍ଦିଲ

ଓଡ଼ିଆ ନାଲ ହାର୍ଷିତ ବିମେଳ କବିତାଙ୍କ
ଅଗମୀ ଧ୍ୟାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ।

କୁଳକର ବିନିଷ୍ଠା

ଜଳକର କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନେ ସେତେ ବିଷୟ
ର ଅନୁଯାୟିକରେ ପ୍ରଚାର ଦୋଷଗୁଡ଼ିକ ଶାବ୍ଦୀ
ଦେଖି ଆସେଗଲେ ମନେ ଉଚ୍ଛଵିଲୁ ମେ
ଏମାକେ ଧାରାକାଳ ଏଠାରେ କହ ସବକ
କଥ୍ୟ ଛାଡ଼ିମଧ୍ୟେ କବନ୍ତୁ କରିବେ କିନ୍ତୁ ଏହି
ମର୍ମରେ ଜନରକ ଉଠିଥାଏ ଯେ ଏମାକେ
ଆମୀରୀ ହୋମବାର ଏବେଳୁ ବାଦାର ଯିବେ ।
ସେବେ ଏ କଥା ସବୁ ତୁ ଏ କେବେ ବିବାହ-
ବାକୁ ଦେବ ମେ ଏହି କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନେ
ଅମ୍ବାକରର କିନ୍ତୁ ଉପରାର ଦେବ କାହା ।
କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନେ ଦେଇ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ଏତାରୁ ଆହି
ଅଛନ୍ତି ଏଥି ମଞ୍ଚରେ କେବଳ ତାଗଜ ଲାଣ୍ଡି-
ବାରେ କ୍ୟାମ୍ ଥିଲେ । କେବଳ ଗତ ମୁଦରେ
ଏକଥର ତତ୍ତ୍ଵ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ମୋଦସଲର
ଦେଇବିଦ୍ୟାପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖି ତୁର କିନ୍ତୁତାର
ପ୍ରଦୂରର ଯୋବାନବଜୀ କେବେ ଅବସ୍ଥା
ଏବିଧରେ ମେ କହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ନୁହେ
ଯାଇଥିଲୁ ଏବା କି କି କୋଳ ଯାଇ ନ
ଥାରେ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେ ଏକବିରେ ସେମାନେ
ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ କୋର୍ପିଲ୍ଲାନ୍ତି କେବେ ଅବସ୍ଥା ଅନୁମାନ
କରିବାକୁ ଦେବ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଙ୍କ ମୁହାରର ଗୁରୁ-
ତ୍ୱ ସେମାନେ ହୃଦୟଶଳମ କର ପାଇ କାହାନ୍ତି ।
ଜଳକର କଲେବସ୍ତୁ ଏବି କ୍ୟାନ ହେତୁ
ଯତ୍ତାରୁନ ବିଷୟ ଛାଡ଼ିମଧ୍ୟେ ତଦନ୍ତ ଶାବ୍ଦୀ
ବର ପ୍ରଧାନ ଏବି ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେନ୍ଟଙ୍କ ଅନେଶାନ
ସାରେ ସବୁ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥାଏ । ମାତ୍ର
ପ୍ରକାଳ ମୁହଁରୁ ନ ଶରୀରେ ଏବି ମୋଦସଲ
ହୁଲ ନ କରିଲେ ହୃଦବୋଧ ଦେବାର ଆଶ
ମାତ୍ର । ପାତ୍ରମରେ ଦୁଇଲ ଦାତାଙ୍କ କୁଳମପ୍ରକା-
ମାନଙ୍କ ଦିନସବ ଦାତାଙ୍କ ଏବି ସେହି ହେତୁ
କାଳ ପ୍ରତି ଶାବ୍ଦାକର ଅନ୍ଧାରୁ ପୁଣୀ ଏହେ
ନାଳ କୁକର ଦୁଷ୍ଟାର ସନ୍ଦରକଳନ୍ତ ଅନ୍ଧାରୀ
ଏହି ଅଳ୍ପ ହରିରେ ସବି କାନ୍ଦରୁ କର ଦେଇ
ନାହାଏ ହୁଏ ତେ କାନ୍ଦ ସନ୍ଦରାକୁ କିବ ଯାଇ
ଥାଇନ ? ପୂର୍ବେ ଅସରିଲ ଅନ୍ଧାରୀ ଏହେ
ନ ଥିଲା କୋଳ ଅବୁ ସନ୍ଦର ଦୂର ଶାନ୍ତିକାଳ
ଏହେ ଅନ୍ଧାରୀ ହେତୁକୁ ଘନ ଅନ୍ଧେ ଭାବ
ପତି ଯାଇଥାଏ । କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାନେ ସେବେ
ମୋଦସଲରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମହାକାଶ କଥା

ଶୁଣିବେ ଓ ସଥାନାଥ ତହିଁର ପଣ୍ଡା ନ
ଦିଗିବେ କେତେ ସେମାନଙ୍କର ମନ ମାନବ
ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏଠାରେ ବସି ବସି ଜାହାନ
ଲେବ ସବୁର ସମ୍ମାନକ ଛଣ୍ଡପ୍ରିଯ ବନ୍ଧୁଥିବା
କେତେ ଜଣ ପ୍ରକାଶର ହୋବାନିବାକୀ କେବେ
ଅଛିଲୁ ସମ୍ମ ମାତ୍ର ଅମ୍ବନାଳଙ୍କ ବିବଚନାରେ
ବାହା ସଥେଷ୍ଟ ନାହିଁ । ଯାହାର ବଥା ଘାସା-
ଖାମତାରେ ଶୁଣ ଅପର କେବଳକାର ତହିଁର
ସବୁର ପଣ୍ଡା ହର କେଲେ ସେମନ୍ତ ତହିଁର
ହୃଥକ୍ରୂ ଏଠାରେ ଯାହା ହେଉଛି ପାରେ
ଏହି ଏଠାରେ ବସି ଶୋଣସି ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ଅଥବା
ଅକ୍ଷୟାମ କଲେ ଶହାର ଅର କେବଳ ବଳ ବହୁ
ଲା ନାହିଁ । ମୋହରରେ ହେଉସିଲେ ସେ
ବେଳେ କୁଆନ୍ତ୍ର ଅଥବା ବେଳେ ବିବଦଧନ୍ତ୍ଵା
ଅତ୍ୟବଦ ଅମ୍ବନାଳଙ୍କ ବିବଚନାରେ କିମ୍ବୁର-
ମନଙ୍କର ମୋହରଙ୍କ ଯାଇ ପଣାବର
ହୋବାକବନ୍ଦୀ କେବା ସବ୍ୟନ୍ତ କରିବ ଆଏ
ଏହି ଏହା ନ ବର ସେବେ ସେମନେ କର
ମିଳିବ କେବେ ଯାହାକର ଏଠାକୁ ଅଧିକା-
ରେ କେବଳ କେବଳ ନାହିଁ । କଲକତାରେ
ବସି ବାସକ ପଢ଼ ସବୁ ଉକବ କରି କେମନ୍ତିକାରୀ
କର୍ମ କରିବ କୋଇ ପାରନା ।

ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ ବି ଯେବେ ସେମନ୍ତେ ଏହା
ଦୂର ଅସେଥିଲୁ ତେବେ ଉଚିତଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଲା
ଏ ଦୂର ନାହିଁ ମିଳାଇ ପ୍ରକୃତ ବିଦାର
କଲେ ।

ଏ ପ୍ରମାଣ ମେଳା ହେଲ ଦୂରକୁ ଶୁଣେ
ଯେ ଆସୁଥି ମାତ୍ରରେ ଓ ବାରଷଳ ମାତ୍ରେ
ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରାମ ନଷ୍ଟକଣ୍ଠ ଏଠାରୁ ଏହି
ମିଥି ଏହି କେବଳ ଲଜ୍ଜାବୁନ୍ଦ ବାହେବାନ୍ତିର
ଆଦିଗ ହିନ ଏଠାରେ ରହି ବଜାଧା କରା
ସମାପ୍ତ କରିଛି ।

ସାପ୍ତାହିକ - ସଂବାଦ

ଏ ପ୍ରକାଶନରେ ଯଦି କୁଟୀ ହେଉ ଥିଲା ତୁ ଆମେ ଏହାରେ ପାଇଁ
ଧରନେ ବଳ୍ପ ବସନ୍ତରେ କବିତାରେ କବିତାରେ କବିତାରେ ଏହା ପାଇଁ
ଜୀବ ପାଇଁ ।

ଅସ୍ତ୍ର କୋଇ ଜାଣିବାର ଅନ୍ୟେ ଠାରପାଇଁ । ଯେ
ହୀନେବେ କୀ କଥା କରିବ କମଳ ପାତେକ କରିବ
ଦୁଇତିନ ପାଇଁ ।

ଏହାର ପଦ୍ଧତିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ଶାର୍କ ଯୋଗିବାରେ ବାରାନ୍ଦ
ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ
ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ ବାରାନ୍ଦ

ଶୁଦ୍ଧ ଏ ହେ ତାଙ୍କରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସାହୁର କେବଳ ପଚାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବ ଦୟାରେ ତ ୧୦ ଲା ମେରୀଏ ଅର୍ଥ ଦିଲ ଦେଇ
ପାମେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଗାଁ ଦିଲ, ଦୁଇ ଦେଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଇ ପାହ ପୂର୍ବ ଦିଲା ଦୁଇହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦେଇବାର ନିରନ୍ତର ଦୁଇହାର । ଏହାର କିମ୍ବା
ଦେଇବାର ଦୁଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ଦେଇ କାହିଁ ପାହ ଅର୍ଥରେ ଦେଇବାର କିମ୍ବା
ଦେଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେବେଳାର ପରିବହା ଉପରେମ୍ବାରୀ ଏବଂ
ପଥରର ଲାଗାଏ ଦେଇ ତାର ଅଜମ୍ବା ହସି ଏହା
ଠିକ୍ କହିଲୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ । କଣ୍ଠରେ ଫଳ
ପଥରର ଥାରୀ କଟାଯାଇଲୁ କିମ୍ବା କଟାଇଲୁ କହିଲା
ପାଇବ କେବେଳାରେ ପାଇବ କିମ୍ବା ପାଇବ କହିଲା
କିମ୍ବା— କିମ୍ବା କାହିଁ କିମ୍ବା କହିଲା

ੴ ੴ ਇਥ ਕਲਾਵਿਸ਼ ਬਜ਼ ੩੦੦੦ ਪਲੇਟ

ପ୍ରକାଶପତ୍ର ।

九

ବିଷୟର ସମ୍ବନ୍ଧ କେମନ୍ତ ଠାକୁର ବହୁତ ଏବଂ
ପଦବୀରେ ଏବଂ ବିଷୟର ମଧ୍ୟରେ ଭାବାକ ନ ସବୁ
କୁଣ୍ଡଳ କରିବାରେ ଲାଗୁ ଉପରେ ମହାତ୍ମା
ଶ୍ରୀମତୀ ପରୀକ୍ଷା ଅଚାର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ ଯାହାକୁ ମାତ୍ର
ପରେମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ ବହୁତ କେତେ କଥ ଏବଂ କହିଲୁ
ଜୀବନ କଥ କି କି ?

ଦ୍ୱାରା ପାଇଲା ତାହା ଅନ୍ତରେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ପଦର
ପାଇବାରେ ପ୍ରବାଶ ସେ ତଥାପି କେବେଳେବେ ଦେଖିଯାଇଲୁ
ଯାହେବ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପାଇବାର କାଳ କେବେଳେ
ପାଇବାର କବିତାରେ । ଏଥାର କାଳ ପଥରୁ କାବ୍ୟର ମଧ୍ୟ
ଦେଖିଲୁ ଜାଣିବ ବୋଲିଗଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟରେ ୨୦୦ ବିଦେଶ
ଦେଖିଲୁ ଯାଏ ହେବେ ଏକ ପଦ୍ମବୀରୁ ଅଛୁ ପ୍ରକାର ଆଚିକ
ତୁଳନା ଦର୍ଶକ କରେଥିଲୁ କେବେଳେ ଆବଲେ ।

୨୦୦ ଦୂର ଦୂର ତାଙ୍କର ଦେଖିଲେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ଯାଏବୁଳା ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅକ୍ଷର ଦେଖିଲୁ ଏକ
ମୁଦ୍ରା କେବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବେ ସମାପ୍ତ ଶ୍ରୀରାମ
ଦେଖିଲୁଅଛୁ ଏ ପରିଶେ କର୍ମିର କେବେଲୁ ମେହି ଆହେବ
ପରିଶେ କର୍ମିର କେବେଲୁ କର୍ମିର କେବେଲୁ ।

ଅସୁରତାରେ ହୋଇଥିବାରେ ଥାରମେ ସମ୍ଭାବନାକରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏବଂ କାଳେ ଯଦୀକିମ୍ବା ପ୍ରତିକିମ୍ବା କରିବାରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମହିମାକା ହାତରେ ମଧ୍ୟରେ ଉପରେ ପାଇଁ ଆଜିର କାଳେ କରିବାକାମ ହେଲା ।

କେବେଳକ କୁରା ଜୀବନ ଉପରେ ଦୟାତଥ ତୋହ
ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତ ନିଷକ ଦୋଷାତ୍ମକ
ତେବେକ ଓ ତୋହ ସମ୍ମରି ସୁକ ପଦକଳେ ଦୟାକ ପରିବହ
ସୁକ ଦୟାପରିବହ ।

ପରିବ୍ରାନ୍ତ ପଦ୍ମପାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଦ୍ମପାତ୍ର ଏଥାବି
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ
କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ

ଶ୍ରୀକୃତିବାନ୍ଦୁର ପାଇବାର ସମୟର ମାଧ୍ୟମେ ଏହା
ମର୍ମରଗଲ୍ପ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ । କବ୍ରାବିଷ, ହାରିଙ୍, ପ୍ରାଚୀର
ପରମେଶ୍ଵର ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଦେଖିବାରେ ଦେଖିବାରେ
ମାତ୍ରେ ଏ ମୂଳ ପେଣିକା ଭାବରେ ସ୍ଥାପନ କରିବା
ପାଇଁ ସ୍ବାଭାବିକତାରେ ଏହା ବନ୍ଦୋଧାର ।

ପରମାଣୁକାରୀ ଏକାକ୍ରମ ଦିନ ଶୁଭେ ହେବ
ଅନ୍ୟ ଗାସରିଥିଲାମା ତେବେ ପରମାଣୁକାରୀଙ୍କାରୀ
ହେବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାଳେ ଏହାରେ ହେବୁ ଥାଏ । ଯଥମାନେ
ଦୁଇ ଅଳ୍ପର କୋଟି ବିଶତାରେ ହେବୁ ପରମାଣୁକାରୀ
ହେବୁ ହେବାରେ କାଳାଳ୍ପାରୀରେ ଆହେ କିମ୍ବା

କୁଟିମ ପ୍ରାୟେଶ୍ଵର ଦୂର ଦେଖାଇ ଥିଲେ ଯେହ ।
ଗୋକୁଳ ହାତାକ ନାହିଁ ମଧ୍ୟକାଳୀମ ଜୀବନ ଦୁଇମ ପ୍ରାୟେ
ଦୂର କରାଯାଇ । ଏହି କାହିଁବ କରସାର ପରିଷମ ଭଲେ
ଦେଖାଯାଇ କୁଟିମାଳା ପରିଷ ଆମ୍ବାଳିତ୍ୱୀ, ଗୋକୁଳ
କୁଳ ମିଳ ପ୍ରଥମ ଏହି କାହିଁକାଳ ଧ୍ୟାତା କରିବ । ପେହିଁ
ନାହିଁ ତାମରେ ସର ଶାନ୍ତିବ୍ୟାସ ଦୂର କରାଯାଇ ଏତେ
ଦୂର ତାମର ଆହାରକଣେ ପେହିଁବାର କୋଣିବ ଭାବୀ
ଦୂର ।

କେମୁଣ୍ଡଳ ପଦତତ କଥା ଜୀବନପଥ କଥା ମୂଲ୍ୟ ।
କେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି କେବଳିଦି କମ୍ପିଆଟର ପଦ-

କଳ ସୁରସ ଦୋଷରେ ବପ୍ତିତ ହେବେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜୁ
ଚାଢାବୁ ଦେଇଯେ ବସାକୁ ବହୁଲେ । ସେ ଏହି ଅନ୍ଧାର
ଦୟନଗ ଅନ୍ଧମୋଦକ କରେ ଲାହି । ତାଙ୍କ କୁଟିରେ
ସମ୍ବନ୍ଦେଶ ପତ୍ର-ବ୍ରଜପୂର ସହୀଁ, ଅନ୍ଧର ତଥାବତୀର
କୋଷ ଦେଇ । ଅନ୍ଧର ଉପରେ ପତଙ୍ଗ ମାତାଚି ମନ୍ଦିର
ଏହା ମାନ୍ଦ୍ରାଜୁଟି ଦିଶା ଦେଖାଇର ଏ ଯେ ଯେବେଳେ
କଥା କି ଥିଲା ପରିମାଳା ପର୍ବତ ଧୂକରେ ଭବିତ
ହେଲେ । ଧୂକର ହାତମାଳେ ଫେରି ପୁରୁଷ ସାଧ
ପାଦ ତଥା ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକାରୀ ଅଭିଭବ କରୁଥ ମନ୍ଦିର
କଥି ନାହିଁ ।

କବେ ସରୋପୀ ଶାନ୍ତିକ ଜୀବନାମାର ଠା ୫ ଅଞ୍ଚଳ
ବେ କହିଲେ ପ୍ରବେଷ କରି ଗୋଟିଏ ପୁଦ୍ର ଦରେ ଦେଖିଲେ
ଯୋଗାକ କେ ତ ଜାତା ମୋତଳେ ଦେଇ ଘର ଦୂରଦେ
ଦୂରଦେଇ ଅନ୍ତର ବନ୍ଧୁର ବନ୍ଧୁ କରି ଶାନ୍ତିକ
ଦୂରଦେଇ ବିଶ୍ୱାସ ତତ୍ତ୍ଵ କାହାକ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ଦେଇ
ଦୂରଦେଇ କାହାକ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ଦେଇ

ଶୁଣିଛାମେ ତଥାପି ତାଙ୍କର ଦେଖାଇ ଆମର ଉଚ୍ଚ
ଲାଗିଛି ମହିଳା ପଦମ୍ଭାବର ଯହିଏବା ଓ ବାର୍ଷିକ ବନ୍ଦମ୍ଭାବ
ଅବଶ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଜାରମାତ୍ର ମହିଳା ସହିତେ ମନ୍ଦରୀ
କବି ତତ୍ତ୍ଵ ଯେ, “ଆମାରଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକ ପଦମ୍ଭାବରେ ତାହା
ଅପରିହାତ ଦେଖିବାର ବାବର ଏହି ମେ, କହିବାକୁ କହିବା
କାହାର ଦେଖିବାକୁଠାର ପଦମ୍ଭାବ ଦେଖିବାକୁ ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀ ମନ୍ଦରୀ
ଅବଶ୍ୟକ, ମେଣାର କର ଦିଏ, ମେଣିଥାର କାମମର୍ଦ୍ଦୀ ଅ
ଭାଷ୍ୟକ ପଦମ୍ଭାବ ହଜାର ତାହା ଜୀବନରେ ପ୍ରକାଳର ମୂଳ୍ୟର
ମେଣିମାତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ ଦେଖିବାକୁ ଏ ବଳେ ପ୍ରକାଳର
ପ୍ରକାଳର ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀ ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀ । ଏହି ହେବୁକୁ ଆମାରମ୍ଭାବ
ଅବଶ୍ୟକ, ଏହିକି ଆମାରମ୍ଭାବ ଏ କଲେ । କିମ୍ବା ପ୍ରକାଳର
ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀ ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀ ଏହିକି ଏହିକି ପଦମ୍ଭାବ କାହାର କାହାର
ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀରେ ଏ ଏହି, ପଦମ୍ଭାବ କାମର ମେଣିମାତ୍ର କାହାର
ମନ୍ଦମର୍ଦ୍ଦୀରେ ଏହିକି ଏହିକି ଉପରୋକ୍ତାରୀ, ତାହା କମ୍ପରେ
କାହାର କାହାର ଅବଶ୍ୟକ ଏହି ଏହି କମ୍ପର ଏହିକି ଏହିକି
ଏହିକି ଏହିକି ଏହିକି ଏହିକି ଏହିକି ଏହିକି

ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କାହାର କଥା କହିଲୁ ଯା
ଏ ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କାହାର କଥା କହିଲୁ ଯା
ପାତାର କଥା କହିଲୁ ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ
ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ ଯା
ଏ ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ ଯା
ପାତାର କଥା କହିଲୁ ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ
ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ ଯା
ଏ ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ ଯା
ପାତାର କଥା କହିଲୁ ମୁଣ୍ଡା ପାତାର କଥା କହିଲୁ

ପଦ୍ମମୁଖ ପଦାରଥ ସତ ହସ୍ତର ନାମ ଓ ତ
ପରେ ଅକଳ ମୁକ୍ତରେ ପତତ ହୋଇ ଉଲ୍ଲାଙ୍ଘ ସମ୍ମା
ପିଠାର ଧୂରୁ କରିଲେ ଏହାକି ହେବାର ହେବାର ଜମା
ଏହାର ହୋଇଥାଏ ତ ହୀ ମଧ୍ୟରେ ହେ ଅନେକ ଭାବ
ବର୍ଣ୍ଣର ଅପରା ବନ୍ଧୁରେ ପଞ୍ଚାର୍ଥ ଆହୁ ଶାପକ ବନ୍ଧୁ
ହେଉ ବସନ୍ତରେଷ୍ଵର ପାତାର ପଦମନ୍ଦିର ।—୧୫୩
ମୁକ୍ତରେ ପରମାତମ ହେବାର ବନ୍ଧୁରାମ ତ ହୋଇଥାଏ
କିମ୍ବାରୀମେ ମରିଯେ ହେବାର ଅନ୍ଧରେ ଗାନ୍ଧିବା
ଅର୍ଥ ହେବାର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ର ହେବାର ।

ମାନ୍ୟକ ଜୀବିଦରଣଙ୍କୁ ପାଇଲେଇ ପତ୍ର ଏହି
ଜୀବିର ବୌକାରେକ ବୁଝି ବୌକା ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ

କାହିଁ ହେଲୁଣ୍ଡି ହୋଇଗଲା । ଦୂରପରି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହେଲା
ଏହି କଥି କିନ୍ତୁ ମୁହଁ ଅଛିଲେ ମାତ୍ର ଏହିଟି ମଧ୍ୟରୀରେ
ମାହିରାଜା ସମ୍ମରଣ କରି । ଏ ବଚ୍ଛବନ୍ଦ ଦସ ଅବ୍ୟାହିତ
କାହିଁ — ଓ ଦୂରପରି !

ପ୍ରେସରିଟାରୀ

ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧର ମନୀଷଙ୍କ ଜନିତ ଅମ୍ବେମା-
ନେ ହାତ୍ତୀ କୋଡ଼ି ।

ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳପାଠକ ସମ୍ବାଦକ ମହୋତ୍ସେଷ
ମହାଶୟଦ ।—

ନୟାଳିର କେତେକ ପ୍ରିରୁ ଅପଣବ
ବିଦ୍ୟାର ପଢ଼ିବାରେ ସୁନ୍ଦରିଦାତ ଭର ବାହି
କମ୍ବଲିବେ ।

ଶ୍ରୀବିମତଚୂପୁର ଉତ୍ତରନାର୍ଥୀଧାନ୍ୟକାଳୀନ
କବିହୀନ ନିଯମଗୁପ୍ତ ତେବେଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦ
ମୂଳ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ମର ଦେଶ ଜ୍ଞାନ ଓ
ପାଦକୃଷ୍ଣପରିବାସୀ ନିର୍ଣ୍ଣତ କରି ଥାଏ । ଉତ୍ତରନାର୍ଥୀଧାନ୍ୟ
ପୂର ବିଶ୍ୱାସ ବିଶ୍ୱାସ ଅମ୍ବାକବିର କେବଳମୁଖ
ସନ୍ନାତନ ଧର୍ମର ଅବସ୍ଥା ଆତ୍ମ ଦୋଷସି ପ୍ରାଚୀ
ସବ୍ରାଧାରଣା ଲୁଣାର୍ଥିକ ଲାହୁ । ଅତ୍ୟବିଦ୍ୟା
ପ୍ରଥମେ ଦେଖିବ ବିଶ୍ୱାସ ଉତ୍ତରବା ଯୋଗ
ଥାଏ । ଦେଖିବ ଶାମ୍ବାନଙ୍କର ଛୁରିବରସ
ସେ ଓ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଭାବୁମୁଖ,
ପୂର୍ବାହୁମାନ ବେଳେ ଖାତ ହୋଇ ଥିଲୁ
ସବ୍ରାଧାରଣାକ ଜଗନ୍ନାଥକୁ । ପରମବାରୁଣୀ
ଜଗନ୍ନାଥର ଅଧିକା ସ୍ତୁର୍ତ୍ତିର କଳ୍ପନାର୍ଥ ଦେଖି
ଥିଲା ଅଛନ୍ତି । ସବ୍ରାଧାରଣା ବେଦବାକ
ସମ୍ମରିତ ଏହିମରାତ୍ରିପିରେ ନିଷାର୍ଥୀତିବ୍ୟ

ପେହି ଖୁରାକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଖ୍ୟାଂଶ୍ଵରେ ବିହଳିବା
ଆପଣାଁ ଦେଇ, ବାଇ, ଓ ଘାନାନ୍ଦୀତିଥି
ଉଚ୍ଚଗାଳ ମନସ୍ତବ୍ଧ ମହିନ୍ଦ୍ରିକାନ ଉଚ୍ଛ୍ଵେ ଦେବତା
କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ବିଲୁକପ ଧର୍ମୀପଦେଶ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଧର୍ମଜୀବାକ ଯୋଗସ୍ଥାଳର ଲକ୍ଷଣ
ମନ୍ଦ, ମଞ୍ଚରେ ଉତ୍ତାରଣ କର ଅଛନ୍ତି । ସଠି
ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଚରବ ମୁଗୋ ପଡ଼ ସରବରି
ସଜ୍ଜଦ୍ୟୋ ସର୍ବେଦ୍ୟୋ ଦେଖାଏ ଦେଖିଦେଖ
ସମ୍ପଦିଃ ।

ବୁଝିବାରମ୍ବନ ସେହିଠାରେ ଶାତ୍ରବିହ କା
କରେ ତାକୁ ଯଜ୍ଞମୋଖ ଦେଖି କୋଳିପାଇଁ
ଏଥରୁ ଅଛିଲା ଦେଖିଲୁ ହେଉଦେଇଗଲାମ
ସାଏ । ଏହିକ୍ଷଣମାତ୍ରରୁ ଦେଖିଲୁ ମହିମାନେ
ବୁଝାବର୍ତ୍ତ ଅର୍ଥାବର୍ତ୍ତରୀତି ବିନ୍ଦନକରି ଅଛନ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଦେଇରେ ଧର୍ମବିଷୟରେ
ନେବି ଆଜିର୍ବ ଚାହିଁ ଅଛି, ସବେଳୁ ତାହା

ବାବ କାଳ, ତେ ପାଦ, ଏବୁହିନ୍ଦର ବିଗୁର
ଅଗର ସ୍ମୃତିରେ ସବୁ ସାଧାରଣା କରାଇ
ବାବ ମାନସ ବହିଲ । ୧୭

ଶ୍ରୀ କୁଳନ୍ଦିଶ୍ଵର } କଥମୁଦ୍ରା

ମହାଭାଗ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଧର୍ମକୁ ଜୟତ୍ତ ଅପରାହ୍ନ ସୁଦିନୀରାଜ
ପରିବାରେ ଶ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରି ବାଧନ କରୁଥିଲା
ଦେବେ ।

ଅମ୍ବକୁ ଦିହଳଧର୍ମୀଯାକିଥେ ସଜ୍ଜକୁ ତନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ
ସରସବୀର ନମସ୍କର କରିଷୁଣେ । ଅମ୍ବେ ଭାପ
ଛିତ୍ତ ଦୋଷ ଦେଖିଲୁ ଯେ ସଜ୍ଜଟ ଦେଶର
ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଵର୍ଗିତ ହୋଇଥିଲୁ ଅବ୍ୟାଳ୍ୟ ସ୍ଥାନ
କୁ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଏହି ଧର୍ମ
ଶାଖର ଧୂପକ ମଧ୍ୟବ୍ଲଙ୍ବେ ଥାଣ୍ଟି । ଶୂରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଲମ୍ବାର ବରଦାରେ ପ୍ରତି ନମସ୍କାର
ପୂର୍ବକ ମହା ସମ୍ବରକ ସହିତ ସ୍ଥାନ ପ୍ରଦାନ
କଲେ ଏହି ସେହି ସମୟରେ ସଜ୍ଜକୁ ବ୍ୟାପ୍ତ
ଥାଣ୍ଟି ପାଠ ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଘାତାନ୍ତେ ସର୍ବଜିତ
ପଣ୍ଡିତ ଶା ସେବକାଥ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ଶା କୁଳମନ୍ଦ
ବି ମୈତ୍ରୀ ଓ ପଣ୍ଡିତ ଶା ଅର୍ତ୍ତଗୁଣ ଦାସ ଏଗାଳକ
ବର୍ମା ଶୁଣି ଶୋଭାବର୍ମା ଆନନ୍ଦଶାଶ୍ଵରରେ ମରି
ହେଲେ କ୍ରୋଧର ପାର୍ଶ୍ଵ ଏହି ।

ହୁମାନମ୍ବର ତୁଙ୍ଗ ଦୂଷାରମ୍ପୁର କୁଳାଲରୁ
ଦୁଃଖାଳା ସୁଶ୍ରୀପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ହେବାଲ୍ଲ
ଧଳାଜେ ଧରି ଥିଲ ବାହା ଆଚରଣ କଲେ
ଦୁଃଖମନବର ବୌଭାଗ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇ
ଦୁଃଖର ଅନେହିତ କରିବ ଥାବେ ଭାବିବା !
ସେବେ ସୁଜାତ ପ୍ରେମରେ ମହିତ ହେବାର
ମହା ଥାଏ, ସେବେ ଶୁଦ୍ଧ ବିଜେତା ଅନ୍ତର
କରିବାରୁ ମାନସ ଥାଏ ଓ ସେବେ ବିଭାନ୍ନ
ଦିନି ଭାବରେ ଧରିବାପି ଏବାଶାବା
ଦେବିଭାବୁ ଯାହା ଥାଏ ତେବେ ମୁଖ୍ୟାତ୍ମ
ହଲାତକ ଧର୍ମରେ ମନୋହରେ କରି
ଅନେକ ଲୋକେ ଏହାଠୁବ କରିର ଦୁଃଖାଳା
ମନେ ଦରିବେ କୁନ୍ତ କାହା ନୁହେ । ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦିଦିଶ ଛିନ୍ତିର ହୋଇଥିଲେ ଧୂ । ମଧ୍ୟମ
କରିବା କେତେ ବଦଳ ? ସହ କରିନ୍ଦ୍ୟବାର
ଆସ ଗୋରିବି କୋ କରି, କେବେ ମହି ଦୂରା
ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଛାନ୍ଦାରକର ଦୂଷା କଟାଇ
ଆରକ ପୁଣରେ ପତ୍ରକାଳୁ ଶା ସମତ୍ର ଗରି
ବର୍ଷାନ୍ତର ଫୋଇଲୁ ଥିଲାଏବ ଏହି ସମାଜର

ଦୁଇ ହଷ୍ପରେ ସଜା ବାହୁ ଜମିଆର ଓ
ଧର୍ମକଣଶ ଯୋଗ ଦେଲେ ଅକୁ କାଳରେ
ଅଛି ତୁମର ହୋଇ ପାଇବ । ତତ୍ତ୍ଵ ।

ବୟକ୍ତିର ସୁର }
ଅଧା- } ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ ମିଶ୍ର

୩୫୮

૧૫૭

ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଜ ଏହି ସାହୁଦେଵନାଳର
କିମ୍ବା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଯେଉଁ ଦେଶ ସେତେ-
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବ ଦୋଷ ଅଛି ଗୀର୍ଜିଙ୍କ ବା ସାମପ୍ଲଟ
ପଦ ସେଠାରେ ତେବେ ବନ୍ଦୁଲାଭା ଲହ କର
ଅଛି । ଉତ୍ସବରର ସୁରୂପ ଅମ୍ବେ କେବଳ
ବିଶ୍ୱ ଦେଶର କଥା ବହିର୍ଭୁ । ଗଞ୍ଜନା ରାଷ୍ଟ୍ରା
ସେବେବେଳେ ନିହାନ୍ତ ଦେଇୟ ଦଶାରେ
ଥିଲ ହେତେବେଳେ ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରର ସମାଜ ବା
ସାମୟିକ ପଥ କଥାର ବୋଲି କହୁବେ ଅଜୁଲ୍ଲି
ହେବ କାହି ମାତ୍ର କମେ ସମାଜ ସମ୍ବେଦିତ
କିମ୍ବା ରାଷ୍ଟ୍ରର ଅଭିନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ ପଢ଼ିବ
ଦୋଷ ଥିବାରୁ ଅଜି ସେହି ଦଶ ଦେଶରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମାଜ ଓ ସାମୟିକ ସହ ବିତରଣ
କରି ଲୋକବର ପ୍ରକଳ୍ପା ନିବାରା କର
ଅଛି ।

ଅମ୍ବ ଏଦେଶର ତୋଷ୍ଟା ଜ୍ଵାଳା ସମୟରେ
କୁପ୍ରାୟ ହେଲାକୁ କିମ୍ବା ଥିଲା । କରନ୍ତିଲ
ଦେଇଲାକି ହେଲା ଗାହା କଥାକୁଣ୍ଡେ
ଛିନ୍ତିବ ହୋଇ ଅଛି । ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକ ସାମନ୍ତିକ
ପଢ଼ ସେତେ ଅଧିକ ହେବ ଜ୍ଵାଳାର ଯେ
ସେହି ପଞ୍ଚମାଶରେ ଅଧିକ ଛାତର୍ ବାଧାର
ହେବ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧକ । ଆମ୍ବ ପ୍ରକାଶରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ‘ପ୍ରସାର’ ଲାମକ ଏକ
ମାସିକପତ୍ର ଅନୁଭବୀ ଦେଖି ପରମ ସୁଖୀ
ହୋଇ ଅଛୁ । ମୁଖବାହିକୀ ଲୋକେ ଅଭିନ୍ନ
ଅଭିନନ୍ଦିତ ବସୁରୁ ଦୋଷକୁଣ୍ଡେ
ମାରୁ ସରତ ତେଜ୍ଜ୍ଵା ବସନ୍ତ ଏହି ଉତ୍ତରଭେ-
ଦର ଦୋଷ ଦେଖାଇ ନ ଦେଇ କେ
ରେଖ୍ମା ଦେଇବରେ ଫଳହଜ୍ଜ ମୋର ନ
ଥିବେ । ‘ପ୍ରସାର’ରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦୋଷକୁଣ୍ଡେ
ବିଷୟମାନ ଓ ପ୍ରକାଶ ମୁଦ୍ରଣକୁ ହୋଇ
ଅଛି ଗାହା ଅନୁଭବ ଲୋକମାଧାରାର ପା-
ବେତ୍ତେ ଏହି ସାଧାରଣ ଲୋକେ ଗାହା
ମନୋମତକୁଣ୍ଡେ ଦେଉଗରୁ ଆମଙ୍କ ପରମ
ଅଭିନ୍ନ ହୋଇନି ମହାତମ ସାଧାରଣ କରିବା

ଅମେ ଛାତକ ବେଥ ବରୁ ଲାଗୁ । ମାତ୍ର
କଷୟ ଶାବା ଦେଉ କୁଷାଙ୍ଗ ପଣିବାର ଠିକ୍
ବିଷବ ଦେବା ଶାବାନ୍ତି ଦୂର । ଅସବ କି
ବୋଲିବୁ କେବଳ “ସୁଜାତା” ଥାଂ ଦେଇ
ଅମେ ବିଶୁଷ ହୋଇ ଥିଲୁ । ଏହା ସେଇ
କଠିନ ବାଜାବଳି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧାଳ ସ୍ଵରଗା
ଗାଠ କଲେ ଓଡ଼ିଯୁ ଶୁଣି ପରି ବହିର ବିଦେ-
ତନା ପୁଣ୍ୟ “ପ୍ରସାଦ” ନିଜୋଦେଖି ମୁଖର
କରିବା ପରେ ନିରାନ୍ତ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ବୋଲି ହଞ୍ଚ
ପଣ୍ଡାମାଳ ହେବ । “ଜୀବ ଶୁଣି ନିବାରଣ
କର ?” “ଜୀବ ଲାଭକାର ବେଶ ସେଇ
କର ?” “ମନ୍ଦରୂପେ ଦୃଶ୍ୟବୁଦ୍ଧ କର ପ୍ରସା-
ଦ ଦୂରକ ଧେଖାର” ତତ୍ତ୍ଵ କେବେହେ
ଓଡ଼ିଯୁ ଶୁଣି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାନ ପାଇବାର ଯୋଗଳ
ନୁହେ । “ପ୍ରସାଦ”ର ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକଳ୍ପେ ଏହି
ବିଶ୍ଵାସ “କର” ଏହି ବନ୍ଦଦୂରକ ହୋଇ ଥିଲୁ
ଏହି କାହିଁକି ପ୍ରାଣ ପାଇ ପରିବ ଓଡ଼ିଯୁ ଲୋ-
କବଦ୍ଧ ଲେଖିଲା ପ୍ରମୁଖ ବୋଲି ଖର୍ବି ଅନ୍ତରେ
ନିକାର କଷୟ ଅଟି । “ନେଇଖୁଣ୍ଡା”
ଲାଗନ୍ତି ଏହି ଲେଖିବାରେ ବନ୍ଦଦୂରକ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅବଦେବା ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ ଥିଲା । “ଦୁଇଲ
ପୁତ୍ରମାତ୍ରେ ଅଧିମ କାଳେ ନମତମ ଶେଖିରେ
ଦୂର” ଲେଖିବାହାସ ଓଡ଼ିଯୁମାଳକୁ ପ୍ରମୁଖ-
କଷୟ କରା କର ଯାଇଅଛି ।

ସେହି ପ୍ରବନ୍ଧର ଉପରଥାରରେ ଲେଖା
ଅଛି ଯେ “ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରତରେ ଦିଦି-
ଲେଖ ଜୀବା କରାଯାଏ ” ଯାଏ “ ପରିଷ ପା-
ନୀମର ପଦାର ଚକ୍ରାର୍ଥ ପଦାର କର୍ତ୍ତର
ସମର୍ପଣ କରି ଯାଏ ଲେଖା ଯାଇଥାରୁ ଯେ
“ ମଧ୍ୟ ” ନଳରୁଦ୍ଧ ପାଠ ବରକାରୁ ଆହେ
ଦେବକ ପଲାଶବଳ ଦେଖିଲା । ଅମେ ଏଥର
ବୁଝୁବଳ ପ୍ରଦିବାଦ କରୁଥାଏ । ଯେଉଁମନେ
“ ଛାଲନ ନଧ୍ୟ ” ନିର୍ମିତ ଚକ୍ରରେ ପାଠ
କରାଯାଇଲୁ ଦେଖାନେ କାଣିଥିବେ ଯେ ‘ନଧ୍ୟ
ଦେହେବ ମୋହରଙ୍ଗ ପାଦବଳ ସ୍ଵାପୁରଳ
ଅଧ୍ୟଧ୍ୟ ଦେହୁରୁ ଜହାନେବ ଜୀବ ହୃଦୟ
ନଳ ମାତ୍ର ଦିପଦ୍ରିଷ୍ଟିଷ୍ଟାଟ ପ୍ରାଣୀ କହିଯାନେ
ଯେହିଁ ବୃକ୍ଷ ଧାରୁତରେ କମାରୀନ୍ତି କାହାର
କମାର କମାର ଦର୍ଶନ ଯାଇଥାରୁଣ୍ଟ ବେଠାଏହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ “ ନଧ୍ୟର ଅଗ୍ରତରୁ ” ଦେଖନ୍ତା । ମଧ୍ୟ
ନଳରୁଦ୍ଧରେ ପାଠ ହୋଇ ଗାହି ।

ଶାଖା ହେଉ ଥିଲୁ “ପ୍ରସବ” ର କେ-
ବିଜୁଣୀ ଫର୍ମ୍‌ବ୍ୟାପନାକାଳୀ ଉପଦେଶ ଦେଇ

ସାଧାରନ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିପତ୍ରକା ।

୧୯୦୫

ପାତ୍ର ୨୭ ଜାନେ ଉପରେ ୩୨ ପାତ୍ର ନବିତ୍ରା । ମୁଦ୍ରାବିଧାନ ଓ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପାତ୍ରକାର

ପାତ୍ରକାର

ମଲାଖ	ଆଶ୍ରେମ	ବଲାହୁ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୩୯	ଟ ୨୯
ତାକମାରୁଳ	ଟ ୦.୫	ଟ ୯

ବଲାହୁର ବିଷକତାମଲ୍ଲୁର ଅଗମା ହୀ, ଏ
ପରୀକ୍ଷା ବଲାହୁର, ଆଲହାବାଦ, ହାତୁ, ହୃ-
ତେ ଓ ପାତ୍ରାତାରେ ମୁଖର ଦେବାର ସର-
କୁର ବାହାର ଅଛି । ପାତ୍ର ଦେବାର କଲ-
ାହୁରେ ଏ ପରୀକ୍ଷା ବୁଝିର ଦେବକୁର ଏବଂ
କୃତ୍ତିମର ନୟମ ଯୋଗେ ଅନେକ ସୁଧା
ମୁଦ୍ରାମଣ୍ଡଳ ସନ୍ଦେହ କାହା । ମାତ୍ର ତେଣୁ ପ୍ରତି
ଦେବକୁର ବୋଲ ଥିବାର କଣ୍ଠାଯାଇ କାହା ।
ପାତ୍ରର ମଧ୍ୟ କି, ଏ ପରୀକ୍ଷା ଗୁରୁର ଦେବର
ମୁଖ୍ୟରେହୋଇଥିଲେ ତେଣୁ ପିଲୁଙ୍କ ଅଭି
ବାନୀଗାନ ପାର ଦେବାର କଞ୍ଚି ତାଙ୍କ ପରମା
ନାହିଁ ଅମେରାନେ ଦରସା କରୁଣ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ-
ପରିପତ ପରେ ବିନ୍ଦୁର କରବେ ।

ଅଗମ ପରେ ବଲାହୁର ବର୍ଷା
ମୁଖ୍ୟ, ଯେଉଁ ପରୀକ୍ଷା ଦେବ କହିରେ
କୁରୁ କୁରୁ କେତେବସ୍ତୁର ପରୀକ୍ଷା ଦେବ
କରୁ କହିର ବିଜ୍ଞପନଦୟ ପିଲ ମାହ ।
ଏବଧାନପୂର ବିଷକତାମଲ୍ଲୁରରେ ବୋଲ
କାହା ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି । ଅମେରାନେ ଏପରି
ମୁମ୍ଭ ଉପହାର କିଛି ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ପାରୁ
ଦେବାର ମୁଖ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାମଣ୍ଡଳ ଅଧିକରନର
ଦେବାର କାହା କହି କାହା । ଯେଉଁ ଦେବ
ଦେବର ପରମାନନ୍ଦ ପରମାନନ୍ଦ ଦେବାର
ଦେବାର ପରମାନନ୍ଦ ଦେବାର ପରମାନନ୍ଦ
ଦେବାର ଦେବାର ଦେବାର ଦେବାର ।

ବିଷୟ ଦେବ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ କୌଣସିଥିରେ
ପ୍ରେସରବରେ ମଲାହୁର ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ କାହା ।
—
ବଲାହୁର କମିଶନଙ୍କ ତାର୍କଣ ପାତ୍ର
ଦେବରାଜୀ ଦେବକୁ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ ଦେବକୁର
ଓ କାନ୍ଦିବରେତାମାନ ମନୋମାତପ୍ରକୁପିତ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ
ମହାମେଷ ବିନନ୍ଦାର ମଧ୍ୟେ ଦେବକୁର
ପରମାନନ୍ଦ ଏଥୁପ୍ରକାଶି ଥିଲୁ । କହି ବରାହ
ପରମାନନ୍ଦ ଏଥୁପ୍ରକାଶି ଥିଲୁ ।

—
ବର୍ତ୍ତମାନର ମିଛନ୍ତିପାର କମିଶନଙ୍କରେ
ଦେବରାଜୀ ଦେବକୁ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ ଦେବକୁର
ଓ କାନ୍ଦିବରେତାମାନ ମନୋମାତପ୍ରକୁପିତ ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ
ମହାମେଷ ବିନନ୍ଦାର ମଧ୍ୟେ ଦେବକୁର
ପରମାନନ୍ଦ ଏଥୁପ୍ରକାଶି ଥିଲୁ ।

ଅନେକ ସହି ଗଜେଟରେ ଦେବକୁ ପେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେ କିଲାରେ ମାକିଷ୍ଟେଟ ଶତ
ଅପର ବିକ୍ରିକୁ ବିନିଷ୍ଟକରମାନେ ଦେଅରମାନ
ମନୋମାତ ଦେବକୁର ଗବର୍ନ୍ମେଷ କହିରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରବାଳ କର ଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଅବଶ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଯେ କାନ୍ଦିବର ପାର୍ଶ୍ଵଦେବ
ମହାମୁଖ ବରାହ ଦେବକୁର ଗବର୍ନ୍ମେଷ
କର ଅବହେଳା କାହା ଏବଂ ଅମେରାନେ
ଏଥିରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଅଶା କରୁ ଓ
ତେଣୁ ବିନ୍ଦୁର ଦେବକୁର ଦେବକୁର ମିଛନ୍ତିପାର କାନ୍ଦିବର
ଏହ ପ୍ରକାରେ ଆପଣା ଦେଅରମାନ
ଓ କାନ୍ଦିବରର ମନୋମାତ କର ସାଧିକ-
କରିବରେ ଉତ୍ସମନ୍ତେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଷାହ ଦେବକୁ-
ହାର ସମସ୍ତାନାରଙ୍ଗର ପ୍ରିତି ଓ ଗୌରବର
ପାତ୍ର ହେବେ ।

—
ମେଦିନୀପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଦେବକୁର ବାଲେ-
ବର କାନ୍ଦିବର କରି ବରାହ ଦେବକୁର କାନ୍ଦିବର
କାନ୍ଦିବର ସମ୍ବନ୍ଧ ସୁକ୍ରି ଦେବକୁର ସର୍ବତ୍ର
ସେ ସମସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସର୍ବତ୍ର ପଟ୍ଟର ।
ମେଦିନୀପୁର ସେହି ଅଂଶ ବାଲେବରରେ
ଦେବକୁ କରିବାର ପରମାନନ୍ଦ ଅଛି

ଅର୍ଥାତ୍ କାନ୍ଦି ଓ ଦାନୋକ ଜାହା ଗୁପ୍ତରେ
ଡେଶାର ଅଂଶ ଅଟଳ ଭାଷା ବ୍ୟକ୍ତହାର ମତାର
ବନ୍ଦୁ ଓହୟା ଏବଂ ସେ ସ୍ମରଣ ଏହ ଅଂଶ
ମେଦିମାଧ୍ୟରେ ବାର୍ତ୍ତ ନେଲେ ତଙ୍କ କାହା
ମାନୁକା ହେବ ଏହ ବାଲେଇରାକୁ କଳାରେ
କାନ୍ଦିସେ ସ୍ମରଣ ଗନ୍ଧିମେଦିମର ଏ କଣ୍ଠରୁ
ଫେରା କରିବ ପ୍ରତି କରୀଯେ କଞ୍ଚା ଦୋର
କାହାରେ । ସବୁ ପ୍ରଧାନ କୁଳର ନେଲେ
କିବୁସ୍ତ କିଶ୍ଚାର ଅସ୍ଥତି ଓ ନେଇବସରୀ ପାୟ
ବିମାଳ ହେବ ଓ ରବନ୍ଧିମେଦିମର ଅଧିକା
କିମ୍ବା ପଢିବ କାନ୍ଦି ।

ବାଲେଖର ହତାଦବକହିବାରୁ ଅଭଗର
ଦେଲୁଁଯେ ସେଠା ମୂଳମନ୍ତ୍ରାଳେ ପ୍ରାୟ
ଦେବର୍ଦେଶ ଦୂରଦୂରରେ ବିଜ୍ଞାନକୋତ୍ଥିଲେ
ଏବଂ ଏମାନଙ୍କମୟରେ ଏକାନ୍ତର ମନୋମନିତଥୀ
କାହିଁ ହୋଇଥିଲ ଯେ ଏହାକର ଲେକାପଣ୍ୟ
ଦିଲାଯୁ କୋଣିବି ବ୍ୟକ୍ତିଷ୍ଟଙ୍କେ ଆକାଶର ଦୟା
କା ଦେଖିବ ଆଛୁଟଙ୍କାବଜା ହେଉଛି ମୁଣ୍ଡରେ ।
ବ୍ୟକ୍ତି ସେଠା କଞ୍ଚୁମନ୍ତ୍ରବିଗ୍ରହମା ମୁଖେ ଅଧିକଲ୍ପନ
ମଧ୍ୟ ଏହ ସମ୍ବନ୍ଧିତରୁ ହଠାତେ ଦେଇ
ନିରବବାଦୀ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ମୂଳମନ୍ତ୍ରାଳେ ଏହାଠି
ମଧ୍ୟାବନ୍ଦରେ ସତାପନ୍ଧୀବର ପରମୋପତାର
ଶାଖନ କରଥିଲୁଣ୍ଡର ଏବଂ ଆମେମାଳେ ଏମାକାବ
ତ ଅଭିନ୍ନ ଅଭିନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧ
କୁର୍ଯ୍ୟମୁଦ୍ରାଧୂର ମୁଦ୍ରମାଳାରୁ ସେଠା
କହିପଥିପଦକୁ ନିରାଶ ଏବଂ ଆପଣା ଦାତାକୁ
କହ ସିରି ପ୍ରସ୍ତୁତିବିଦ୍ୱାତ ସେମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚକାଳର
ଏହ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟକଷେତ୍ରର ଦୟା ଅଛୁଟା । ଅବସଥ
ଦ୍ୱାରା କହ ବ୍ୟଧି ନ ବହେ ମଧ୍ୟପୁଣ୍ଡା ପଢ଼,
ନୟନରେ ପକ୍ଷପତି ଦୃଢ଼ିଲ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ
କ୍ଷମି ଅଭିପ୍ରାତ ବତ୍ରରେ ଉତ୍ତା ବିମାକ୍ଷ ତ
ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନର ବର୍ତ୍ତନାମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନ୍ତର୍ଭବରେ
ଏବଂ ଭାବିବେ ଭୂରକାର୍ଯ୍ୟ ଦୁର୍ବ
ସେ ପରିଦ୍ୟାର ପାଇଁ ପରିଦ୍ୟାର ଲାଗୁ ।

ବନ୍ଦିଥାରେ ଅମ୍ବେଳାଟେ ଆଜନ ସହିତ
ପଞ୍ଚଶତ କେଲୁ ଯେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘାର ପଥାଳ
କୁଗା କେମାନ ପାଥୁ ଦୟବତ ରୋବ ଏବଂ
ଦୋର ନଦ୍ୟମ ଦୂର ଯଜ୍ଞର ବ ପେଣ୍ଠ ବିଲାପ
ମାର କଟଟ ଛପରେ “୨ କଥୁ ଗଜୁର
ଶାଖରେ ତିକ ମାପ ଲେଖା ଶୁଦ୍ଧ ସେମାନେ
ଦେବତ ଧେଇ କୁଗା କ୍ଷୟ କରିବ । ତମାର

ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଭିନନ୍ଦରୁ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରଚଳନ ହୋଇ
ଥିଲୁ କେବଳ ସେ ସବୁ କୁଗା ଏଠାକୁ ଧାରା-
ବିବା ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ବିଶ୍ଵାସୀ ମହାଜଳ-
ମାନେ ଏଥୁ କିମ୍ବା ଖରିଦ କର ଉତ୍ତରମୁକ୍ତ କିମ୍ବା
ସମ୍ବରେ ଏ ବିସ୍ମୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ସୁଭିତ ଏହି
ଆଗମୀ କୁଳମେସ ଆବମ୍ବନୁ ଖଟିକ ଏବଂ
ଉତ୍କଳ ଭାଷାର ଉତ୍ତରମୁକ୍ତ କୌଣସି ମନେ ତେହୁ
ଜଗା ମାପର ଲୁଣ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ଜରିଲେ
କେୟାଂ କିମ୍ବା ଜଗମାନା ଦେବେ ଓ ସେ କିମ୍ବା
କୌଣସି ଧର୍ମର୍ଥ କା ଦାତଦ୍ୱୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ହେବ । ଏପରି ନିୟମ କରିବାର
ପାପୁର୍ବକ ଏହି କି ଅଛି କାହିଁ ବିଶ୍ଵାସରୁ ଯେତେ
କୁଗା ଅମଦାନ ହେଉଅଛି ତହୁଁର ମାପ
ପାପୁ ଜଗା ସତ୍ୟଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ କୁଗାର
ମାର୍ଦା ଗାଁଙ୍କ ବୋଲି ଲେଖା ଯାଏ ମଧ୍ୟକେ
ଦିବ ଗାଁଙ୍କ ଜାନ ହୋଇ ଜଗା ପଡ଼ଇ ।
ଅବିଦବାରମାନେ ଗାଁଙ୍କ କର ବାନ ବେଳେ
କିନ୍ତୁ କୁହୁ ସେଥିର ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଏଥୁରେ
ଜାଗିବାକୁ କାହିଁ ହେଲା ଏହି ବିଶ୍ଵାସ
ଅବାକୀ ନାହିଁ କହା । ତାଙ୍କୁ ଲୁଣାର ଏହି
ଦୋଷର ପାପୁ ସମସ୍ତେ ଅନୁଷ୍ଠବ କର ଅଛି ।
କିମ୍ବାତିଥି ବେଶ୍ୟାମାନେ ଯେବେ ଦୃଢ଼ରୂପେ
ଏହି ନିୟମ ଧାରିବାକୁ ବିଶ୍ଵାସ ଦେଇବେ
ଯେବେ ଏହି କିମ୍ବାତିଥି କୌଣସି ରହି ଆଗମ
ନାହିଁ ଏବଂ ଦେଖିଥୁ ଲୋହକ ସହି କୁହୁ
ବ୍ୟକ୍ତିର କଥା ହେଲା ଅବଧିମାନେ ଦୂର
ପାଇବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନର ବିଖ୍ୟାତ ଦାତାଙ୍କାଳୀ ଶ୍ରୀମତୀ
ମହାଶ୍ରୀ ସ୍ତର୍ଣ୍ଣପ୍ରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦରାତିବସ୍ତା ଶିଶ୍ରୀ
ଶାଶ୍ଵତ କନ୍ଦିତ ଦେଶକଷ୍ଟ ଟଙ୍କା ଦାତ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏବଂତ୍ମେଷ କରାନ ଥିଲା ସହିତ
ଏହି ଦାତ କରି କରି ମହାଶ୍ରୀକର ବନ୍ଦା
ଲିଙ୍ଗର ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରଶଂସା କରିପାରିବ । ଏହି
ଦାତ ସମକୀଯ ଜୀବିତରେମାନ ରହିଛନ୍ତି
ଏହିକରେ ଯଥା ଦେଇପାରୁ । କାଳୀମୂଁ ଗର୍ଭ
ମେଷେ ବନ୍ଦାରୁ କି କ୍ଷମାନଙ୍କ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶିଖାଇଦାର ପ୍ରଶ୍ନାକଳିତା ଅନେକ ବନ୍ଦା
ଅନେକ ଦାତ ସେମନଙ୍କ ଦରିଦ୍ରା ମେଳି-
ଲା କଲେଜରେ ଦରିଦ୍ର ବସନ୍ତା ଏବଂ ବନ୍ଦା
ବିଜ୍ଞାପନ କାର ବସନ୍ତା କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି
ପଦେଶୀୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଇ ଶାଶ୍ଵତ

ଦେବାର ଜନ୍ମମେଳକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୋର
ବିବହରୁ କବି ଦେଇଥିଲେ ପବନ୍ତମେଷକର
କୃତି ବୋଲି ବସୁନ୍ଦା ଜୀବନ ମହାବାଣୀ ପ୍ରତିମୟା
କି ମାହାତମ୍ଭ ସାମାଜିକ ଶୈଖରଣ ପାଇଁ
ସମସ୍ତ ଭାବରେ ଉଚ୍ଛଵିତ ପାଇଁ ଦେଇଲେ
ତାଙ୍କ ଏହି କାହିଁମ କହିଲୁ କାହିଁ କରିବାରେ
ମନ୍ତ୍ରମେଷମରର ଭାବ ମନ୍ତ୍ରମେଷ ଭାବ ଦେଇ
ଅଛି । ଯେତେ ଦେଖିଯି ଶ୍ରୀମତେ ଉଦ୍‌ଘାଟା
ଦିନ୍ୟା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଉତ୍ସବ ଗାହାକ ସକାରେ
ଗୋଟିଏ ଶତାବ୍ଦୀ ଏହି ଟଳାରେ ପ୍ରମୁଖ
ଦେଇ । ଏଥିରେ ମହାବାଣୀର ସନ୍ତତ ଅଛି
ଏହି ମନ୍ତ୍ରମେଷ ପର୍ବତ ବହୁତ ବିବହରୁ
ଉତ୍ସବ । ଏହି ଶତାବ୍ଦୀ ପ୍ରାଚୀର ଦେଇଲେ
ବଜାପଦେଶର କାଳୀ ମୁକ୍ତରୁ ଦେଖିଲୁ ଶତାବ୍ଦୀର
ପାଇନିର ଏଠାରେ ଅଧିକରୁ ପାଇବେ ଏହି
ମନ୍ତ୍ରମେଷର ପରତ୍ତ ପରିଚିତ ଜ୍ଞାନକାଳ
ଦେଇଲକ ମହାବାଣ ସନ୍ତତ ଦେଇ । ପ୍ରମାଣ
ବସାଦର ଓ ଅଧାରତର କାହିଁମା ଦେଇବ
କିମ୍ବା ଦେଇଲେ ଆଜି କାହାରୁ କିମ୍ବା କାହାର
ଏ କ୍ଷପାତରେ ଦେଇବେ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ପରିଚି
କରୁଥିବ କୀ କରିବାକ ପ୍ରସ୍ତର ଦେଇଲେ
ଏକ ଚିତାହ ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ ଶ୍ରୀମତୀରୁତ୍ତର
ତତ୍ତ୍ଵାର ବସ୍ତର କଥା ଦେଇ ଏକ ମେମା-
ନାନ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରମେଲାଇ ଶ୍ରୀକର୍ମାର ଦେଇ
ସନ୍ଦେହ କାହା । ଅନ୍ୟ ମହାବାଣୀ ମୁକ୍ତମ୍ଭା
ଏତ୍ତକାରୀ ଅନ୍ୟର ପାଇଁ ଦେଇବୁ ସବାକାରାହ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସନ୍ଦେହ ପାଇଁ ଦେଇଲାଇ-
ଅନ୍ୟମ୍ଭ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗୋତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି
ବ୍ୟକ୍ତିଗୋତ୍ର ।

ବଜାରେ ଦେଖିଲୁଗମପଢ଼ିବାଟି ମହାନ
ଅସିଥିଲୁ ଏବଂ ତଳେ ଧରନ ଦକ୍ଷାନ ଚୋତାନେ
ଦୁଃଖ ଯାଆଇବା ଓ ବଜାରକାଳର ଦେଖିବା
ଶାବ୍ଦୀ ଫୋଟାପଢ଼ିବା । ଏ ଡଳନ ଏକଠିବା
ବରେକାଳର ଅମାରରେ ଧୂର ଏବଂ ଅଧ୍ୟା
ତୀଳମୁଦ୍ରା ଧାରେବ ଛାଇ ପଢ଼ିବେ ଯାଏ
ଦୋଷାତ୍ମକ । ବରେକାଳର ଅମାରରେ
ଦୁଃଖ ମୁମ୍ବାରେ ଏ କାଳର ଉଚ୍ଚକାମର ଧୂର
ଦେଖିବେ ଏବଂ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ଦେଖିବେ ଏବଂ
ମୁମ୍ବା ଆଖି ପଢ଼ାଇ ପାଇ ଦେଖିବା । ଯନ୍ମହାର
ପଥରେ ଏ ମୁହଁମୁହଁ କାହିଁବା ବିଦ୍ୟାରେ
ନିଥମାରକୁ ମହାବ ଦେଖିବା । ଏ ମୁହଁମୁହଁ

ପ୍ରାଚୀତାର ଆଚାର୍ଯ୍ୟଦଶ ବଜୀୟ ଗର୍ବମେଣ
ପ୍ରକରଣ ହୋଇଥିବାରେ ପାପେ କେବଳ
କରୁଣାଧିକାରୀଙ୍କରେ ଦେଖାଇଥିଲା ଏହି
କିମ୍ବରେ କହାର ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥିଲ ଯେ
ବାହାର ବେଳେ ଶବ୍ଦମେଣକର ଖର୍ଚ୍ଛ
ଏହି ଦେହ ଦୂରା ବୃଷ୍ଟିଯ୍ୟର କରୁଣ
ଦେଇ ଦେବିକାର । ଯହରେପିଯୁ ଖାଦ୍ୟକୁ
ଧାରେ ଦୂରେ ଉଦ୍‌ଦିତ ଅନେକ ଭିପ୍ରୟ ଅତି
ଦୂରେ-ସମ୍ମୁଦ୍ର କରୁଥାଏ ହୁବେବର୍ଷର ଅର୍ଥ
କେତ ଏହି ଅର୍ଥକାଳ କୃଷିକାଳେ ଯେ ତେତେ
ବ୍ୟୁଷାଧ କୁର୍ମାର୍ଥ କରାନ୍ତି କର ପାଇବେ
ଏହିରେ ବସି ସନ୍ଦେହ ଉଦ୍‌ଦିତ । ଅନୁମାନକୁ
କରେଇନାରେ ଏହି ଅପର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି ଅଧାର
ନହିଁ ଏହି ଉଚ୍ଚର ପ୍ରମାଣ ଅନ୍ୟମାନେ
ପାଇବେ ଦେଖିଥିବୁ । ଲୋକର ବର୍ଷା
କାଳର ଜଳ ସମୟ କରି ରଖିବା ଏହି ଜାଳ-
କୁଳ ଦେହ ନିଳ ଶେଷକୁ ଯୋଗାଇବା କୃଷି-
କାର୍ଯ୍ୟର ମେଟିପ୍ରଥା ଭିପ୍ରୟ ଅଟିକ
ଏହି ଏହା ପ୍ରାୟ କି ୨୦୦ ର୍ଷ ହେଉ ଏ ପ୍ରକାର
କାହାର ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥିବୁ । ଏହି ଅର୍ଥକାଳ
ନିମ୍ନରେ ଖାଦ ବର୍ଷାର ହୃଦକାରା ଦପଦଗ
ପାଇସେ କେତେପରାବି ରେଖା ଦେବ ଏହି
କାଳର ଅନ୍ୟମାନ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର କର
କୁହାଇପାଇବା କରେ ତରୁ ଅବସ ତଥାର
କୌଣସି ନିର୍ମିତ ଫଳକର ଦେଇ କହା
ପଥ ହୁଏବୁ କିମ୍ବା ପାଇଁ କୁମିଳ ନିଷ୍ଠାର
ମାତ୍ର କିପି-କାର ବଥା କହାର ମନ୍ଦିର ଦେଇ
ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରକାମାନେ ସମ୍ମାନ ନିପହାର
ପାଇବା ଅବସିରେ ପେହିଁ ପରିଧାନାଳ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
କରିବାର ଜଳା କରିବୁ କିମ୍ବା କାନ
କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା । ଏହି
କାଳର ଏହି କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର
କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର
କରିବାର କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା

ଏମନ୍ତ ସୁଲେ କୃଷ୍ଣହିତର ପାଦ ପଦ୍ମନାଭ ଥାର୍ଥି ନିରାକାର
ଅବସଥାକୁ ଯେତେ ଦିଲ୍ଲି ମହିଳାମ ଏଠାବେ
ଆବଶ୍ୟକ କରିବାର କୁଣ୍ଡଳ ସମ୍ମରଣ ପଦ୍ମନାଭ
ବନ୍ଧୁରେ ନାକ କଳ ଗୋଟିଏ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାମନ୍ତର ଅ-
ଦେଶୀ ଅଧିକ ପରିମାଣ ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ା ଦେଖିବ
ପାରନ୍ତି ଯେବେ ଦେଖିବା ମହିଳାମ ମହିଳାମ
ଏବଂ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରଙ୍କର ପଥୋତ୍ତବ ଉପକାର
ଦେବ ନେହିଲେ କୃଷ୍ଣ ମହିଳାମ ପଦ୍ମନାଭ
ପ୍ରଦେଶର ଲାଲଚାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ କେବଳ ସାଧା-
ରଣ ଥିଲ ନାହିଁ ଥାର୍ଥି ମୋଟିଏ ବାଟ ହେବା
ଅମ୍ବାମାକଳର ଶଳୀ ଦେହାଥିଲୁ କି ଯେତେ
ପ୍ରଜାମାରେ କୁଣ୍ଡଳ ପଦ୍ମନାଭ ଏଠାବେ
ତହିଁ ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ପଶାକି ଅନ୍ତର୍ମନ୍ଦିରରେ ଉପା-
ଦିଷ୍ଟ ଦେବା କଟିଲା । କୃଷ୍ଣ ବନ୍ଧୁରେ ଏ
ପ୍ରଦେଶର ଦେବ ଅନୁମତି ଦେଇ ବୋଲି
ବାକୁ ଦେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ମାର୍ତ୍ତିର ମନ୍ଦିର
ସାମାଜିକ ମାନାମୟ ସମୟାଳକ ତାହା ଲେବ-
ମାନେ ପଦ୍ମନାଭ ଦୁଇ ପାପ ତିନିମୁକ୍ତରେ ଦାୟି
ଦର ଅସ୍ତରିଲୁଣି । ସବୁ ନୂଜି ପାପମୁକ୍ତ
ଦେଇବାରେ ଯେତେ ଅଥ ବିଦ୍ୟ ଦେବ
ଦେଇବ ସରମୋଧ ଦେବ ବି ନାହିଁ ସଦେଖ ।
ଆମେମାନେ ଏବାମ ଆଶା କରୁ କି ଅମ୍ବା
ନବର ନିପର ଲଭିତ ପଦ୍ମା ଅନର୍ଥର ହେବ
ଏବଂ କୃଷ୍ଣବନଦୀର ପ୍ରକୃତ ଉନ୍ନତିର ବାଟ
ଏଠା ଗ୍ରୌମାନେ ଶିଶ୍ରା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ
ଦେବନ୍ତର ନିଜ ଭାବୁ ସଙ୍ଗେ ରକ୍ତମେଷକରିବା
ସାମାଜିକ ଦେବା ଭାବର ଯେତେନ୍ତି ବି ବହୁ ବ୍ୟ-
ପରେ ମୋଟିଏ ମହିଳାମ ପଦ୍ମନାଭ ଦେବାର
ନାମାତ୍ମକାର କୃଷ୍ଣପ୍ରକାଶଟି ବିତିବାରେ ଅର୍ଥ
ଗୁରୁତ୍ୱ ଟାଙ୍କା ବ୍ୟସ ଦେଇଲ କି ଯାଏ ।

ଭ୍ରତରାଜିତ ବିଦରାଳୁ ପ୍ରକାଶ ସେ
ଅନ୍ଧରୀ ବାହିକ ଦୟାଲୁଷ ଟଙ୍କା ଆୟ
ନ ଦେଲେ ସଥାରେବେଳୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେବତାହାତେ
ନାଲହାର ସେଇଁ ଅବାକ୍ଷାପନର ଯଥା କହ-
ମନ୍ଦରାତି ରାଖାଇଗଲାର ଟଙ୍କା ବସ୍ତିବାହୁ ର
ଦେଉଥି ଛାବା ଦେଖାଇଲୁଲେ ମନ୍ଦରାତିକ
ଧଂଦର ଟଙ୍କା ଅପୁରେବାର ଭ୍ରତି ମାତ୍ର
ଭାବା ସେ କୌଣସିକାଳରେ ଦେବ ଏମନ୍ତ
ବରଷା ଦୟାକହୁ । ସୁରବୀ ଓଡ଼ିଆରେ ଭାଲ-

ଦର ଗହୁମେଣ୍ଡ ମଦ୍ଦାତମରେ ପତିଆଲୁଙ୍କି
ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ବାବ କରିବ କୁହେବ । ଏହେବଳ
ଜାଳର ଅବସ୍ଥା ସେହି ଦେଖାଯାଇଥିରୁ କରୁ-
ବେବୁକ ଛୁପଇବୁ ନୁଆନେସେ ଏହା କେବଳ
ପାହିକମାସ୍ତ୍ରର ମହିଳମାଝୁ ଯୋଗିବାର କଣ୍ଠେ ଏ
ହଥିଦ୍ୱାରା ଦୋଷଥିରୁ । ବିଷକୁତ୍ର ଧାରାର
ଆଜର କିମ୍ବା ହେଉଥିରୁ ବିଷକୁତ୍ରର ପ୍ରଜାକର
କିଞ୍ଚି ବିଷପ୍ରକାଶ କାହାର ଗହୁମେଣ୍ଡ <ହିନ୍ଦାଳ-
ଶାର୍ମିରେ କାହା ବ୍ୟୁକରିବାକୁ କିମ୍ବା କରୁନା
ଥାନ୍ତି । ନୀଥ କାଳମାଳ ଖୋଲା କେଇଥିରୁ ବା
ଖୋଲାଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଲାଗିଥିଲା । କେବଳ
ବାରିକମାସ୍ତ୍ରର ପଶନରୀ ଏହି ଅର୍ଥମହିଳା
ଗହୁମେଣ୍ଡର ଏକମାତ୍ର ଦ୍ୱାସ୍ତ ଓ ଛାହିଁ ରେ
ଥେ ମାତ୍ର ରହିଥିଲା ।

ନାହିଁ କମଳା-ମାତ୍ରାର ରେତେ ଲୋକଙ୍କ ବହୁମୂଳିକ ଜଳାଶୟ ରେତେ ଅଛାଇବ ଯେ ରେତେପୁଣେ ହୁଏ ଦେଇଲେ କୌଣସିବ ଏହିରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ଏବଂ ଗ୍ରେଟିନକର ମାମଲାରେ ଜଳେକୁ ସବେଳେ ଯେପରି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତି । ତାହାରେ ନାହିଁ ଆଜୁମା ନ କରିବ କାହିଁକି କହିବ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତ ଏକଥା କବିଜଳା ବାହୁମାନୀ କୁ ଚିନ୍ତାପ୍ରିୟର ସାଧନ ସମ୍ମାନ କରିବ ତେଣେ ପ୍ରକାରର କେଇ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତ ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦୋଷଥର ସମେତ କାହାରେ । ଏହା ଏ ଖୋଲ୍ଯ ବନ୍ଦର ଦେଇଲେ ଦୁଇତିଅଧିକମାତ୍ରା ଯୁଦ୍ଧବିଧାଳରେ କୁଣ୍ଡ ନାହିଁ କବିଜଳା ଥିଲା-ର ତଳକୁଣ୍ଡର ନିରାକାର ମାନ୍ୟମାନର ପ୍ରେତେକିନ୍ତା ଅନ୍ତିକ ପ୍ରହତି କୁଣ୍ଡ କୁଳରମାନେ ପରିବ ଅଜ୍ଞାଯୁ ଜୀବ ବିପତ୍ତି ଅଗ୍ରାହୀ କରି ଅଜ୍ଞାଯୁ ଜୀବ ବିପତ୍ତି ଦେଇଲା କର୍ମବଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଦେଇଲା ଅଭିଭ୍ରାନ୍ତର ଗବର୍ନ୍ମିନ୍ମାନର ସମ୍ମାନରେ ହେଲାନ୍ତି ହେତୁଅବି କୁଣ୍ଡ ନାହିଁ ଏକାକିନ୍ତି ଯତନମାନମାନେ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନକୁ ଓ ଧର୍ମକୁଳମାନମାନେ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନକୁ କେବଳ ଏହି ବିଧାଯିତି ।

ଶ୍ରୀ କବିଥା ସହି କାଳକଳ ଉତ୍ସନ୍ଧି
କପବାରେ ଏକାଦଶ ସମ୍ମୁଖୀୟାଥିଲା ଭାବ
ପାରୁ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେତିମନ୍ତ୍ର କାଳକଳରେ
ଅଭିଭାଗିତମାନ କିମ୍ବା ହୋଇକାନ କେବଳ
କୁ ଉତ୍ସନ୍ଧିତର ପତମାତ୍ରାମ କାଳକଳରେ
ମହିନେ ଉତ୍ସନ୍ଧିତା ଦୃଷ୍ଟିବାର ସମୟ ହେବା
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏତିମାନ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଏକାଦଶ
ଶ୍ରୀ କବିଥା ସହି କାଳକଳ ଉତ୍ସନ୍ଧି

ମୁଣ୍ଡ କାହିଁ ବାହିର ଦିଲ୍ଲିଆଇଲୁ
କଥା କହିଲା ତଳାର ପଥର
କଥାକି କଥାକି ଆଖାନ୍ତିର କଥା କଥା
କଥାକି କଥାକି କଥାକି କଥାକି ।

ତ ୧୭ ରଖ ଜନଶ୍ରୀ ସନ ୪୮୯ ମୟିଜା

କଳନଗୁଣିତା ।

କଣେଷ ଅବସ୍ଥକ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଣେଷ ପକାଇବାର ବା ବାର୍ଷିକାର ପୋଲ କିମ୍ବା ଚରକାର ରାଜ ଯେବେ ସରକାର ବାହାଦୁର ପ୍ରଦ୍ୱାରେ ନ କଥନ୍ତି ଦେବେ ଗରନ ପ୍ରକାମାନେ ଘାତା ସ୍ଵର୍ଗିରରେ ବହନ କରିବାକୁ ପଢ଼ିବୁ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

୩ । ବହନା ନିଧାତାରୁ ମନ୍ତ୍ରେ କଣେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥର ମା ୨୦ ଇଲାକୁ ଲଗା ଅର ମା ୩୦ ଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ପଥ, ସେଇ ରେ ଅନୁଯାୟୀ ଦୂରଗୋଟିଏ ଚିରଶାୟା କାଣ୍ଡ ପୋଲ ଦେବା ଅବସ୍ଥକ । ବାହା ନ ଦେଲେ ତିବୁ କାଳ ସକାରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗମନାଗମନ ପଥରେ କିଶେଷ ବାଧା କରିବ ।

୪ । ସାଧାରଣ ପ୍ରଜାମନଙ୍କର ଶୁଷ୍ରୁତିଧାସାଧେ କେନାଳ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗୋଟିଏ କଳ ଝଲାସେ ନାନ ଦେବା ହାତିଛି । ଏହି କେନାଳ ଅସାଧାରଣ ନିର୍ବଳରଙ୍ଗ ସକାରେ ସାଧାରଣ ଭର ଫଳ ମହମାନଙ୍କ ଶୁଷ୍ରୁତ ଶା କମିଶନର ସାହେବଙ୍କ ବଜୁରରେ ଖଣ୍ଡିଏ ରଙ୍ଗଶାରୀ ଦରଖାସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଦୂରଗ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ଏପନିଲା, ବାହାର ବିଷୟ ଫଳ ଦେବା ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ତୃପ୍ତହାର ପୁଲରେ ନିର୍ବଦନ ଯେ ପ୍ଲାନ୍‌କ୍ଲାବ୍ ସରକାରକାହାଦୁର ଅମ୍ବନଙ୍କର ଏହି ଉପରେକୁ କେତେକ ସ୍ତର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରକାର ଶାନ୍ତି କାହା ଅନୁଦିତ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କାଳେ, ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟ ସଦସ୍ୱ, ପ୍ରଜା ଓ ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକ ମାନଙ୍କର କିଶେଷ ଅନୁଶୁଳ୍କରାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।
୫୦୪୦ ବିଷୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ } କେତେକ ହତିବକ୍ତା ।

କିଞ୍ଚିତପନ୍ଥ ।

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜି କା ।

କଟକ ପ୍ରିୟାଂ କିଞ୍ଚିତକ ସ୍ତ୍ରୀ ୪୮୯୪୭
ପାଲର ଜାହନ ମୁହଁନପଟିବା ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ଏହ ସ୍ଥାନକୁ ବନ୍ଦୀ ହେବାର ଅବସ୍ଥା
କୋଇଥାଏ । ଏଥର ପଦିକରେ ପ୍ରକାଶିତ
ଅଧିକାରୀ ଏହ ଦେବେବୁଟିଏ ଅଧିକାର ବିଷୟ
ମନ୍ଦିରର ହୋଇଥାଏ । ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗାୟ
କଟକୁ ୩୦୮ ଓ ତାଙ୍କମାତ୍ରକ ଏକକ ୧୦୦/
ମୂଲ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କେବାକେ କଟକ ପ୍ରିୟାଂ
ମାର୍ଦିନ ହୋଇଥାଏ ।

କିଞ୍ଚିତକ ଦୋକାନ ଏବଂ ମୋଟାପଳ ପକେ
କାମାନଙ୍କଠାରେ ଗରୁକରେ ପାଇଥାଇବେ ।
୨୦୩୦୪ } ଏ ଗୋଟିଏକର ସଥୀ

ତଥାକ ସେବକାରୀ

ଲୁଗାର ଦୋକାନ ।

ବାବ ଅର୍ତ୍ତବନ୍ଧବ କର କିଞ୍ଚିତା ।

କଟକ ସବର ତୌଥୁବକାର ।

ଏଠାରେ ସବକପକ୍ଷକାର ପରାସମଜଙ୍ଗ କନ୍ଦିଲାକାରୀ ପ୍ରତିକର କରନା ଏବଂ ବିନନ୍ଦ ସୁତାର ଖୋଲ କରିବ ଆହା ଆନ ପ୍ରତିକର ସପ୍ତାମୁଖରେ ବିନ୍ଦୁଷ୍ଟୁଥାଏ । ପାଇଁ ଓ ବନାଇବା ଲୁଗା ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ବରରେ ଦେବେବୁଟିଏ ଅନ୍ତରାଳ କରିବାର ପାଇଁ ଏବଂ ଏବଂ ପରମାଣୁ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ଏବଂ ପରାର୍ଥବନ୍ଧବ କରିବାର ପାଇଁ ।

ଏକରିବର ମଳନ ।

ଦେଶୀୟ ଉତ୍ପନ୍ନଗଭାବ ପ୍ରସ୍ତର ମଳନମାତା ।

ଏଥରେ ପାଇବ କମା ଅନ୍ତଧାଳ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନକ
ପବାର୍ଥର ଲୋକମାତ୍ର ଲାହିଁ । ପ୍ରକାର କଟକ ୧୯୫୦ ଖଣ୍ଡା ଟ ୩ ଅଣା ।

ନୃତ୍ୟ ସାଲବା । ନୃତ୍ୟ ସାଲବା ।

ଏହା ୫୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ୨ ପ୍ରକାର
ବିଲମ୍ବ ମରିବାର ପ୍ରସ୍ତର । ଏହା ବ୍ୟବକାର
କଲେ ଶବ୍ଦରରୁ ପାଇବଦୂଷିତ ବକୁଦୋଷ
ବର ଶାସ୍ତ୍ର କରେବ ହୋଇଥାଏ । ପାଇବ ଥା,
ଶର୍ମି ଥା, କାଳ ଥା, ବେବ ଓ କାଳ
କରିବର ଥା, ଶାଶ୍ଵତ ଥା, କାଳ ଥା, କାଳର
ପୂଜ, ବୋଗୁ ବାଟିଲ୍, ଅଳ୍ପିଲ୍, ପ୍ରକଟିଲ୍
କରିବିଥା, କାଶ, ପ୍ରସ୍ତରାଣ, ପ୍ରସ୍ତରାଣ,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଆତୁକୋଟିକାଳ୍ୟ ଏହ ଉତ୍ତରକ କୁଣ୍ଡ
କରିବାର ଶାସ୍ତ୍ର ଏହ ନୃତ୍ୟ ଅବମ ହୁଏ ।

ଲାମର ଫେଲ ।

ତାକୁ ଉତ୍ପାଦରେ ମାନର ପ୍ରସ୍ତର ଫେଲ ।
ଧକଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ବେଗର ସେବେ କଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦ
ଆଏ ତେବେ ଘାତା ନାମ । ମନର ଫେଲ
ଅମେମାନେ କରୁ ବନ୍ଧୁରେ ଓ ବନ୍ଧୁ ବ୍ୟପରେ
ପ୍ରସ୍ତର କରିଥାଏ । ଘାତା, ଘାତା, କୁଣ୍ଡିଆ,
କୁଣ୍ଡ, ପ୍ରଦ୍ୟାମ, ଧକଳ, କୁଣ୍ଡ, କରିବିଲ୍,
ରହ୍ୟାକ ବେଗର ମହେଶ୍ୱର ଏହା ବ୍ୟପର
ଯେବେ ପ୍ରବାର ଥା ଅଛି, କର୍ତ୍ତା ଏହା

ମୁହଁପ୍ରବାରେ ଉପହାର ଥାଏ । ପ୍ରତି ବଜ
ଦୋତର ଟ ୧୯ଟା ଓ ଶେଷ ବୋଇଲ
ଟ ୧୯ଟା ।

ପାଇବ ଅରମ ନ ଦେବେ ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେରଣ
ଦୟାପକ । ବଳକାର ବେବ ଗୃହୀତ୍ୟା ପ୍ରିୟ
କୁ ନେବର ମୁହଁରେ, ଏ, ଦୋଷ, କେମିଷ୍ଟ୍
ଲାହାର ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ହୁଏ ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ବୋଇଲ ଟ ୧୯ ବା,
ଧାରା ୧ ଅଣା । ଡଳକ ଟ ୧୦୦ ଅଣା ।

ଉପରଲିଖିତ ସାଲବା ।

କଟକ ପ୍ରିୟାଂ କିଞ୍ଚିତକ ଦୋକାନ ସବେ
ବିନ୍ଦୁ ଦେବେଥାଏ ।

ମଳକ ଏବଂ ସେବକ ଟ ୧୯ ।

ନିମନ୍ତରିତ ପରାମର୍ଶ ଅଗଧମାନ ଥମ ଅନ୍ଧ-
ଧାଳୁପୁରେ ବିନ୍ଦୁ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତର ଥାଏ ।
ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାରେ କରୁ କଲେ ଥାଇ
ପାଇବେ । ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାବମା-
ସଲ ସହିତ ମଳକ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେବକରିଥ୍ୟ
ବହୁତ ଅଗଧ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପଠାଇବ ।

କୃପା ରବ ।

ଏହାକୁ ସେବକ କରେ ଅଜ୍ଞାନ, ଅନ୍ତରାଳ,
ଅମାଦିଶାର, ରାଜାକର୍ତ୍ତା, ପ୍ରଦ୍ୟାମ, ଭାକର-
ମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ, ପ୍ରକାର ଅନ୍ତରାଳ ଓ ରହ୍ୟ
ମୁହଁ ଦିଲ ହୁଅର । ମା ୨ ଧ ୧୯୮୧ ।

ବିଜ୍ଞାନ ରବ ।

ଏଥରେ ବିଶିଳ ପ୍ରକାର ମେହ, ତେବେ
ପ୍ରବାର ମୂଳାବାବ, ଅଣ୍ଣି, ମୃଦୁବଳ, ଥୋମ-
ରେବ ଓ ପ୍ରବର ଦିଲ ହୁଅର । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨୦
ଟାକୁ ୧୨୮ ଟା ।

ବିଜ୍ଞାନ ପୁର୍ଣ୍ଣଗନ୍ଧେବୟ ।

ବେଗାପିଷ୍ଠ ବେଗାପିଷ୍ଠ ମୋଦକ ।

ନିର୍ବେଳୀ ନେବେ ଏ ମୋଦକ ସେବକ
କଲେ ଦିଲ ବର୍ଣ୍ଣ କରୁ ଏ ପରାମର୍ଶ ଉତ୍ତର
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ । ବେଗା ପରେ—କଷତ୍ରପ୍ତ୍ର (ବାହାର ବର୍ତ୍ତ-
ପତଳ), କୁଣ୍ଡମ୍ବ, ମନେଶ, ଅନ୍ତମପ୍ରକାଶ, କୁଣ୍ଡ-
ମୂଳ, ଧକଳକ ପ୍ରବର ନାଲା ରେବ କଲ
ହୁଅର । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨୦ ଧ ୧୯୮୨ ।

ଭାକାର ଅସୁରମ୍ବା ବରାକା ।

ବରାକା କଟକ ଏ ପରାମର୍ଶ ଉତ୍ତର
ବରାକାର ।

କୁଳାଳ ପାତାଳ

ସାଗ୍ରାନ୍ତିକମନ୍ଦୁ ଦୟାପତ୍ରିକା ।

८०६

ପାଇଁଜ୍ଞାନ ଦେଖରେ କଂସନ୍ମାନେ କେ-
ତମାସ ଗା ୨୭ ଉପରେ ତୁମ୍ଭ ସୁଧିରେ
ତୁମ୍ଭଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଥିବାର ପମାଦ ଅଧି ପଣ୍ଡ ।
ଦେହବଦ୍ୟ ଡେବଲ ଦେଲେ ମିଆରେ ବିବ-
ବଚୁ ମାତ୍ର ଜଳ ଦୟରେ ଦଶବଦ୍ୟ ବିଶ୍ଵା-
ଶୁକ୍ଳ ଜପରେ ଜୟନ୍ତି ବର ଯଜ୍ଞ । ଏହି
ରେ କଂସନ୍ମାନଙ୍କର ଜ ୨ ଏ କର୍ମଶିଳ୍ପ
ଏହି କି ତାଙ୍କ ଦେଖି ତେ ଓ ଜ ୩ ଏ
କର୍ମଶିଳ୍ପ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଆହୁତିହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । କେ ପଶୁ କ ୮୦ ର ଲେବ ମର
ପତମ୍ଭବାର ଏଥିତ ବୁଝ ।—ମିଥିବ କାନ୍ତ
ପତି ଜଣନ୍ତି ମୋର ଅଧିକ । ବର୍ଷମାତ୍ର
ଦେହବଦ୍ୟ ମିଆରେ ଅତିର ଅଶ୍ଵରବ
ଦେବ ଅଛନ୍ତି ।

କୁଳବର ଅନୁଷ୍ଠାନିକାର୍ଡ୍ ଏ ସ୍ପ୍ରାକ୍ଟର୍
ରେଣ୍ଟ ଟେଲିକାର ଗୋଟିଏ ଯାଉ ପାରେ । ତିଳ-
କେଣ୍ଟ ଉମିଶ୍ରବଳ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖି ହୃଦୟରୁ ବାହାର
ଆଇଥିଲେ । ମହି ରାତର ଛିନ୍ନବଳ
ସାହେବ ଓ ରାତାଙ୍କ ପାତେ ଜଣି ବାହାର
ଗଲେ । ହାଇସଲ ସାହେବ ଏକା ରହିଥିଲୁବା ।
ବେ ଅଟିକାର ଯିବେ ହାଇସଲ ସାହେବ ଏଥୁ
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଦୂରପୂର ଫଳକରୁ ଯାଇଥିଲେ
ଗୋଟିକ ଘରରେ ତିଦାରକ କିମ୍ବା ଦିନର
ମଧ୍ୟରେ ବାହାର ପ୍ରସିଦ୍ଧେ । ପ୍ରକାମନେ ବାହାର
ଶିଳ୍ପିଶିଳ୍ପୀ ପ୍ରୋତ୍ସାହନରେ ମାତ୍ର ହେଠାନରେ

ନୋହିଁ । ଅମ୍ବାର ଦିଲ୍ଲୀର ସେ ସାହେବ ଜଳି-
କର ଅମଲର ତତ୍ତ୍ଵର ପତି ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦୁଃଖଜୀବୀ ।

ବର୍ଷମାନ କେବେଳ ଦେବେହ ସ୍ଥାନରେ
ଜାଗ ଦୂରିତ ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାରୁ ସାହୁଧି
ଚାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ସେଠା କଲେବୁରଙ୍ଗ ପ୍ରାର୍ଥନ
ମଧ୍ୟେ ଅମ୍ବମନଙ୍କର ଲୋହୁରୁଷ ଶବ୍ଦଶ୍ଵର
ଟେକ୍ୟୁନ୍ଡର କା ଦ୍ୱାରିତଙ୍କର ମଦ ଜଳା ଟେକ୍ୟୁନ୍ଡର
କା ହାରବଙ୍କର ଗଣୀ ଟେ ୧୦୦ କା ଦେବ
ଦାନ ଦିଲାପନୀୟ । ଅପର ଦୟାନନ୍ଦ ଲେଖନ
ମାନେ ଏହ ସାହା ଦତ୍ତ ଦେବା ପତ୍ରରହାନ୍ତି
ପତ୍ରରହାନ୍ତି ପତ୍ରରହାନ୍ତି । ଅମେରାଜେ ଏ କର୍ମ
ଦିଲାପ ଅନ୍ତର ବର୍ତ୍ତତ ଅବଳତ ଦେଲୁ ହେ
ତେଣାତୁ ଗାନଚେରର ଜଳା ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ଟେ ୧୦ କା ଟେକ୍ୟୁନ୍ଡର ପଦିବାର ସମ୍ମାନ-
କଳୟାନ ଏହ ସାଧିଗାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ପଠାଇ
ଅଛିଲୁ । ଅନ୍ତ ଦାନ ମଦା ଦାନ ଥାତ୍ତ ଓ
ଦାନଚେରର ଜଳା ତେଣାରେ ସବୁ ପ୍ରଥମ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୋନ ନେବେ ବଡ଼ ପ୍ରଗଞ୍ଚମାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିଅଛିଲୁ । ଦାସିବରେ ଗାନଚେର
ରଜାର କବାନ୍ଦା ତେଣା ଏହ ଅଜ୍ଞାନ
ପ୍ରଦେଶରେ କିମ୍ବାକିମ୍ବାର ଦେବାର ଅମେରା-
ଜେ ଦେବେହ କର୍ତ୍ତା ଦେଲ ଦେଖି ମନେ
କରିଥିଲୁ ଏ ତେବାକାଳ ୬ ମୟୁରହଙ୍କର

ସୁରୀୟ ମହାଶୂନ୍ୟ ଦେଖିବୁ ତୋପାଇ କାମ
ଏହି ଶକ୍ତା ଜ ପ୍ରତି ବିଭିନ୍ନରୁକୁ ।

ଦାଉବୋର୍ଟର ମାନ୍ୟବର ଜଳ ପ୍ରକଷେପ
ବାଦେବ ଗତିଶ୍ରୀ ହ ଶୁଣିବାର ସତ୍ତରେ ଏ
ନିରାକାର ପତ୍ର ଶକିବାର ଦୋଷବାର ଏବଂ
ମନ୍ଦିରବାର ଏହି କିନଦିଲ ଏଠା ଦେବାଶ୍ରମ-
ଅଦ୍ୟାଲକ୍ଷ ବଢ଼େଇମାନ ତଥାରିଖ କର ଯେହି
ମନ୍ଦିରବାର ସତ୍ତରେ କଲିବିଲାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦିଲେ । ଯାହେନ ପ୍ରଶଂସିବ ପ୍ରଥମ ଦିଲ ପ୍ରାଣ
ଓ ଶ ଦୀ ଦାଳ ମହିତଳକ କିଛଟିଲେ ବସି
ଦାହାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସବ ଦେଖିଲେ
ଏହ ତହିଁ ଉତ୍ସାହ କଳ ସାଦେହଙ୍କ ମିଥିଲରେ
କେତେବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ତେଣେରେ କହେମ
ଶୁଦ୍ଧମାନ ଦୂମଗ କର ଗୁଣ ଗଲେ । ଦୁଃଖୀ
ଦିନ ମହାପଞ୍ଜିଖାଲା ନୌଜିରଖାଲା ମନ୍ଦିର-
ବିଦେଶ ପ୍ରଦୂର ତଥାରିଖ କଲେ ତୁମ୍ଭ ଦିନ
ମନ୍ଦିରକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ହେତୁ ଫଣ ଜଳ ସାଦେ-
ହଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ । ପରିଦିନ ବିଦେଶ
ଶେଷ ପଥ୍ୟରୁ ତଥାରିଖ ହୋଇଥିଲୁ । ଯାହେ-
ବିଜ୍ଞ ସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭକିର ଦିଦ୍ସୁଦାର ବିଶେଷ
ଅମଲ ତୁରୁପ ଆରି ସମସ୍ତ ମନ୍ଦିରମାର ଓ ବିଦେ-
ଶରେ କିମ୍ବା ଜଳକ ମହାପଞ୍ଜିଖାଲା କରୁ
ଚାପେ ରବନ୍ତି ବରଥିଲେ । ମାନ୍ୟବର ସାଦେହ
ବଢ଼ ଧୀର ଓ ପାତ୍ରପ୍ରକୃତିର ନୌଜି ତଥାର
ଦୁର୍ଦର୍ଶକ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ପ୍ରାତି ଓ ଉତ୍ସାହ

ମୋରମୁଖେ । ଅନୁମାନ ହୁଅଛି ଏ ଅନାଳତର
ବାର୍ଷିକ ଦେଖି ହନ୍ତୁମୁଁ ମୋରଅଛନ୍ତି ।

ଏବେଳ କଷିତ୍ ପ୍ରତ୍ୟୋଗୀ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ
ତେଣୁ ହଜାରୀରୁ ଅଭଗହୋଇ ମଧ୍ୟମାଳିବାର
ଶେଷ ହେଲା । କଷିତ୍ ବାହୀ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ
ଯଥେ ତିବ୍ବ ଦୂରାବସହିତ ଏହି ପ୍ରତିବର୍ଷରେ ମାତ୍ର
ଥିଲେ । ଏହି ଉପରାଶରେ ଅମ୍ବମଳିକ
ବାର୍ଷିକପୃଷ୍ଠର ଦୂରାଲଗୁଡ଼ରେ ଗର୍ଭଗିବାର ଓ
ଦୂରାର ସାମାନ୍ୟକାଳରେ ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀମୋହନ
ଚନ୍ଦ୍ରତୀ ଓ ବାହୁ ଚନ୍ଦ୍ରତୀ ଫୁଲକାଯୁକ୍ତ
ବାହ୍ରାଧିନ୍ ବିଷୟରେ ଦେଉ ପ୍ରତାନ କର
ଥିଲେ । ଶର୍ଵାଭାବାରୁ ରବତାରାତ୍ରିକ ଦର୍ଶକ-
ବ ସଞ୍ଚାର କରି ଅଥବା ବୋଲିଥିଲା । ଚନ୍ଦ୍ରତୀ
ବାହୁଙ୍କ ବାହ୍ରାଧିନ୍କ ପରିଚୟ ଅମେରାତେ
ସୁନ୍ଦର ଦେଇଥିଲା । ଏହି ଏକଳ ପ୍ରେମମାତ୍ରେ
ମହୋରକେଣପାଇବାକାଳର କଥା ଶୁଣିଗାର
ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଦେଇଁ ବିଦ୍ୟା
ଧର୍ମରୂପଙ୍କ ଏହି ମେହି ବିଦ୍ୟାର ଉପର ଲୋହବ
ମଳରେ ବଦଳୁଳ ଦେବ ଏହି କର୍ମମାତ୍ର କଥା
ଲବଦ୍ଧକୁ ଦେଖି ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟର ଦେଇଁ
ଥିଲେ । ଏହିପୃଷ୍ଠରେ କରଣ ଦୟାପୂର୍ବ
ଦ୍ୱାରା ଏହି ସ୍ଥାନମୁକ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।
ପ୍ରେକ୍ଷକ ଭାବୁ ଏହି ଅମ୍ବମଳିକ ଦିକ୍ଷତ୍ତୁ ଲା
ପଠାଇ ସଙ୍ଗବେଳକରେ ମୟାରକ ଓ ସେବକରୁକ
ମହିକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ ଉତ୍ତରଧର୍ମ
ଶର୍ଵାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲ୍ଲୁ ଏହି କର୍ମମାତ୍ର
କର୍ମକର ଓ ଶାଶ୍ଵତପର ଅପର ମନ୍ଦିରର
ଦେଇବର ଆଶମୂର୍ତ୍ତି ଅବଳମ୍ବନ ଦେଖାଇ ପାଇଥିଲୁ ।
ଅମ୍ବମାନେ ଅକ୍ଷକର୍ତ୍ତୁ ଓ ଦୂରାର
ଏକପୃଷ୍ଠରେ ମୀରଂଜା ଦୂରାବାର ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଦେଇବ । ଏମନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମର ବିଷୟ ମେ କେବେ
ଦେଇବ ମନ୍ତ୍ର ଅବଶ୍ୟକ କରି ଅଛି କିମ୍ବା ବ୍ରାହ୍ମକ
ଶର୍ଵା ଅଛି ।

ଦୂରପରିବହନ କରିବାର ଦେବୁ ତଳିତର୍ବର୍ଷ
ଭବେଷଣଗୁଡ଼ ଦୂରଶୀଘ୍ର ଦେବ । ଏହି ଉତ୍ତର
ଅର୍ଥ ସଙ୍ଗେ ସହାଯ ଓ ସେବକ ମନ୍ଦିର
କୁଠ ବିଦ୍ୟାର ସାମାଜିକ ଦେଲେ, ପ୍ରକା
ଶାସନ ଏବଂ ମନ୍ଦିରପାଇଁ ଏବଂ କହି ପାତ୍ର
ଶିଖାରେ ଶାମରେ ଅଛି । ଏକ କାହିଁ ଏହି
ବାହାରରେ । ଏକର ଏ କରାରରେ ଅକୁ
ରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟମ ସ୍ଥାନକ ହେବାର ଛାତର

ଦୂରଗୁଡ଼େ ଅବମ୍ବନୋଇଥିବା । ତେଣା ପରି
ସମ୍ପଦକ ଓ ନିର୍ଭଳ ଧର୍ମରେ ଏବେବୁଦ୍ଧର
ସମୟକ ଶତ ଶିଖାକ ହେବା ଚତୁର ସତ୍ୱ
ବ୍ୟାଧାର ବୋଲି ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଜଳ
କବେଳେହେତେ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ଏକ ମାସ
ମଧ୍ୟରେ ଏମାନଙ୍କୁ କିମ୍ବା ଯୋଗିଥିଲୁ
କିମ୍ବା ବର୍ଷା ହୁଅର ସେ ଜୀବାଧାରାଙ୍କେ
ସ୍ଥାନର କବେଳନା ଧର୍ମର ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କେତରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ବୋଲିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଉତ୍ସାହରୁ ପରି
ପିନୋହି ପୁଅକ୍ଷ୍ଵାରୁ ଉତ୍ସାହରୁ ସାରି କୁଣ୍ଡଳ-
ଶବ୍ଦବାରୁ ସେହି ଉତ୍ସାହରେ ସାର୍ଥକାରୁ ସମ୍ମୁଖୀ
ମାୟହାର ପରିଷକର ହୋଇପାଇବେ ଏହାର
ଆଶା ହେଉଥିବା । ଶେଷ ଲକ୍ଷିତ କବେଳନାରେ
ଶିଖାଦନ୍ତର ରାଗନ ଅଧିକ ଅନ୍ତର୍ଭଳ ବୋଲି
ହୁଅର । ଏହି ପଢ଼ିବ ବୁଦ୍ଧିବାରୁ ଜଣିଯାଏ ଯେ
ଶିଖମନହୀୟ ବିଷ୍ଣୁମ ଜନ୍ମର ଆଲୋଚନା । ଏହି
ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନମାନକର୍ତ୍ତା ଜୀବ
ଚର୍ଚା ଏଥିର ଉତ୍ସାହରେ ଅଧିକ ଉତ୍ସାହ ଓ କର୍ତ୍ତମାନ
ତେଣାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଅଧିକ ଫିଦ୍ୟାଳୟ
ଏବଂ ଏକପଥର ଅଧିକ ପରିଦର୍ଶକ ରହିଥିବା
ଏବଂ ଯେତେ କରିବ ମନ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭଳ
ବର୍ଷକୁ ଡାକମାୟିର ସହିତ ଟାଙ୍କା ସହିତ
ଏହା ବର୍ଷକୁ ବେଗାର ବିଚିତ୍ର । ଏହିକାର
ନେଥି କିମ୍ବା ହୋଇଥିବ ଏବଂ ନନ୍ଦାଚିତ୍ର
ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ତେଣା ଶିଖାଦନ୍ତର ପ୍ରକାଶ
ଦେବତା ରଧାନାଥ ବାହକୁ ପୂଜା କରିବ
ସଙ୍ଗେ ସଂଘକା ଓ ବାହିବାରୁ ଅସ୍ତରିଦିବ
ଓ ବିଗୋଚିତ୍ର ସଜ୍ଜିତ ବାହାର ବୋଲି ବୁଝ
ସାଜିଅଛି କହୁପାଇଁ ଅମେମାନେ ତାହାର
ରୁଚିର ବୋସ ଦେଇ ନ ପରୁ ବାରଙ୍ଗ ମନ
ଦେବତାର ପୂଜା କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତମାନ
ଏହି ଏହି ତେଣାର ଗାଇବାଧାରର ମେଟ୍ରୋ
ଅଛି ଅଛି । ବିଜ୍ଞାନେ ପାଠ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗର କେବଳ
ବ୍ୟାଧିମରେ ଏଥିରେ ଅନେକ ବିଧ ଧର୍ମ
କରି ଥିଲା ରହିଲା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ପ୍ରେସ୍‌ରେ

ମେଳମୟୁର କଥା ଖାସଗତିକର ପ୍ରକଳନ
କେ ଦାରୋଟୀର ଯେଉଁ ମୋହରୀର
ବା ଏହି ବିଦ୍ୟୁତୀ ମହିଳାର ପରି ଲାଭ କରି
ଅବଶ୍ୟକ । ସେଠା ଖାସଗତିକର କୁରୁକ୍ଷର ବଳେ
ବସୁହେ ଅଧିକ ଜମା ଥାଏ ତେବେଳୁ ପ୍ରକଳନ
ହେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବେଳ୍ପାରେ କିମ୍ବା ହେ

ଦେବାମ ଅହାନ୍ତର ସାମାଜିକ କେନ୍ଦ୍ରେ ।
କିମ୍ବା ଅଧିକାରୀଙ୍କର ପାଦମାରେ ଅନ୍ତର ମୋଦମା
ହୋଇଥିଲ ଏହି ପ୍ରକାଶନେ ଉଠିଲେ ବାହୁ
ମିଶର୍ ମେମୋରିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୩୫୦୦୦
ପ୍ରକା ୨୭୦୦ ଲମ୍ବର ଅଣିଲ ହାଇକାଟରେ
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦେ । ମୋହିର ମୋଦମାରେ
ହାଇକେଟର କିମ୍ବା ବହାପାତ୍ର କେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୋଦମା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୧୯୦୦୦
ମୁଗ୍ଧାରୁ ଅନ୍ତମାଳ ଦ୍ୱାରା ସେହିପରି ଦେଇ
ହୋଇଥିଲ । ଅବ୍ୟ ମେବଦା ଚିତ୍ରାନ୍ତକୂପ
କିମ୍ବା ଶାର ନାହିଁ କାରଣ ଅପିଲାଗଙ୍କେ
କେତେ ଖଜଣା ଦେବାକୁ ବାଧୁ କହିର
ପ୍ରମାଣ କେବା ମିଶର୍ ପାରିଗାର୍ ମୋଦମା
ଫେର ପାରିଥରୁଣ୍ଟି । ଏହି ହାଇକେଟରର
ଯେହି କାହାରିର ପାରିଥରୁ ଉଠିଲେ ପ୍ରକାମାନ-
କର କାହା ମୁଁ ହୋଇଥିଲ । କାହିଁଗାର୍ କରିବେ
କରିବେ କରିବେଲେ କି ପ୍ରକାମାନକାରୀରେ
ଯେହି କର ମାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ-ଏହି କାହା କରିବେ
ବୟ ବିଷୟକ ସକ ୨୮୨୫ ସାଲର ବଜ୍ରାୟ
୫୦ ଅନ୍ତରର ବ୍ୟାନ ଅନ୍ତରାବେ ଦୋର
ନାହିଁ ଅଛିବି ସେ କମା ରହ ପରିବ ନାହିଁ
ଏହି ଅନ୍ତରବ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରମାଣ କେଇ ଉତ୍ସବୁ ପ୍ରତି
ରହିଥିବ ଖଜଣା କେତେ ହେବ ଅବାର
କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରାବେ କାହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେତେ
ସେଇ କିମ୍ବା ସମ୍ପରେ ଜଣୀ ପଞ୍ଚବୁରେ
କିମ୍ବା ଅନ୍ତର ବ୍ୟାନିକ ଆନନ୍ଦବ୍ୟ ଏହି
ଅପିଲର ଝର୍ଣ୍ଣ ଅପିଲାଗଙ୍କେ ପାରିବେ
କିମ୍ବା କାମାନ୍ତର କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ପ୍ରକାକ
ପଞ୍ଚବୁ ଏଗେବିବିନାର କର୍ବଳକଷ୍ମୀଙ୍କ ପ୍ରକାର
ଏହି ସେ କିମ୍ବା ପଞ୍ଚବୀଯ ଉପରିଭାବର
ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶକ କରିଥିଲେ
ତହାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପିଲ ଅବାର ପ୍ରତିକାର
ନାହାନି । ଅନନ୍ତର କିମ୍ବା ସମ୍ପରେ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତର କେବଳ ଖଜଣାନିକର ଖଜଣ
ପଞ୍ଚବୁ ନୃତ୍ୟ ଜନବାହନମାହାରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ
ମାତ୍ରକ ଅନ୍ତର ପଞ୍ଚବ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ
ଦରତ ଓ ମେହିଁ ହାରିବରେ କାହା କମିତି
ଯେତେ କର ବନ୍ଦବାର ମାତ୍ରକ କରିବାକୁ
କରା କାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ କାହା କରିବାକୁ
ମାଧ୍ୟମର ପ୍ରକାଶ କାହାକୁ କରିବାକୁ
ଅଜଣା କୁହି କୁଳ କୁତ୍ତବ ନାହିଁ ଯେତେଠାରେ
କେବେବ ନାହାର କି ପଦମୟାର କୁତ୍ତ
କରିବାକୁ ହେବିଥିର ସେ କୁତ୍ତର କାହାକୁ

ତନୁଜାର୍ଥସ୍ଥିତ ମାହାଲ କା ପରିଗଠା ଜମା
ଦୂର ଘଟିଛି ଭୁବିରୁ ଅଳେଇ ଦୂର ଦେଲେ
ଧେଇ ସେଠାର ପ୍ରତିକର ଅଳଖାର ଦର
ଦେଖାଯିବ । ଥର ଜମାବନୀ ଭାଙ୍ଗଇରେ
ମନ୍ୟ ବିବରଣ ଲେଖା ଦେବାର ଅବଧିକ ।
ସେ ସ୍ଵଳେ ଆଳନରେ ଲେଖା ଶୁଣ କି ଜମା-
ବନୀ ପ୍ରଗତି ଦେବା ଭାଙ୍ଗଇ ଗୁରୁ ମାସ
ମଧ୍ୟରେ ତହଁ ଲାଗୁ କମା ଏହି ବୋଧିଷ
ତହଁର ଅପରି ଥିଲେ ସେ ତହଁର ଲାଲଶ
କରିବ ସେ ସ୍ଵଳେ ଜମାବନୀରେ ସବଳ କଥା
ପଳାଇ କର ଲେଖା ନ ଦେଲେ ସେ କଥିବ
ତହଁର ଅପରି କଥାବ ? କେବଳ ଅମ୍ବି
ବନ୍ଦୁ ଉପରେ ଏତେ ଟଙ୍କା ଅଳଖା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଲ ଏତବ ଲେଖା ଦେଲେ ପ୍ରଜା କିନ୍ତୁ
କିମି ପାଇବ ନାହିଁ । ସୁରଗଂ ଜମା ଦୃଢ଼ିର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାରଣ ଲେଖା ଦେବାର ଉଚିତ ।
କନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାମନେ ଏ କର୍ମରେ ହେଲା
କର ପ୍ରକାମାଦକ ପ୍ରତିକାରି ବ୍ୟାଯାମ
କରାଇବା ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଛି ।

ଅମେନ.କେ ଏହାକୁ ଅଗା କିର୍ତ୍ତୁ ବାଜରକୋର୍ଟର ଏହି ନିଷ୍ଠା ପାଠ କରି ବନୋବସ୍ତୁ ଦାବିମାଳାକେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଧୂଳିଟି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଶୀଘ୍ର କରିବେ ଏହାଗର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ମଞ୍ଚ ବନୋବସ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପରି ଉପେକ୍ଷା ଦୃଷ୍ଟି କରିବେ । ବନୋବସ୍ତୁ ଦାବିମାଳାକେ ଯେବେ ଧୂଳିରୁ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉଚିତମରେ ନିର୍ଧାରି କରିଆ ନେବେ କେବେ ପ୍ରକାରର ଏହେ ଅସନ୍ତୋଷ ଏହି ଗର୍ଭମେଣ୍ଟରେ ଏହେ ଖର୍ଚ୍ଛା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଏହି କଟକ ଓ ଖୋରଧା ଆସମିକାଳ ବନୋବସ୍ତୁ ପରିକଳେ ପ୍ରକାମାକେ ବେଳେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲେ ମାଠମାକେ ତାର୍କାର୍ଣ୍ଣ । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଖେଳିବୁ ହୀଏ ପରେଇ କରିବାକୁ ହିତି ଅପଣେ ଓ ଜାଗାପରିବାଳୀ ସଥି ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥ ଏହି ମୁହାର ବିଶାପାଦ । ସରକାର ସଙ୍କଳରେ ମମଳ ଲଭିତା ଏ ପ୍ରବେଶର ନିରବ ପ୍ରକାରର ବାର୍ଷିକ କୁହେ ଏବି ସେ କୁଆଟି ମଧ୍ୟ ଭଲ ଦିପିଲ ଲାହି । ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଲାଗ ଛିପିବ ପ୍ରକାରର ମୁହୂର୍ତ୍ତାକ ଫେରି ଶୁଣିବା ଏହି ହିତର ସବ୍ୟଦସ୍ତୁ କରିବା ଏବି ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଜାତ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ।

ଓଡ଼ିଆଲେଟ ଚାର୍ଟ୍

ବିଜ୍ଞାନ

ପଟଳାଳୀ ସମ୍ରକ୍ଷରେ ତିଙ୍କ ଲଜ୍ଜିନ୍‌ଯୂଦ୍ଧ
ବାହେବ ସବା କହାଥିଲୁଛି ଗାହା ଅନୁର ବଚାତ
ଅଟର । ସେ ଲେଖିଥିଲୁଣି କି ବର୍ଷାକଳ ତା
ଦାର ଦିବର ନାଲମାନ ମୁକୁଳା ରହିବାରେ
ପେଇଁ ବ୍ୟୟ ଦେଇଥାଏ କବ୍ରାର ନାଳ ଶତ
ସବ ତିର୍ଯ୍ୟ ମାଠ ଉନ୍ଦର ନାହିଁ । ଅନ୍ତରୁ ଲମ୍ବିନୀ
ବାହେବଙ୍କ ପୂର୍ବେ ପେଇଁ ସିଦଳ କରମ୍ପାଣ୍ଡ
ଏ ଜଳର ଅସେସ୍‌କ ଏବ ଯାହାକ ହାତରେ
ନାଳ କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ସମ୍ମକ୍ଷକ ଥିଲ ସେମାନେ
ସମସ୍ତେ ସନ୍ଧାନକ ଲେଖିବାରୁ ଏହି ସଫାଇ
ନାଲମାନ ପ୍ରସ୍ତର ଦୋଇଅଛି । ଏପରି ଦୋଇ
ପାରେ ସେ ଦେଶର ଶାତ୍ରବିକ କଳ ବାହାର
ଯିବାର ବାଟ ନଦୀରୁ ଅଛି ଅନ୍ତରୁମେ କୌଣସି
ବର୍ଷ ସଫାଇ ନାଳ ରିଲା ଫଳବଜୀ ଦୋଇ
ପାରେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ବର୍ଷ ଅଧିକ ବସ୍ତି ହାତରେ
ସେ ବର୍ଷ ସାରି ହୃଦୟ ନାହିଁ ଏବ ଅଧିକାଂଶ
ଭୂମିର କୃତକର ହୃଦୟ । ଯେବେ ବିଶ୍ଵରବ
ବିଶ୍ଵ ଏହି ଦୋଇ ଥାଥାନ୍ତା କି ଯେତେ
ରେଳେ ସାଧ ରଗ ପ୍ରକାଶର ଉପବାର ସବାହେ
ସଫାଇ ନାଲମାନ ବନ କହିବା ଆବଶ୍ୟକ
ରେହେବେଳେ ସେମାନ ମୁକୁଳା ରଜ୍ଞିବ
ଭାତି ତ ନା ତେବେସେ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ
ସନ୍ଦେହ ନ ଥିଲ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କଥା ଏହି
ଏହିତିମ୍ବୁ ସଫାଇ ନାଳ ବନ ବର ଦେଇନେ
ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରକାଶର ସବଦା କ୍ଷତି ହେବ ଏହି
ତଥାର କିଛି ଅନ୍ୟା ହେଉଥିଲେ କେବଳ
ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ତାହା ଯାଏ କରିବ । ଦେଶର
ପ୍ରକାଶର ସଫାଇ ନାଳ ବନ ବରିଗାର ଅବ
ଦେବପରୀତ ବଜାରାର ପ୍ରକାଶକ କିମ୍ବା
ଅନ୍ତରୁମ ଦୋଇଅଛି ଯେହେଲୁ ସେହି ନାଳ
ମାତ୍ର ବନ କରିବାର ମନ୍ଦରଳ ପ୍ରକାଶ ଦେବକ
ମାତ୍ରରେ ଏହି ମହିମାପ୍ରକାଶ ରହିର ପ୍ରଜାହାତ
ନମିତ ପରିମାର ଥିବେଥିଛି । ତିଙ୍କ ଲଜ୍ଜିନ୍‌ଯୂଦ୍ଧ
ଏହି ସମ୍ମ କଥା ରୁ ପାଠକମାନେ ଅଳ୍ପାୟା-
ସରେ ବୁଝି ପାଇବେ ସେ ପାଠକନାଳୀର ମୁକୁଳ
ମେ କେମନ୍ତ ଯୋଗିବା ସହି କରିଅଛନ୍ତି
ସେ ଗର୍ଭମେଷଦ୍ଵାରା ଦେଇଥିଲୁ ଯେ
ପାଠକନାଳୀ ନାଲସକଷ ଦୁର୍ବି କରିଦେଶିଥିଲେ
ଦୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ସିରର ବର୍ମପ୍ଲଟ
ଅନୁଷେଧରେ ଦୋଇଥାଏ ଏବ ଏହାହାର ଅବ
ଲେବର କଥ ହେଲେ ଦୋଇ ଧାରେ ମା

ଅୟବ ଲେକର ଦୁଃଖାର । ଏପର ସେ ଗବ୍ରୁ-
ମେଣ୍ଡକୁ ସର୍ବ କର ଦେଇଅନ୍ତରୁ ତିଳାଳ
ବନ କଲେ ପଛେ ଯେଉଁ ଅନିଷ୍ଟ ମହିନା
ଜହାପାର୍ଶ୍ଵ ଦେଖାଇ ମହିନାମାର ଯେତ୍କୁ ଜବାବ-
ଦ୍ଦି ଦେବ ଲାହୁ । ଏପର ଅବସ୍ଥାରେ ଗବ୍ରୁ-
ମେଣ୍ଡ ଯେ ତ ହାଲ କୁତୁଳ ମନ୍ଦରେ ରୂପ ଯିବେ
ଏଥରେ ବଚନ କ ଅଛି ଏକ ଯେତେବେଳେ
ତାହାର ମୁହଁରୁ ଏହିବାର ମତ ତେଣେ-
ବେଳେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ତାହାର କି ବୁଝି ଯେ
ଜଳବର ଉତ୍ତରର ସମ୍ଭାବି କର ପଠାଇଲେ
ଆମ୍ବେମାନେ ସ୍ଥିର କର ପାରୁ ନାହୁ । ଅପର
ଦୂରକଣ କମିଶନର ଏ ବିଷୟରୁ ବିଲଗୁଷେ
ଅନୁସନ୍ଧାନ କର ସର୍ବପିତ୍ତ କୁଷଙ୍ଗାର ଦୂର
ବିରାଗୀ ସମର୍ଥ ହେବେ ଏପର ଆଶାଅବ୍ୟବ
ଦେଖା ଯାଏ । ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ଯେବେ କମିଶ-
ନରମାରଙ୍କ ବିଅରେ ନ ଭାଲ ସେମାନଙ୍କ ସମ-
ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରମାଣମାତ୍ର ଦିଲ ବର ଦିନେତନା
କରିବେ ଯେବେ ଅବା ବିହୁ ଫଳ ଦୋରିପାହେ
ନାହୁବା ଏ କମିଶନ ବସାଇବା ହେବଳ ବିଜ-
ମନ୍ଦ ଦେବ ଏକ ଏହାହାର ଏକଷଣ୍ଟର
ସାଥୀଭାବ ଧନ ଏବଂ ଆମ୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନେ ପ୍ରକାଶର
ନାହିଁ ଦେବ ଲାହ ବାହାର ହେବ ନାହୁ ।
ଦେଇର ଭାବରୀତ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରକାଶର
ଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର କି ପାଞ୍ଜାନୀହାର ସେମାନଙ୍କର ହିନ୍ଦ
ମନ ମନ୍ଦ ଦେଇଅଛି ଏବଂ କେବଳ ନାନକଙ୍କ
କରୁଣ୍ୟ ବିରାଗବା ସବାଧେ ତହିଁର ସ୍ମୃତି
ଦୋରିଅଛି ମହ ବାହମାସ୍ତ୍ରର ମହିନାମା ଯିବ
ତହିଁର ବିଷୟର ବୁଝାଇ ଦେଇଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର । କିମ୍ବ
ଯୋଗାଇବା ନାନକ ସ୍ମୃତି ସ୍ମୃତିରେ ସବାର
ନାନକ ବିଅ ବାହାର ମନରେ ପତି କ ସ୍ମୃତି
କି ନାନକ ହୋଇ ସ୍ବକ୍ଷା କ ୧୦୧୯୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହାଇନାନ ହଙ୍ଗେ ହେଠ ହୋଇ ନାହୁ ଯେତେ-
ବେଳେ ଜଳ ଯାଇ ? ସବହାର ଅବଲୋକ ଏବଂ
ପ୍ରକାଶମାରେ ନାନକଙ୍କ ପ୍ରଦ୍ଵାଣିତ୍ୟର ତହିଁର
ପ୍ରକାଶ ମର୍ମ ବୁଝି ପାଇ ହାତ ଟେବିଲେ ରେତେ-
ବେଳେ ଗୁରୁଅତ୍ମ ପାଞ୍ଜାନୀହାର ଯିବାର
ଥୁମ ଜଣି ଗଲ । ଏହାହାର ଯେ ପାଞ୍ଜାନୀହାର
କ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ଦେଇର ସ୍ଵାଭାବକ ସବାରନା-
ନରେ ଲେବେ କିମ୍ବ ପକାଇ ଲୋକସାରେ
କଳ ରଖୁ ସମେ ଏବଂ କାହିଁ ଦେଇଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର
ତହିଁରେ କ ଅନିୟ ଦୋରିଅନ୍ତର୍ମୁଦ୍ର ତତ୍ତ୍ଵ ଲାଭ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ମାଦେବ ତହିଁର କିମ୍ବ ପ୍ରମାଣ ଉତ୍ସିନ-
ଛୁଟି କ ? ଯେବେ ଉତ୍ସିନ୍ତିରୁ ହେବେ

ଅପଣା ମତ ପୋଷକରାରେ ବାହାର କଲେ
ଜାହିଁ ବାହିଁ ? ସେବଳ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ଅନୁବେଦ୍ୟ
ମନେ ସଂଘରାଜମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଲା ବୋଲି
ସେ ଲେଖି ସେମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଦୋଷ ତୁଳି
ଦେଇ କାହାର ଭାବର ଅପଣା ମହାକୁମାରବାଣୀ
ଭାବି ଦେଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଯେବେ ଗୋଟିଏ
ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକାଳର ଉତ୍ସବାଦ ଲେଖା
ଶିକ୍ଷା ତତ୍ତ୍ଵର ଦେଖାଯିବ ଯେ ତେବେ କି
ପ୍ରକାର କାନ ସାଂକ୍ଷେପ କି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସେବଳ
କର୍ମଗୁରୁମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ
ଉପର ଦେଇଲା । ସୁରବାତ ଏହି କି କାଳ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
କୋମଳ ସଂଘରାଜମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୋଷାତ୍ମକ ଏବଂ ଉନ୍ନେହୁଠାର ଓ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟର
ଜିତ୍ତମ ଉଦ୍ଦିତ ନ କରି ସେମାନଙ୍କ ଭାବରେ
ମୁକ୍ତ ବହାୟୁଧା କରିଅଛନ୍ତି । ଯେବେ ଅଧିକାଂସ
ଲେଖକ ଉପକାର ସବାଣୀ ଏମାନ ଦୋଷ-
ଅଛି କିବେ ଦେଇଦିଲାମାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରକାବର ଏହେ ଅପରି ବାହିଁକ ହୋଇ ଅସୁ
ଅଛି ଏବଂ ସନ ୫୮୮୦ ସାଲର ଅକ୍ଷୁ କର
ମାସରେ ବର୍ଷା ନ ଥିଲାବେଳେ କେହିଁ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ
ଦେଉଥିଲା ଯେ ପ୍ରକାମାନେ ବରଷାଦ୍ୱାରା କେବୁ
କେବୁ କର ନେବାର କେବୁ କରନ୍ତେ ବାହାୟୁଧରେ
ପ୍ରମାଣିତ କରିଲାମାନେ ପ୍ରକାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିଚାରକ ଅଶ୍ୱ କରିବାର ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅମେ-
ମାନେ ଅଣ୍ଟା କରୁଁ ଏ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିଚାରକରେ ଦ୍ୱାରା ନ ହୋଇ ପ୍ରକାର ଯବମ୍ଭୁ
ପରିଚାରକା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ ।
ବେଳପାଠ କର୍ମଗୀ କହିବା ପ୍ରତ୍ୟେ ଭାଙ୍ଗାଲାରେ
ଦେଖିର ପ୍ରାତିହିତ ସଂଗ୍ରହ କାଳ ଦିନ କହିବାର
ସହାୟ କଲିବ କିମ୍ବା କି ଥିଲା । ରେଳ କର୍ମ-
ଗୁରୁମାନେ ଅକ୍ଷ ଅର୍ଦ୍ଧ ବେଳାଭାବରେ ପରି
ବେଳ ପାଠର ଦେଖିବାକୁ ସଂଗ୍ରହରେ ପରି
ନିର୍ମିତ କ ବଲେ । ଯୁଦ୍ଧର ପ୍ରକାର କର
ବାହାର ଦୀର୍ଘବିରାମ କାହିଁ କିମ୍ବା କାହିଁ
ଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାରେ ଲାଲ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ମାତ୍ର
କେତେ ପୁନରେ କେତେ ମାଧ୍ୟ ଦେଖିବାରେ
ପାଞ୍ଚ ଲାଲ ମରାହିଲାର ଯେଉଁଠାରେ ନ
ବାହାର ଦୀର୍ଘବିରାମ କାହିଁ କିମ୍ବା କାହିଁ
ଥିଲା । ପରି କ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷ ବାହାରେ
ପାଞ୍ଚ ଲାଲ ମରାହିଲାର କେତେଠାରେ

ଗାନ୍ଧାର ପାରେ ମାତ୍ର ଶାହା ଛଡ଼ା ଦିଲ ପାଇଁ
ଯୋର ଓ ସଂପର୍କ ଶାହା ଅବଦମାଳ ବାଲକୁ
ବହି ଲୋକଙ୍କର ଉପବାର ସାଥିର କରୁଥିଲୁ
ଓ ସହେଁ ହାତ ପ୍ରତିମାକେ ଅବୋ ଶହାର
କରି ଲାହାଟି ସେ ପ୍ରତିମାକଷରେ ସଫାଇ
ଲାକ ବାହାର ବି ବିଦେଶୀ ସହା ବି ତୁଣ୍ଡା
ଯାଇ ଲାହି । ବାବେପାସୁମା ମହିରୁମ ସହା ଲ
କୁଣ୍ଡ ଧାରଣ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ଗର୍ଭମେଶକର ଏଥରେ
ଦୃଷ୍ଟି କି ଶପ କରିବା ନିରାକ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ
ବାରିଶ ସାଥାରଙ୍ଗ ପ୍ରତାଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକ ସାଧନ
ଗର୍ଭମେଶକର ପ୍ରଧାକ କରି ଦେବାଥିଲୁ
ମହିରମାସୁମା ମହିରମା ଘୋଷିବା ଲାହିର ।

ସାର୍ତ୍ତପିକଟ ଅଜନ୍ମନ୍ତ୍ରରେ କରିବର ଉତ୍ସବ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିତ୍ତ ଟଟକିଯୁର ବେଶିଆହିନ୍ତି ଜଳ-
ଦିବ ଅଭିନ ଅନୁସାରେ ବନୋବତ୍ରର ଅପର୍ଦି
ନିଷାହି ଦେବ ବହୁରେ କଲେକ୍ଟରର ଥାଇ
ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ବେଳଳ ସେହି ଅଜନ୍ମର ମା ୧୯ ବର୍ଷ
ଅନୁସାରେ ଦିନାନ୍ତର ସାବେକରି ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ରର
ବନ୍ଦିବାର ଜଣତା ଅଛି । ଜଳଦିବ ଅଜନ୍ମମହେ
ତ୍ରେମେ ଅପର୍ଦି ବାହି ଦୋଷାଥିବା ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର
ସାର୍ତ୍ତପିକଟ ଅଜନ୍ମନ୍ତ୍ରରେ କେବଳ କେବଳ
ନିମ୍ନ ଉଚ୍ଚ ଉତ୍ସବ କରି କେବଳ ଅତି ଥିଲେ
ଅପର୍ଦି ଶୁଣିବା ମୌ କହି ବିଶୁର ବନ୍ଦିବା
ପ୍ରୟୋକଳ କି ? ଏହି ଜାଗମୂର୍ତ୍ତରେ ହାତ
ଦିବରେ ଚିତ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥାବେକ ସନ୍ତୁ
ଦେବେ ସନ୍ଦେହ ଲାହି ମାତ୍ର ସାର୍ତ୍ତପିକଟ
ଅଜନ୍ମକୁ କି ବଦଳାଇଲେ ଏପରି ଦେବା
କଠିକ । ବ୍ୟବସାୟକ ସର୍ବ ସବୁର ପୂର୍ବ
ଅପର୍ଦି ନିଷାହି କରିବାର କିମ୍ବମ କରି ମହିର
ଅହନ୍ତି କେ ନ କରି ରମା ପତିଅହି ନୋହିଲୁ
ସବୁ କରିବାରାନ୍ତେ ପେହିଁ ପ୍ରଶାଳାମେ
କର୍ମ କରୁଥିଲୁଛି ବହୁରେ କୋଣସି ପ୍ରତା
ମହିର ରହିଲାନାହିଁ । ସାର୍ତ୍ତପିକଟ ଆଜନ୍ମମ
ଅସ୍ତ୍ର ଲାଈ ଶାହେବ ରହୁଥିଲାର କାହା
ବନ୍ଦିବାର ଅବସ ମୁହାମାତ୍ରେ କାହିଁ କରିଥିଲୁ
ଏହି ସବୁର ପରାବାକ ମନ୍ତ୍ର ଅଣ୍ଟା ଅଛି କି
ଏଥିବ କମେଗରିବାରମ୍ଭେ ତ ପରମର୍ପ ଦେବ
ଶାହା କି ଏ କର ପାରେ ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂଗ୍ରହ

କୁର୍ଦ୍ଦିତ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଅବଲ୍ଲା ନିଷ୍ଠାର ଉପରେ
ଏହିକୁଳର ଶିଳ୍ପି ଅବେଳା ହୋଇ ଦେଖେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧକୁଳ
ରେ ଦେଖାଇବୁ ।

ଶ୍ରୀଦୁର ପି, କଥ ଅଜ ସାହେବ ତୁଳନା ଶ୍ରେଣୀର ଏହା
ଦିଲ୍ଲାଇକ ରାଷ୍ଟ୍ରମ୍ୟ ଉତ୍ତରପଦ ମେଲାହାତରେ କଥା
ନାହାଯେ ଚାଲାଯାଇ ନାହାନ ମହିମାକୁ କଥାର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଦେଖିବାର ମହିମାର ଦିନାବୁଦ୍ଧି ଗୀ ପାତ୍ରର ସାଥେର
କର୍ଣ୍ଣମାନର ଅନ୍ତରୁ ଉଚ୍ଚକ ପତଙ୍ଗେ ବହୁ ବାଜ କରିବ
ପରି ହୋଇଥିଲା ।

ଶାକପୂର୍ବ ମୁହଁରତ ଛନ୍ଦମାସ କୁଳ କେମିଠ ଫାର୍ମର
କର ଅଛି କୋର ବୁଲା ଥାଏ ।

କାଳେବୁର ମନ୍ଦିରରେତ୍ଥାପନ ହେଉ ଯେତୁ ମାନେ କଲେ
ମନ୍ଦିର ବୁଦ୍ଧ ନନ୍ଦାଲତା ଗା ଦିବୁଡ଼ ହୋଇ କରିବା
ସେମନ୍ତକ ନାମ ପଢ଼ କରିବା ପରେଇବେ ପ୍ରଭାନ୍ତର
ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଶାନ୍ତିର ମନ୍ୟ କଥାର ପାଇଁ ହେଲା
ଅଗଣ୍ୟ ପ୍ରଭାବାଳଦୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦିଲ୍ଲିର କଥାର
ଅଭ୍ୟାସ ମାତ୍ର କଥା !

ପାଦକ ତାର ପରିମାଣ ?
ପାଦକ ନିର୍ମାଣପାଇଁ ଏହିପରିମାଣ ଖୋଲା
ଦେବୀ କୁ ବସନ୍ତ ଦେଶରେ ଯତେ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇଛି କିମ୍ବା
କି ଯଥି କୁଳାଦି ପର୍ଵତରେକର ପାଦକ ବସନ୍ତରେ ଯାଇଥିବା
ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ଉଚ୍ଚତା କାହିଁ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଏହିପରିମାଣ
କିମ୍ବା ଏହିପରିମାଣ କିମ୍ବା ଏହିପରିମାଣ ?

କଳ୍ପନା ଦେଖିଲୁ ସମ୍ମରଣ କରିଲୁ ତାଙ୍କ ପାଦରେ
ଏଠାରେ ପଢ଼ିଲୁ ଶୁଣିବାର ଦେଖିଲୁ ତାଙ୍କ ପଦରେ
ଏହି ଜୀବ ଧିଲେ । ଓ ଏଠାରେ ପଦରି ଥାଏ ତଥାରେ ।

କେତେ ମାନୁଷଙ୍କରେ ଜୀବା ଏହି ପୋ ଏହି କହିଲେ କହିଲେ
ଦେବ ତଥ ଈଶ୍ଵା ସହାଯେ ଅରବା କରିବା ହାତର
ମୂଳବନ୍ଦେ ବନ୍ଦକେ ବୁଲିବ ସବ ଥିବ । ବାବୁର ଦେଖିଲୁ
ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲୁ ତିବେଳେ କୌଣସି ମୁଖର ବନ ବୁଦ୍ଧି
ପ୍ରଦାନ କରିଲା ତିବେଳା କୌଣସି କୁଳାଳକୁ କରିଲୁ
କିମ୍ବା କହିଲୁ ଏହି କେ କଥା ବିଶ୍ଵାର ଖାତେ ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ
ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲୁ ତାହା ବନଗାନ୍ତି ଥାଏ ଥିଲା । ଏହି ମହା
ସମ୍ବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରର ଥାଏ ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ କରିଲୁ ଏହି
ବନଗାନ୍ତି ମେ ଚଢ଼ିଲୁ ଏହି କହାର ପରିକଳନ କରିଲୁ
ଶିଥାକ ବୁଦ୍ଧି କରିଲୁ ଏହି କହାର ପରିକଳନ କରିଲୁ
ଥାଏ ପରିକଳନ କରିଲୁ ।

ମହ ମଧ୍ୟରେ ସୁରୀ ସଦାତ କିମ୍ବା ଏହି କୟାନ୍ତି
ବନ୍ଦରୀର ବଜ ଜେମ୍‌ବୁ ଟରପୁରୀ ମାତ୍ରକ, ଯାତ୍ର
ମାତ୍ରମାତ୍ର ତା କିମ୍ବା ପରିଚାରେ କୋଣାରାତ୍ରି ଯାତ୍ରା କରି
ଏହି କେ ମାତ୍ରେ ପରିଷ୍କାର ପରିଶ୍ରମ କରିଲୁ
ପ୍ରକାଶ ମଧ୍ୟ ଆଜିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ।—ରୁ
ହାନ୍ତିକିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଇଁ କରିବ ।

କରୁଥିଲା ତାହାରେ କମାଳର ଏକାନ୍ତରେଣୁ ଓ କାହା
କା ଅପରାଧ କର ଦିଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।— ୫୩ ।

କେବେ ପରିଷ ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ତର ଉପ ସମ୍ବାଦ
ଏହି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଦେଖା ଗଲା ଯେ ପରିଷ କ
ହିଏ କଣ କୁଣ୍ଡଳ ଚନ୍ଦ୍ର କାନ୍ଦିଲେ ତଥା କହି
ଦେଖିବେ ଏହିକି ଜୀବନ ହୀନ ଏ ଏହିପରିଷ
କେବେ ଏହି ପଠ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ପରିଷ କ

ବିଜୁଳିତ ମାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶକରୁ କୃତ ମହାକବିଦୀରେ ଏହାର
ଲଙ୍ଘନ ସମ୍ମାନ ପାଇଥାରୁ ଏହାର ପରିଚୟ ମହିନୋଦିନ

ବ୍ୟାକରଣ ବନ୍ଦହେଉ କହିଛି ମାତ୍ରାର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ
— ଶା ସାମାଜିକ ପ୍ରଦାନ କରିଥାର ସ୍ଥାବ
କାହାର — ଉଚିତ !

ପରେ ଦିଲ୍ଲିର ନନ୍ଦାରେ କୁଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର ଦେଖି
ଏହାହୁତି ଏହା ଦୀଜମାରେ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ
ପରେ ୧ ମାହର କାହାର ଜୀବନ୍ୟ ୨୫୦୦ ରୋପ
ପରେ ଗାହାଯି କରୁଥିବାର କଥା ହିଁ ।—୧୯୭
ପରେ କାହାର କଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ କଥା କଥାକୁ ପଢ଼ିବାକି ।

କାନ୍ତିଶାଖର କାହା ପ୍ଲାଟରେ ଲମ୍ବକଣ ଦୂରରେ ଠାର,
ଏହି କଟି ସବାର ପ୍ରସାଦ ନିରାକାର । ଏହି ସପ୍ରାକଟରେ
ଚାଲିଛି କାନ୍ତିଶାଖ ୫୮୯, କର୍ମଚାରୀଙ୍କରେ ୫୮୯,
କାନ୍ତିଶାଖ ୭୫୯, ଚିକିତ୍ସକଟଠାଳେ କାନ୍ତିଶାଖ ୭୫୯,
କାନ୍ତିଶାଖ ୧୦୫୯ ୫୫୯ କଟି କେବଳ ମର ପକଳକି—
ଏ ପକଳକି କୋରେବେ କାର୍ତ୍ତି ହେଲେ କାନ୍ତିଶାଖ ଅର
କାନ୍ତିଶାଖ ହେଲେ କାନ୍ତିଶାଖ ।

ଏହି ପ୍ରକାଶକୁଳର ମିଆ ଏହି ସେ କିମ୍ବା ଦେଖିଲେ
ତଥାପି ଲୋକଙ୍କର ଏକ ବଳେକ ଏହି ସେ ସେଠାରେ
ଲୋକଙ୍କାରେ ସାମ୍ନାକର ଲୋକଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି । ଏହି
ପ୍ରକାଶକ ସେଠା ସୁଲିମନଙ୍କରେ ଉପେକ୍ଷ ବନ୍ଦରୁଷ
ଲୋକ । ଉପରେ ବ୍ୟାକ ଯେଉଁ କଥା ଉପରୁକୁ ସମ୍ମାନ
କରି ଉପରୁକୁ ଯାଇ ଅଧିକା ସବୁ ଉପେକ୍ଷରେ କି କି
କଥା ଦେଖା ଗଲା କାହା ଦେଖାଇବା କାହିଁ ଆଦେଶ
କରିଲେ । ପଞ୍ଚାମ କର୍ମମଧ୍ୟାକାର ଏ ଅବେଳାକେ ବାବେ
କାଳ ବସୁରେ ବର୍ଣ୍ଣନ ଦେଲେ ତଥାପି ସାମ୍ନାକର ଉ
ପ୍ରକାଶକାରୀ ମହିତ କରିବାରେ ହେବ ନାହିଁ । ଏହିକି
ପାଇଁ ଏ କରିବା କିମ୍ବା କରିବା ସମ୍ମାନ ପଢ଼ିଲେ ଏହି
ପାଇଁ ଏହି ସେ ଏହା ଲାଗେବ ପ୍ରକାଶକ ହିଲେ
ଲୋକଙ୍କର ଉପରୁକୁ ଯେଉଁ ଯାଏନ୍ତିକ ଏହି ଏ ସବୁ
ଅଭିନ୍ନ ଚାପିବ କରିବାର କମରୁ କାହାରେ ଅପରିଚାର
କରିବ କିମ୍ବା କରିବ ଏ ଗାନ୍ଧୀ । ଏଥରେ କଲାକାର
କାଳ ଦୋଷ ଅର କବି କବି ଜାରି ଏ ବିଦିତ ସମ୍ମାନ
ମାତ୍ର ଅପରା କୁଳର ବନ୍ଦରୁ ବୁଲାନ ଦେଖିବାକି ଯାଇ
ନାହିଁ — ଯାମେମାନେ କଲାକାର କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

କବି ଦେଖାଇବେ ଗୋଟିଏ ହୃଦୟବାର ବ୍ୟକ୍ତ କଥା । ତଥି
ହୃଦୟମନ୍ୟ ସମେ କାହାର ପାଇଁ ଏହି ଜୀବ ଏହି ମନେଶୁଭ୍ୟ
ପାଇଁ । ହୃଦୟମନ୍ୟ ଆଶି କହିବା ସେ କାହାଙ୍କି ସୁଧ୍ୟ କଥି
କାହାର ଦୂର କଥା କିମ୍ବା ପଠାଇଯାଉଛି ଏହି ସମେ ପାଇଁ

ଶୁଣ୍ଡର କହିଲୁ ପ୍ରତିଧ୍ୟା କହେଲୁ ସମସ୍ତେ କହିଲାହାତ ୨୫
ଦଳେ । ମଧେର କହି କାହାର ଦଶ ଟାଙ୍କାର ଦେଇ
କୋଟି କାହାର କହି ଦେଇଲୁ ଏଥାପାଇଁ ନିଷ୍ପାଠ କରି
କି ତଥାର ଦେବତାକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମୁହଁକ ଶୂନ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
କରି ଦେଇ ଯତନ ଦଶ ଟଙ୍କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଣ୍ଠ କୋଟି କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

କଣେ ପରିମଳ ପ୍ରକାଶକାରୀ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ଏଥର ସମ୍ପଦ ବାହାରୀ
ପରିଚିତ ଥାର ଦୂରଭାଗେ କିମ୍ବା କୋଟ ବାହାର ହରି
ଦେଲେ । ଏ ଜକ୍ଷନ୍ ଥର ମ ଦେଇ ଅଧିକ କୋଟ ସହିତ
ଦେଇ ଅନ୍ୟଥା ବୃକ୍ଷମ ଥର ଏହ ମାର ମା ୧୦ ଲକ୍ଷରେ
ଦେଇବାକୁ ଉପରେ ମହିମା କିମ୍ବା ଲାଇ ହୋଇ

ବେଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ବାହାଳ ଦୂର କଣ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ
କୃତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପରୁ ଦୂରମନ୍ତ୍ର କମଳା ବସିଥା ସବାରେ ଦୀର୍ଘ
ର ଦେଲେ । ଘରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଭିଭବ
ବାହାଳାରେ ଗୋକଳାର ଯତ୍ତି ଦୂର ପେଣ୍ଟିନ୍‌ରେ
ସମ୍ମେ ପକାଯିଲ ବରେ ।—ନୁହେଲ ଏହ ପକାଳେ
ତ ଫର୍ମିଲୁ— କୀ ଦୂରର ପେଣ୍ଟିନ୍ ସ୍ଵର୍ଗର ଅଶ୍ୱୀ ହେଲୁ
ବୁଲୁ ଦେଖ ଓ ଦୂରସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ମେ ଧୂର ଦେଇଅଛି
ଏହ ମୋକଦମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଲୁଲାଧିକ ଅଛି । ଏ କଲାକାଳ
ଜାପିଲେ ।

ମାତ୍ରାକ ଦାରବୋର୍ଡରେ କିମ୍ ମୁଦ୍ରାଶୀଘ୍ର ଅସର ପରିବାହନ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଦେବମାତ୍ରରେ ଘାରଧଳା ବାଲୀକ୍ ମୋଟିକ ବିବା
ମୋଟିକ କାହିଁଙ୍କାଣ ହୋଇ କାହିଁଙ୍କାଣ କାଳ ସମ୍ଭାବି କାହିଁଙ୍କାଣ
ଘାରଧଳାର କଥା କଥା । ମେଲ୍ ଏ ପରିଷକ୍ ଏବଂ ତା
କଥା । ଅସର ମୁଦ୍ରାଶୀଘ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କର ବଠିଲ୍ ଦେଇପାଇଯାଇ ।

ତେବେ ପରିଷ୍କାର ଅନ୍ତର୍ମାଳକ ବିବହାର କରୁ ଦାତା
ବାଣିଜକ ହାତକ ଏକ ପ୍ରେସର କିମ୍ବାସମେ ଥାଏ
ଅବସ୍ଥା କରିବାକାରୀ । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ଫେରି ଯାଏବାକାରୀ
ଅଛି ଯକ୍ଷମ ଧୋଗ ମରିଦାରେ ଲଳ ହୁଏ ହଜାରେ ।
ଶ୍ରୀରାମ କରା ହେଲେ ସାମାଜିକ ମାନକ ଦେଇଛନ୍ତି
ମନୋମାନ ହୋଇ ଯାଏ ।

ଅପାଳଜୀତାରେ କମରୁ ଉଠିଥିଲ ସେ କଣ୍ଠୀ
ଦିନର ତଥ ଘେରି ମୁଖୀର ହୁଏଇ ତାଙ୍କେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କବିତା ଗ୍ରହି ହୋଇଥିଲା ।—୧ ଟଙ୍କର କମରୁ
କିମ୍ବା ଗନ୍ଧ ଆଶର କି କେତେ ମନ ବୁଝା କମ
କମ କିମ୍ବା ମାତ୍ର କମରୁ ।—୨ ଟଙ୍କର କମରୁ

କଥ ନିଷ୍ଠା ହାତରେଟିକ କଳାକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ସଂକଳନ
ମାଦ୍ରାଦର କଲେଜ ଦ୍ୱାରା ପାଇଁ, ଉତ୍ତର ମାଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା
ଫିଲିପିନ୍‌ର ଶାହେବର ମଧ୍ୟ ଓ ଏକାକିର ବାଟେବ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମାଦ୍ରାଦର ସଙ୍ଗେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଉଛି ।

ବେଳାତକା ସବାର ।

କରିବା ପଦ୍ଧତିନାର ବାବୁ ଶ୍ରମ କରିବାରେ ଏହା
ଅରସନାଥଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମର୍ମପୂରୀ ଟାଙ୍କାରେ
କେତେବେଳେ କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଲାଯାଇଛି

କମେଟୀ ହୋଇ ବଜାରାର ସେହି ୧୦୫ଙ୍କ ମନ୍ଦିର
ସଠାଇବା ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ହେଉଥିବା ଶ୍ରାଵାଥ ପାରୁଛି ତେଣେ
କାହିଁ ଆଜିଶାଅ କରେଥାଏଯାସ୍ତ ପ୍ରତିକ କେବେଳି ମହାଶୟୁ
ନିରବାରୁ କହ ବୁଝିଲ ସମ୍ଭବ କହ କଟିବରୁ ଘଟାଇବା
ସହାଯେ ଅନ୍ତରେଖ କରିପ୍ପେ ସେ ସେହିରେ ମନ୍ଦିର ବଳେ
ଆଦାର କାରଣ ଏହି ସେ ବନ୍ଦିବା ବନ୍ଦିଗାନ୍ତେ ଏବେ
ଅନ୍ତରେ ଶ୍ରାଵାଥ ପାରୁ କରିବାକୁ ପରିବନ୍ଦିତ ଅଜ କରି
ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ସବ ସେ ଏମାତି ଲାଜିଲ ସମ୍ଭବ କରିପ୍ପେ
ତେବେ ବାନ୍ଦର ନିର୍ଦ୍ଦିନବିଦ୍ୱାରେ ନିର୍ମୟ ଦୂରପରେସି
କରିଲ ଏବେତିକ କୁମରା ।

ଏହିମାତ୍ର ପଦ୍ମପଢ଼ାଇବରେ କୁଟୀବର୍ଷର
ଠିକ ପାଇନ୍କ ସେଇ ଲ୍ୟାରେ ଶେଷ କଥା ଆମାମରିବ
ଗୋଟିଏ ଅମୋଡ ପ୍ରେମାଦ ହୋଇଥିବ ସେଇବେ ଶାବାଧ
କାହିଁ ତଥା କାହା ଦେଇଥିବେ ମାତା କାହା ନେଇ କାହା
ଭରପୁରୁ ଯେଉଁ କଥିବେକ ପାଇଥାଇ ସେ ସମ୍ମାନ
ଦେଇଲେହି ନଥ ଠାର୍କ କୁଳାଶ୍ରମା ମୁଦରେ ଥିବେ
ପରିଦିନେ ହାତ ବଦେଖାଯୁ ଅମୋଡ଼ରେ କାହାଦେବାର
ପରି କରିମ ପଂଚମ ।

ଏଠା କେବୁଣ୍ଡି କରିବାକୁ ମାନ୍ୟବଙ୍କ ପ୍ରେସରିଜାହେବ
ମୋଟରଲ କେ ଦୂରୀର ଖାସ ପ୍ରତିବି ଅଳେବ ହିଁ ପ୍ରତିବି
ମାତ୍ର ଶକ୍ତି କରିବାପାଇ ଯତ୍ତରେ ଦୂରୀରକର ଘର
କଥା ହେବ ମାତ୍ରେ ମଧ୍ୟ ଶାକରେ କିମ୍ବା ।

ଦେବତାପତ୍ରା ସ୍ଵର୍ଗ ମନୁଷ୍ୟକଳାଙ୍କ ମାନିଲେ
ତେବେଣିଶେଇ କେତେବେଳ ଉତ୍ସମେବ ରିଏବହୁ ଆମଦି
ଦେଖୁଲେ ଦେବାମୀ ଦରଖାସ୍ତ କହିବ ମେଲାଶିଳ ସତୋଦିନ
ଦୂରଭାବେ ଦେଖାଇ ଏଠା ଦେଖାଇ ବଲେବୁଦେଇବ
ଦିକ୍ଷକୁ ଦିକ୍ଷକୁ ସବାମେ ଅଧିକର ବିଶ୍ଵ ମାନ୍ୟର ଦେଇ
ହାତ । ଦେବାମୀ ଦରଖାସ୍ତ କହ ପଳ ଶାହ ଓ ପାତା
ବାପକୁଥିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ପ୍ରଦତ୍ତ କୁମାର ଆଏ ଦେବେ କେ
ହାମରତ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ ଦେଲେ କେମେମାନେ ବିଦ୍ୱତ୍ତ
ଦେବ ।

ଏଠାରେ ଶ୍ରୀପଟ୍ଟମୀଦେବ ତଳିତେବଳୀଙ୍କ ଦେଉଣି ଏ
କଲାହଳ ଏ ଗାୟତ୍ରୀ ବସନ୍ତମୁଦ୍ରାରେ କଞ୍ଚମୁଦ୍ରା ବସନ୍ତମୋହିନୀ
ହୁଏ । ଧାରାଳ ତଥା । ୧୯୫୪-ତା ଏକ ଅନୁବାଳ ଲୁହା
କୁଠ ମୋରକବର ଓ ମନ୍ଦିରାର ବସନ୍ତମୁଦ୍ରା ହୋଇ ନନ୍ଦାରେ
କାନ୍ଦାରେଥାର କୁଠାରାର ହୃଦୟର ଅନ୍ଦର କାନ୍ଦାରେ ଗୋଟାମାର
କଳିତେବଳୀଙ୍କ ତେଜନାନ୍ଦ ଠାରେଖା କାନ୍ଦାରେବେଳ ଦେବ
ହୃଦୟ ଧଳା କଲା ଯେ ପାଇବ କରିଯାଏ କଳିତେବଳୀଙ୍କ
ଏ କାନ୍ଦାର କୌଣସିତାରୁ ଦୟ କଣ୍ଠାର ଅବିକଳ୍ପ ଦେବାର
ଏବର୍ଣ୍ଣ ଶଶ ରାମମହାପରେ ନିକାହର ଦେଖି ଏ ହିନ୍ଦେ
ପାହି ଦେଖିଲେ ।

ମାନ୍ୟବଙ୍କ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣତାର ଜୀବନ ଦିନରେତର ତେବେଳୀ ଦୟାଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ନମୋଦୟମାନଙ୍କ ବହୁମାତ୍ର ବିଅରେ ଯଥାରେ ଉତ୍ସବ ପା ୧୫ ରିଂଗେ କେନ୍ଦ୍ରାଚିତ୍ତ ହାତୁଳ ପା ୧୬ ରିଂଗେ ରାତ୍ରି ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ପା ୧୭ ରିଂଗେ ଏବଂ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଧରନି ଦେଇ ପ୍ରସାର ହିଁ ଯାଏଇ ଏହି ପତ୍ର
ଦେଖାଇ ରହି ଥିଲେ ଅପରା ଜଗତରେ ବୋଲି ପାଠାଇଲା
ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ ଅପରା ପଢି ଏହି ଚାମଦିନ ବାହାରର
ପରାମର୍ଶ ମୁଦ୍ରାରେ ପରାମର୍ଶ ହେବା ମୂଳରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରେ ହେ
ପାଠାଇଲା ଏମ ପରାମର୍ଶ ଦେଇପରି ପ୍ରସାର କରିଲାକେ
ଅପରା ଜଗତମାତ୍ର ଭାବରେ ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦେଇପରି
ଦେଇଲା ଏହି ସବୁକଥା । କୁତ୍ତା କରୁ ଆଜିକ କହିଲେ-
ମାତ୍ରକ ଏହି କି ହିତରମ୍ଭ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେବା ।

ପ୍ରେସିଡେସନ୍ ।

ପ୍ରେରିତପଦ୍ଧର ମନୋମତ କିମିତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ
ଦୀଗ୍ମା ହୋଇଛି ।

ମାନ୍ୟକର ଶ୍ରୀମତୀ ଦିଲାଲମାଣୀଙ୍କ ସମ୍ମାନକ
ମହାପୁରୁଷ ସମ୍ମାନେ ।

১৯১৬

ଅମେରିକାରେ ଖୋଲାଥାରେ ଦେଇବ ମୁଖ୍ୟ
ପବିତ୍ର ଦେବି ସେ କୋରସି ଉତ୍ସୁତ ଆପ-
ନୀର କିମ୍ ବହୁଯୁ କବିବାର ଉଚ୍ଚା କଲେ
ଆପଣା ପଢ଼ୁଥି ସମ୍ବାଦ୍ୟ କମ୍ ବହୁଯୁ କବି
ପାରବ ମାତ୍ର ଫର୍ମିବୁ କୋରସି ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷିଯ
କର ପାରବ ନାହିଁ । କୁଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ
ସବକାର ଏହି ବିଦ୍ୟମ କବିଥିବାରୁ ପ୍ରଜାମାନେ
ଭାବତ ଅପରି । ଶୁଣାଗୀର ଏହି ବାବରଙ୍ଗୁ
ଏହି ଛଙ୍ଗଲଦି ଅଟିବ ରହିଥା ଉତ୍ସାହ
ଦେଇବ ବାବରଙ୍ଗୁ ପ୍ରଜାମାନେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ମହିମାରୁ ପଢ଼ି କବୁଳିଥିବ କବିବାରୁ ଅଧ୍ୟ-
ବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଅବେଳା ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦାନମ
ଓ ଅମ୍ବଲମାନେ ଲେବମାନଙ୍କ ପଢ଼ୁ ଯାଇଁ
ଦେହ କ କେବାରୁ ଫେର ଅସ୍ଥିରିଲା ।
ଯନ୍ମାନ୍ୟ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଦେବମାନେ ପଢ଼ି
ଏହିମେ ଦେଇବ ପଢ଼ି କେବାରୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରଦ
ପଥର ଅପରାଧ କହଇଥିଲେ । ଏ ବନ୍ଦନ୍ଧୁ
ଦେଇ ଏପରି ନାହିଁ ଏହି ଧଠିବନଗ
ମୂରି କରିବେ । ମାତ୍ର ଅମ୍ବଲମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ
ପଢ଼ୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ହେତୁ ତମିବରର ମହି
ମାଧ୍ୟାନ୍ତର ଦାର ବନ୍ଦକା, ଯଥାରୁଅ ପଢ଼ିବ
ଅଭିମାନର ଦେଇବ ମୌଳାରେ ପ୍ରାଣ୍ ହର
କିମ୍ ଜଣ୍ଠ ପଢ଼ୁ ଏପରିନ୍ତି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଦେଇ
କରି ଏହି ଅଭିମାନରେ ଦିଗନ୍ତର ଦୋହା
ଅଭିମାନର ଓଜର ଅପରି ଏହି ଲମ୍ବିର ପଢ଼ିବ
ଏହି ଦେଇଥିଲା । ଏହି କାହା କମି ତ

ମନ୍ଦିର

ଭଲତ ମାସ ତା ୧୫ ଜାନୁଆରୀ ସପାଞ୍ଚାଳ
ଦିନରେ ଶାକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକ୍ଷିଲାପୂର୍ବ ବସାପ
କଥିମୁଦ୍ରାରେ ଘେର୍ତ୍ତ କଲାପ ଦେଖିଲ ଅହଁରେ
ଯେ ପ୍ରଥମେ କହିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୂରି ଏକ
ବ୍ୟାପ ଏହି ଦୂର ସାଙ୍ଗ ଦର୍ଶିତ ବାଧିବ
ଦେଇଅଛି । ପୁଣି କହିଲେ ଯେବେବେବେ
ଦୂରିର ବାସନ୍ତକାରୀଶା ଦ୍ୱାରା ତୁମ, ତେବେ
ଦେଲେ ବ୍ୟାପ ଲାଗ ତୁମ, ମନୁଷ୍ୟ ଦୂରିର
ଦୂର ବ୍ୟାପ ଘରଦୂରିର କରେ ଯୁବକଳ
ପ୍ରତିରୋଧରେ ବ୍ୟାପକୁ ନୂହ ହାତ ଦିଲାରେ

ଲିଙ୍ଗ ଦୋଷାଳସନ୍ଧି । ଅନୁର କହିଲେ ହୀନ୍ଦ୍ର
ଓ ବୁଦ୍ଧି ଏ ହରେ ଶତ୍ରୁଙ୍କ କବାଟ ପଦ୍ମ
ଫଳେ ଚାନ୍ଦ ହାର ପରି ଏକ ଘଟିଛି ପଦ୍ମ-
ବରେ ସମାଜରୂପର ସାଧାରଣ ତା
ଆହୁର ଶୁଣାଗଲ ଯେତେବେଳେ ଉଦ୍‌ଧ୍ୟ
ବନ୍ଧୁତଃୟ ଶାଖା ସମ୍ପଦ ମେଳିଲ ନିଷ୍ଠାର
ହୃଦୟକୁ ଅଧିକାର କରି ରୋତେଟେବେ
ବିଦର ଆହୁ କହୁ ଶମତା କାହିଁ ସେ କେବଳ
କରୁଥର ମୁଦରେ ରହ ଲାଗାଇ ହିପାନ୍ତର
କରଥାଏ ଲିପାନ୍ତର ।

ଏ କୁଟୀ ଶୁଣି ଅମ୍ବର ବଡ଼ ସନ୍ଦେହ
ହୋଇଥାଏ । ଯେବେ ଦୂର୍ବଳ ପ୍ରାୟର କର୍ତ୍ତା
କାର ଦେଲ ବୋଲି ବସ୍ତୁ ସଙ୍ଗ ବାହିରେ
ଦେବ ଦୂର ଓ ବସାମ ଏକହାର ଠଳନ
ସାହଁର କବାଟପର ହେଲେ କିମ୍ବ ? ଏକରତ
ଅସ୍ତ୍ରି ଅମ୍ବର ଲେଖ ଦେଇଥାଏ, ଆଜ
ପାଞ୍ଚବ ଦିନାଟ କହି ? ପାଶରେ ସାହଁର
ଦେଲ କହି ? ଏହି ଏ ଦୂର୍ବଳ ଥାଇଁର
କବାଟ ପର ମନୁଷ୍ୟ ଦେବରେ ବହିରେ
ଦେଲ ଦୂର୍ବଳ ପଥକ ବାର୍ଷିକ ଜ ଦେବରେ
ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ତଳ ପାଇବ ନାହିଁ ହାତରେ
କବାଟ ଦୂର୍ବଳ ସାନକତ ହେଲେ କମା
ଏକର ଅସ୍ତ୍ରି ଆଜ ଏହର ଲେଖ ଦେଇବ
ହିର ସନ୍ଧାନ କୁନର ଦେବ ଲାହ ଗୃହ ଜାଗି
ପଦରେ ରହିବ ନାହିଁ । ପବଳ ପବଳ ପୁରରେ
ପଦ୍ମ ଅବସ୍ୟ ଶୁଭଜୀବ କରିବ ରେବେ ସୁରା
ତଳ ପଣ୍ଡମାଳେ ଧାଳେ କବାଟ ସାହଁରରେ
ଥର୍ଥିତ କେବଳ କିମ୍ବ ସତତରେ କିମ୍ବ
ପରମପଦ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ? ଆଜ ଯେତେବେଳେ
କେ ବାକି ହୁମ୍କିଶୁ ଦେଲ ହେତେବେଳେ
ସେ କମାର ଓ ଦୂର୍ବଳାର ଗେବନ କରି
ଆହାର ଅନ୍ତେଷ୍ଟର କମ ବୋଲି କହୁ ପ୍ରହାସ
କରିଅବୁନ୍ତି । ସହ ଦୂର୍ବଳ ହୁଅରେ ବସାମ
କାର ଦେଲ ହେବେ ତୁମ୍ଭ ଶିଶୁମାର ଦୂର୍ବଳ
ଓ କରିବର ଦୀର୍ଘମାରିବା ଏତଥରେ କଷ୍ଟ
କରିବ ଦେଲ ? ବାକି ଯେ ଯେବନ କରେ
ଏହା ହୀଏ ଓ ଦୂର୍ବଳ ଦୀର୍ଘମାରି କରିବି
କରି ପରୁ ନ ହିଁ ଏବା ଏବମକାର ପର୍ବତ
ସବଳ ଲାହଶେଖାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବତ ପଞ୍ଚାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଦେଖାଯାଇଥିଲା । ବାକରୁ
ସେ ସମୟରେ ଗୋରାବ ମରାଦାଦି ପର୍ବତର
ହୋଇ ଲାହି, କରାମ ଓ ଦୂର୍ବଳ ସରବର କାମ୍ପ

